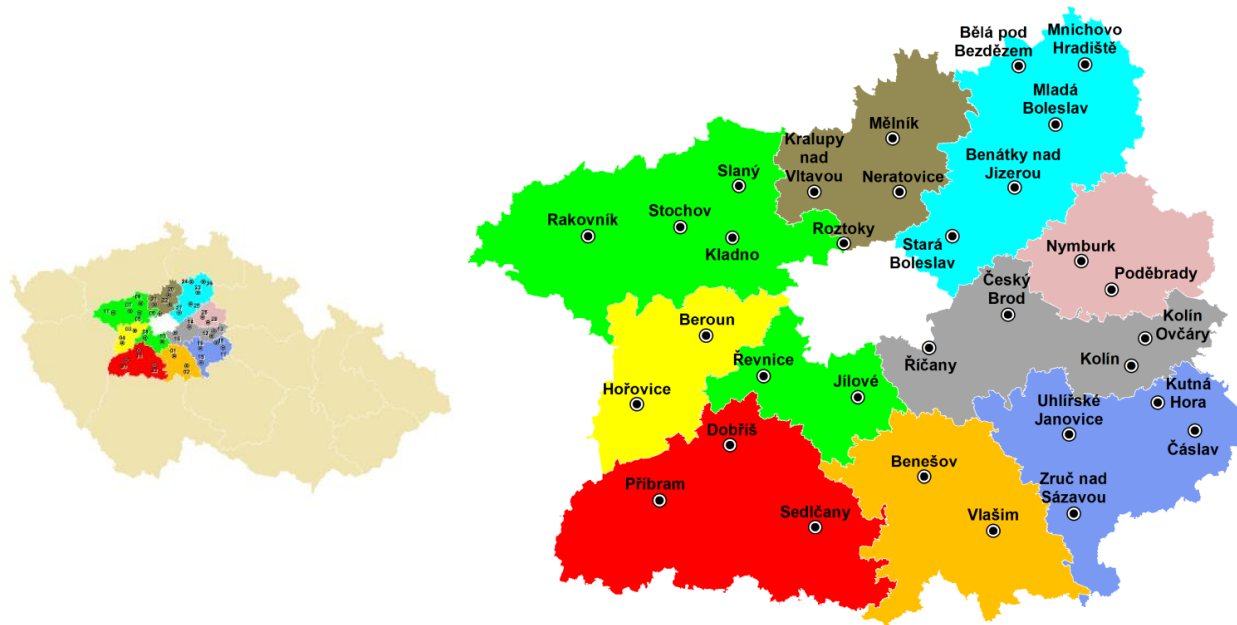

JEDNOTKY HZS STŘEDOČESKÉHO KRAJE

Územní odbor	
BN	Benešov
BE	Beroun
KL	Kladno

Územní odbor	
KO	Kolín
KH	Kutná Hora
ME	Mělník

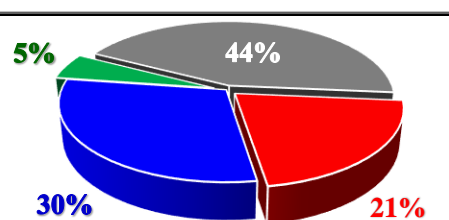
Územní odbor	
MB	Mladá Boleslav
NB	Nymburk
PB	Příbram

STANICE	Typ stanice
1	Bělá p/Bezdězem P1-C-Z
2	Benátky n/Jizerou P1-C-Z
3	Benešov C1-B,F-S
4	Beroun C1-B,E-S
5	Čáslav P1-C-Z
6	Český Brod P1-B-Z
7	Dobříš P1-B-Z
8	Hořovice P1-A-Z
9	Jílové P1-A-Z
10	Kladno C3-B,F-S
11	Kolín C1-C,E-S

STANICE	Typ stanice
12	Kolín-Ovčáry P1-C-Z
13	Kralupy n/Vlt. P1-A-Z
14	Kutná Hora C1-C,E-S
15	Mělník C1-B,E-S
16	Mladá Boleslav C1-B,E-S
17	Mnich. Hradiště P1-C-Z
18	Neratovice P1-C-Z
19	Nymburk C1-B,E-S
20	Poděbrady P1-B-Z
21	Příbram C1-B,E-S
22	Rakovník P3-C,E-S

STANICE	Typ stanice
23	Roztoky P1-C-Z
24	Řevnice P3-B-S
25	Říčany P3-A,E-S
26	Sedlčany P1-C-Z
27	Slaný P2-C-Z
28	Stará Boleslav P2-A-Z
29	Stochov P1-C-Z
30	Uhl. Janovice P1-C-Z
31	Vlašim P1-B-Z
32	Zruč n/Sázavou P1-B-Z

Požáry	2.732
Dopravní nehody	3.843
Plané poplachy	693
Ostatní zásahy	5.660
Zásahy celkem	12.928

Průměrný počet zásahů za rok ve Středočeském kraji v letech 2013 až 2017.

Stanice Bělá pod Bezdězem

Stanice Bělá pod Bezdězem je organizační součástí Územního odboru Mladá Boleslav HZS Středočeského kraje a je v majetku města Bělá pod Bezdězem. Stanice je dislokována v ulici Máchova 504, 294 21 Bělá p/Bez a evidenční číslo její jednotky je 217011.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Bělá pod Bezdězem								
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI	
P1-C-Z	15	15	100	16	9.094	168 km ²	0	2	0	9	0	
Požáry	24		3%									
Dopravní nehody	33											
Plané poplachy	4											
Ostatní zásahy	62											
Zásahy celkem	123											
Průměrný počet zásahů stanice Bělá p/Bez za roky 2013 až 2017.							Dislokace stanice Bělá p/Bez v ČR.					
	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel	
1	Bělá p/Bez	4.815		7	Kluky	70	13	Plužná	238	14	Skalsko	417
2	Bitouchov	336		8	Kováň	145	15	Sudoměř	90	16	Vrátno	155
3	Boreč	250		9	Kovanec	115						
4	Březovice	348		10	Krásná Ves	200						
5	Čistá	784		11	Lobeč	132						
6	Katusice	815		12	Nosálov	184						

Bělá p/Bez. má 4.815 obyvatel a zaujímá katastrální rozlohu 62,20 km². Bělá pod Bezdězem leží v malebné krajině západně od Mnichova Hradiště, severovýchodně od města Mladá Boleslav v nadmořské výšce 241 - 365 m n. m. Součástí města jsou místní části Bezdědice, Březinka, Vrchbělá a Hlinoviště. Město spadá pod ORP Mladá Boleslav. V blízkém okolí Bělé najdeme řadu historických památek a přírodních zajímavostí, např. mohutný hrad Bezděz a Máchovo jezero.

Někdejší královské město bylo založeno r. 1304 v údolí potoka Bělá. Vzniklo poté, co se ukázalo nereálné kvůli nedostatku vody založit město na úpatí kopce Bezdězu přímo pod hradem. Svolení k založení dal r. 1304 král Václav II. Když bylo město v r. 1337 postaveno a opevněno, potvrdil městská práva zástavní držitel bezdězských statků Hynek Berka z Dubé a Lipé dodnes dochovanou listinou. Původní název byl Nový Bezděz, ale nakonec se ujalo jméno podle názvu původní osady a potoka Bělá. Bývalé velké tržiště - dnešní náměstí dokazuje, že se město mělo stát významným hospodářským střediskem kraje. Do r. 1398 byla Bělá královským městem, které bylo obeháno pevnými hradbami.

Poté dal král Václav IV. město do zástavy a držení Bělé se dostalo do rukou pánům z Michalovic. Za husitských válek byla Bělá dvakrát tvrdě dobývána a střídavě náležela stoupencům krále Zikmunda a Pražanům (Sirotkům). V r. 1468 připadlo město pánům Tovačovským z Cimburka a poté pánům z Janovic. Později zde byli především Berkové z Dubé. Po Bílé hoře koupil r. 1622 zkonfiskované statky Albrecht z Valdštejna, který na město uvalil značné daně. Po jeho násilné smrti připadla Bělá Vlachovi Markraběti Caretto-Millesimo, od něhož ji r. 1678 koupil hrabě Arnošt z Valdštejna. V držení Valdštejnů zůstala až do r. 1848.

První velká požární stříkačka byla pro boj s ohněm městskými radními zakoupena již v r. 1875. SDH byl v Bělé p/Bezdězem založen 22.07.1876. Prozatímním velitelem sboru byl zvolen Václav Füger. Hasičský sbor čítal v té době 31 členů. V r. 1914 byl zakoupen dvanáctimetrový dvoudílný mechanický žebřík a v r. 1923 bylo provedeno zmodernizování stávající ruční stříkačky. V r. 1951 došlo ke sloučení s organizací SDH Bělá p/B a Podolí. Prostory obou požárních zbrojnic ve městě nevyhovovaly, a proto byla r. 1964 otevřena nová zbrojnice, která byla vybudována s výpomocí.

Požární stanice byla zřízena 01.03.1972. V letech 1998 – 1999 byla nákladem 13 milionů Kč městem Bělá p/Bezdězem přestavěna do současné podoby. Stanice je majetkem města a slouží zde patnáct příslušníků rozdělených do tří turnusových směn. Stanice je vybavena požární technikou CAS 15 Mercedes-Benz Atego 4x4, CAS 32 T 815 a VEA Š Fabia. V prostorech stanice má sídlo i SDH obce Bělá pod Bezdězem s požární technikou CAS 32 T 815 a DA Nissan.

Zásahový obvod je tvořen převážně lesy a zemědělskou výrobou a je velmi málo osídlen.

Protéká jím potok Bělá, na kterém se nacházejí rybníky Slon, Vrchbelský, Šubrtovský a Strenický, na němž se nalézá přehradní nádrž Sudomeř. Od jarního období zde vznikají rozsáhlé požáry lesních kultur. V letním období je vyhledávanou oblastí pro cykloturistiku a oddechové aktivity. Máchův kraj je vyhledávaným rekreačním územím, proto v letním období dochází k velkému nárůstu obyvatel a zvýšení dopravního provozu. Zásahový obvod protíná velice vytížená silnice první třídy č. 1/38 spojující města Mladou Boleslav a Českou Lípu, která je v hojně míře využívána pro kamionovou dopravu. Dochází zde k častým vážným dopravním nehodám. Dále dvě železniční tratě: Ml. Boleslav-Mšeno a Bakov n/Jizerou-Doksy, které jsou elektrifikační. Ve městě Bělá pod Bezdězem je 7 výškových budov. Součástí zásahového obvodu je jeden domov důchodců, rekreační středisko Vrchbělá, a zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová. Valdštejnské lesy jsou vyhledávány ke sběru lesních plodů, proto zde dochází k požárům velkého rozsahu. Tyto požáry jsou likvidovány za spoluúčasti jednotek PO obcí.

Zásahový obvod stanice Bělá pod Bezdězem.

Rok	Následky požárů a povodní
1635	Největší požár vypukl na sv. Bartoloměje dne 24. srpna – během dvou hodin shořelo 56 nejlepších domů na náměstí, kostel, fara a zvonice.
1769	Velká povodeň – protrženy dva rybníky na Vrchbělé a rybník Nadymač pod Hlučovem, zatopeny mlýny.
1775	Přívál vody z průtrže mračen protrhl hráze všech rybníků.
1778	Při povodních byla stržena u Nového rybníku nad Valchou hráz.
1815	Od požáru u kováře Jana Karáska v České ulici shořelo 39 domů a jedna stodola.
1778	Ve městě vyhořelo 17 domů.
1858	Dne 6. července vyhořelo 47 domů, šest velkých a tři malé stodoly.
1929	Požár barokního zámku – zničena věž s osmibokou cibulovitou bání s hodinami.
1949	Požár Valdštejnských lesů.
1988	Požár skladu a kotelny SEPAP Bělá pod Bezdězem.
1990	Požár lesa velkého rozsahu nad SEPAP.
2014	Blesková povodeň ve firmě Automotive.

Velitelé stanice	Od	Do
Václav Ječný	01.03.1972	1975
Václav Špringl	1975	1978
Miloslav Güttl	1978	1980
Václav Holub	1981	1988
Jaroslav Husička	1989	28.02.1993
Roman Haleš	01.03.1993	30.06.1999
Milan Martinec	01.07.1999	31.05.2002
Jan Niko	01.06.2002	28.02.2003
Jaroslav Šlégr	01.03.2003	30.06.2003
Jan Niko	01.07.2003	dosud

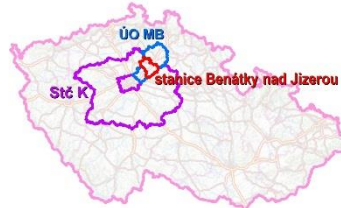
Stanice Benátky nad Jizerou

Stanice Benátky nad Jizerou je organizační součástí Územního odboru Mladá Boleslav HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Jiráskova 362, 294 71 Benátky nad Jizerou a evidenční číslo její jednotky je 217012.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Benátky nad Jizerou							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-C-Z	15	15	100	33	44.044	381 km ²	1	9	0	14	0
Požáry	59										
Dopravní nehody	99										
Plané poplachy	18										
Ostatní zásahy	112										
Zásahy celkem	288										
Průměrný počet zásahů stanice Benátky n/Jizerou za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Benátky n/Jizerou v ČR							

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Benátky n/Jizerou	7.367	12	Kadlín	151	23	Niměřice	294
2	Bezno	911	13	Kochánky	444	24	Předměřice n/Jizerou	722
3	Brodce	1.059	14	Košátky	204	25	Sedlec	252
4	Čachovice	878	15	Kropáčova Vrutice	892	26	Smilovice	693
5	Dolní Slivno	318	16	Lipník	331	27	Sovínky	299
6	Doubravička	139	17	Luštěnice	2.154	28	Stará Lysá	692
7	Horky n/Jizerou	536	18	Lysá nad Labem	9.334	29	Tuřice	295
8	Horní Slivno	267	19	Mečeříž	479	30	Velké Všelisy	352
9	Hrušov	226	20	Mělnické Vtelnno	973	31	Vlkava	422
10	Chotětov	930	21	Milovice	10.832	32	Všejanya	654
11	Jiřice	233	22	Nemyslovice	144	33	Zdětín	567

Město Benátky nad Jizerou v současnosti obývá 7.367 obyvatel na ploše 35,5 km² a rozkládá se po obou březích řeky Jizery v nadmořské výšce 225 m n. m. Součástí města jsou místní části Nové Benátky, Staré Benátky, Obodř, Dražice a Kbel. Město spadá pod ORP Mladá Boleslav.

Město Benátky n/J vzniklo v místě prastarého osídlení na křižovatce obchodních stezek. Prvním centrem města byl hrad Dražice, který byl založen před r. 1246. Ten dnes připomíná pouze zřícenina věže a zbytky zdí. Tato zřícenina leží asi 3 km severovýchodně od dnešního centra města. Středověké město Nové Benátky bylo založeno v letech 1343 až 1346. V r. 1599 dostal slavný dánský alchymista a astronom Tycho Brahe od císaře Rudolfa II. nabídku, aby se ubytoval na některém císařském zámku v okolí Prahy. Kvůli příznivé poloze pro pozorování hvězd si vybral Benátky. Brahe si zde zařídil alchymistickou dílnu a ještě tentýž rok poslal císaři elixír proti moru. Začátkem února r. 1600 za

Tychonem Brahe přijel další známý učenec Johannes Kepler. Na zámku působil v rodině Thunů jako učitel hudby i Bedřich Smetana.

Sbor dobrovolných hasičů byl v Nových Benátkách založen roku **1877**. Ve Starých Benátkách roku 1898 a v místní části Kbel v roce 1922. Svůj hasičský sbor měl také cukrovar od roku 1898 a firma Karborundum od roku 1918. Dne 25. září 1876 vyšel císařsko-královský požární řád pro Království České, na jehož základě došlo 17. června **1877** k odsouhlasení vzniku spolku dobrovolných hasičů. V r. 1877 daroval hrabě Thun-Hohenstein sboru prostředky ke stavbě cvičiště a dva desetimetrové žebříky, dále byly objednány kroje a výzbroj. Za tento čin byl jmenován čestným členem sboru. Dne 2. září 1886 udeřil blesk do zámecké věže, kterou místní sbor pomocí darované techniky zachránil. Činností sboru se postupně rozvíjela i technika jako např. roku 1908 vysunovací žebřík, r. 1924 motorová stříkačka a 100 m hadic od firmy Smekal, r. 1945 vozidlo Opel Blitz, r. 1949 vozidlo Magirus. Dne 4. května 1952 došlo ke spojení třech místních sborů a k ustanovení Místního výboru Československého svazu požární ochrany v Benátkách.

Rok	Následky požárů a <i>povodní</i>
1895	Požár zbrojnice, založený žhářem.
1921	Požár statku „U Kubánek“.
1922	Požár mlýna na Podolci.
1926	Velký požár v továrně Karborundum.
1936	Požár velkostatku Dražice.
2000	<i>Historicky největší povodně, které zasáhly město.</i>
2009	Požár tělesa skládky průmyslového odpadu.
2010	Série úmyslně založených požárů žhářem.
2015	Požár 4 hektarů lesa Okrouhlík.

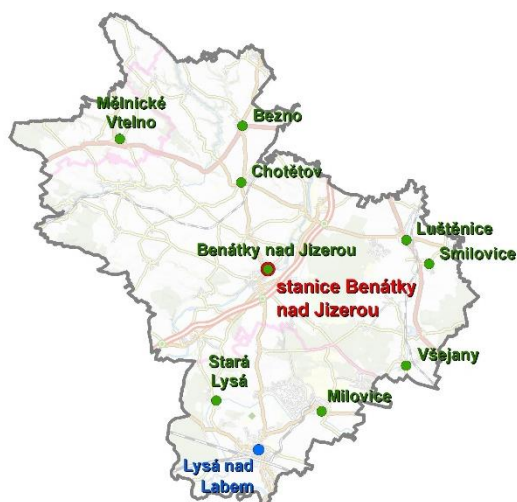
Objekt požární zbrojnice v Benátkách n/J původně sloužil jako garáže ČSAD. Po požáru v 50. letech minulého století byl objekt postupně přestavován na požární zbrojnici. V letech **1972 -1974** byla v „Akci Z“ vybudována požární zbrojnice.

V r. **1974** zde bylo zřízeno detašované pracoviště OVPÚ okresu Mladá Boleslav. V r. **2000** město Benátky n/J převedlo objekt požární zbrojnice do majetku HZS okresu Mladá Boleslav. Prostor a zázemí pro příslušníky lze hodnotit jako „velmi stísněný“. V r. **2005** se PS stala bezobslužnou stanicí. Veškeré technologie ovládající vyhlášení poplachu, místní rozhlas, tisk výjezdového rozkazu etc. jsou ovládány z KOPIS Středočeského kraje v Kladně. Stanice HZS Benátky n/J sdílí společnou plochu nádvoří s místní jednotkou SDH, která je v přímém sousedství stanice.

Jednotka PS Benátky n/J vybavena požární technikou CAS 20 T 815 Terno 4x4, CAS 32 T 815 6x6 a motorovým člunem GRAND s motorem Evinrude. Na konci r. **2015** byla provedena oprava omítky stanice, která byla ve špatném stavu.

Velitelé stanice	Od	Do
Josef Vodička	1974	1995
Karel Bláha	1995	2000
Milan Šnýdr	2000	31.11.2002
Bc. Jaroslav Prelovský	01.12.2002	31.12.2006
Jaroslav Šlégr	01.01.2007	dosud

Zásahovým obvodem stanice protéká řeka Jizera, která napájí Káranský vodovod, jež je zdro-

Zásahový obvod stanice Benátky nad Jizerou.

jem vysoce kvalitní vody pro Hlavní město Prahu, dále také vodní tok Labe. Do obvodu stanice spadá úsek silniční sítě D10 mezi sjezdy 21 km Tuřice - 39 km Bezděčín, I/16 a I/38. V zásahovém obvodu stanice se vyskytují železniční sítě 070 a 072. V blízkosti města je těleso skládky pro komunální, průmyslový i nebezpečný odpad s roční kapacitou svozu 200.000 tun odpadu. Ve městech Benátky n/J, Milovice a Lysá n/L se nachází celkem 150 výškových budov, 38 shromaždišť osob, 2 domovy důchodců, 7 nákupních center, 2 fotbalové a jeden zimní stadion, sportovní hala, 5 mateřských, 6 základních a jedna střední škola, 1 dětský domov a 1 výtaviště.

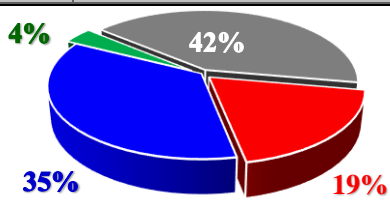
Stanice Benešov

Stanice Benešov je organizační součástí Územního odboru Benešov HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Pod Lihovarem 2152, 256 01 Benešov a evidenční číslo její jednotky je 211010.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Benešov							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
C1-B,F-S	35	39	90	49	58.735	524 km ²	3	13	0	32	0
Požáry	127										
Dopravní nehody	236										
Plané poplachy	24										
Ostatní zásahy	277										
Zásahy celkem	664										

Průměrný počet zásahů stanice Benešov za roky 2013 až 2017.

Dislokace stanice Benešov v České republice.

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Benešov	16.555	18	Maršovice	760	35	Řehenice	422
2	Bukovany	762	19	Mezno	361	36	Smilkov	268
3	Bystřice	4.334	20	Miličín	842	37	Soběhrdy	394
4	Chářovice	205	21	Mrač	800	38	Stranný	114
5	Chleby	56	22	Nespeky	682	39	Struhařov	841
6	Chlístov	342	23	Netvořice	1.098	40	Střeziměř	303
7	Chocerady	1.230	24	Neustupov	520	41	Teplýšovice	501
8	Choratice	74	25	Neveklov	2.584	42	Tisem	222
9	Chrástřany	241	26	Olbramovice	1.244	43	Třebešice	65
10	Čakov	131	27	Ostředek	392	44	Týnec n. Sázavou	5.684
11	Čerčany	2.774	28	Pětihosty	236	45	Václavice	548
12	Čtyřkoly	664	29	Petroupim	309	46	Vodslivý	100
13	Hvězdonice	314	30	Popovice	278	47	Voťovice	4.574
14	Jankov	939	31	Poříčí n. Sázavou	1.263	48	Vranov	389
15	Kozmice	310	32	Postupice	1.282	49	Xaverov	55
16	Litichovice	60	33	Přestavky u Čer.	356			
17	Lštění	406	34	Pyšely	1.851			

Benešov má 16.555 obyvatel a zaujímá plochu 46,87 km². Město leží 50 km jižně od Prahy v nadmořské výšce 368 m n. m. Součástí města jsou místní části Baba, Bedrč, Boušice, Červený Dvůr, Dlouhé Pole, Chvojen, Konopiště, Mariánovice, Okrouhlice, Pomněnice, Radíkovice, Úročnice, Buková Lhota a Vidláková Lhota.

V **11. století** za vlády Přemyslovců probíhala kolonizace dosud neobydlených oblastí jižně od Prahy. První písemná zmínka o Benešově pochází z r. **1219** a první osídlení Benešova je na místě dnes zvaném Na Karlově, kde vznikl panský dvorec, kostel a okolo nich osada. Poté se centrum přesunulo výstavbou městského tržiště na dnešní Masarykovo náměstí. Na Karlově byl založen minoritský klášter a majitelem se stal pražský biskup Tobiáš z Benešova, který si záhy vybudoval nové sídlo - Konopiště. Po vymření Benešoviců se majiteli stávají Šternberkové a po nich městu zůstal znak - osmicípá zlatá hvězda v modrém poli.

Rok	Následky požárů a povodní
1602	Požár hradu Konopiště.
1804	Požár domu č. p. 9 – zasaženy sousední tři domy.
1856	Po úderu blesku došlo k požáru druhého patra zámku Konopiště.
1990	Požár skladu náradí na letišti Nesvačily.
2009	Požár skladu Jasa a.s.
2013	Povodně
2015	Požár hangáru na letišti Nesvačily.

V Benešově byli dlouho odkázáni na svépomoc za vedení městské správy. Až do r. **1838** bylo hasičské náčiní v pohotovosti uloženo ve dvoře radnice. Tehdy pro ně byla postavena zvláštní hasičská kolna. K důležité změně došlo v r. **1873**, kdy se benešovská tělovýchovná jednota Sokol rozhodla na schůzi dne 15. srpna zřídit **hasičský sbor** (stanovy byly schváleny již 26. června). **První hasičská stříkačka** byla zakoupena v r. **1889** u firmy Smékal v Praze. V r. **1927** byla upravena hasičská zbrojnice a o rok později zakoupena automobilová motorová stříkačka.

Požární stanice VPU byla zřízena v r. **1970** v Pražské ulici č. p. 148. Při vzniku profesionální jednotky PO zde sloužilo celkem sedm hasičů. Vybavení jednotky tvořila technika CAS 16 Š 706 RTHP, CAS 16 Praga RN, DVS 8 Praga RN, nákladní automobil Tatra T 805 a stříkačka PS 12. V letech **1971** a **1972** došlo k navýšení početních stavů a k doplnění moderní technikou. Z těchto důvodů bylo nutné upravit prostory stanice a tak byly dostavěny nové garáže, sklad dýchací techniky, sklad PHM, nové šatny a zasedací místnost. V r. **1997** byl pořízen moderní AZ - 30 za přispění okresního úřadu Benešov. Nárůst početního stavu a rozšiřující se spektrum činnosti vyvolával zvýšenou potřebu zázemí pro organizační činnost jednotky. V r. **2000** byla dostavěna nová stanice v ulici Pod Lihovarem. V současné době je stanice vybavena touto technikou: CAS 15 MB, CAS 24 MB, CAS 30 T 815-7, RZA 1 VW Transporter, AV 30 MB, TA 2 Iveco, VEA Ford Ranger a AP 32 Bumar.

Velitelé stanice	Od	Do
Bohumil Blažek	01.04.1970	31.12.1985
Jaroslav Krupička	01.01.1986	30.04.1992
Josef Mlíkovský	01.05.1992	31.12.1992
Karel Drábek	01.01.1993	31.12.1995
Zdeněk Bednář	01.01.1996	31.12.2003
Ing. Jiří Polcar	01.01.2004	30.06.2009
Zdeněk Bednář	01.07.2009	31.12.2010
Mgr. Jiří Černovský	01.01.2011	dosud

Zásahový obvod stanice Benešov.

V zásahovém obvodu stanice je dálnice D1 a mezinárodní silnice I/3 E55. V r. **2012** byl dobudován úsek železničního koridoru Praha - České Budějovice se čtyřmi železničními tunely. V sezóně se navyšuje počet obyvatel v Posázaví o cca 4.000 rekreatantů. V areálu nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov je umístěno 444 lůžek. Dále se v hasebním obvodu stanice nachází ÚSP Tloskov a ÚSP Odlochovice. V samotném městě Benešov je 17 výškových budov, z významných objektů je to také zimní stadion a zámek Konopiště. Během letní sezóny se v přírodním amfiteátru v Konopišti konají akce, které navštíví cca 10 tisíc návštěvníků. V zásahovém obvodu stanice převažuje zemědělská oblast bez významnějších průmyslových podniků. Dále je v budoucnu plánována výstavba dálnice D3 s několika tunely. Neméně významným objektem je vodovodní přivaděč pitné vody ze Želivky. Jediným významným vodním tokem, protékajícím zásahovým obvodem stanice je řeka Sázava.

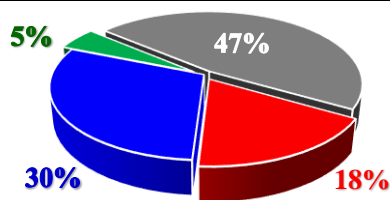
Stanice Beroun

Stanice Beroun je organizační součástí Územního odboru Beroun HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Pod Studánkou 1258, 266 49 Beroun a evidenční číslo jednotky je 212010.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Beroun							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
C1-B,E-S	36	39	92	41	62.413	298 km ²	1	5	0	27	1
Požáry	138										
Dopravní nehody	235										
Plané poplachy	39										
Ostatní zásahy	368										
Zásahy celkem	781										

Průměrný počet zásahů stanice Beroun za roky 2013 až 2017.

Dislokace stanice Beroun v České republice

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bavoryně	286	15	Korno	102	29	Srbsko	540
2	Beroun	19.207	16	Králův Dvůr	8.166	30	Suchomasty	476
3	Branov	211	17	Loděnice	1.823	31	Svatá	476
4	Bubovice	490	18	Lužce	114	32	Svatý Jan p. Skalou	169
5	Bykoš	221	19	Málkov	102	33	Tetín	870
6	Drahelčice	875	20	Měňany	304	34	Tmaň	1.140
7	Hudlice	1.235	21	Mezouň	574	35	Trubín	387
8	Hýskov	1.755	22	Nenačovice	271	36	Trubská	183
9	Chodouň	647	23	Nižbor	2.017	37	Úhonice	1.081
10	Chrástřany	887	24	Nový Jáchymov	654	38	Vráž	1.116
11	Chrustenice	919	25	Nučice	2.142	39	Vysoký Újezd	738
12	Chyňava	1.787	26	Otročiněves	525	40	Zdice	4.126
13	Karlova Ves	130	27	Račice	160	41	Železná	282
14	Koněprusy	240	28	Rudná	4.985			

Beroun má 19.207 obyvatel a zaujímá plochu 31,31 km². Město se rozkládá po obou březích řeky Berounky v nadmořské výšce 235 m n. m. Beroun je okresním městem a také obcí s rozšířenou působností a pověřeným obecním úřadem. Okres Beroun se skládá z 85 obcí. Součástí města jsou místní části Centrum, Zavadilka, Závodí a Beroun - Jarov, Beroun - Zdejcina, Beroun - Hostim.

První zmínka o královském městě Beroun je z r. 1265, i když místo bylo osídleno již dříve. Město, založené pravděpodobně v době vrcholně středověké vlny zakládání měst v Česku, bylo však brzy

bezmála opuštěno a muselo být znovu vybudováno za doby Václava II. Město bylo tehdy silně opevněno (hradby byly vystavěny v první polovině 14. st.) a vybaveno dvěma branami. Jeho význam však opět poklesl po třicetileté válce. Od 18. st. se Beroun stal tzv. posádkovým městem, tj. městem, kde byla vojenská hotovost. V šedesátých letech 19. st. se v okolí města začalo s těžbou vápence a rozvinula se postupně i další průmyslová odvětví (průmysl textilní, železárenský). Díky železniční trati z Prahy do Plzně, která prochází údolím Berounky a samozřejmě i městem samotným, se stal Beroun vhodným místem pro zakládání nových průmyslových závodů, a to jak jihozápadním, tak i severovýchodním směrem od města. Vybudovány byly železniční tratě do Rudné či do Rakovníka, které rovněž sloužily k dopravě zboží a umocnily tak význam Berouna jako průmyslového města.

První právní doklad upravující záležitosti požární ochrany pochází z r. 1751 z doby vlády Marie Terezie. V r. 1785 vydal Josef II. **Řád proti ohni** pro města a městyse. V řádu jsou pro hasební práce stanoveny podmínky k využití vody z řeky Berounky a Litavky, vodního příkopu, městského vodovodu, kašen a studní. V 60. letech 19. st. mělo město ve své požární výbavě 6 ručních stříkaček, 3 voznice a kádě, 60 košíků, 12 konví, 6 naběráků, několik trhacích háků, menší žebříky a několik luceren. V průběhu konce 19. st. se nebezpečí požáru opět začalo zvyšovat s nastupující výstavbou továrních areálů. Myšlenka na zřízení spolku za účelem ochrany osob a majetku vzešla z řad berounských obyvatel v r. 1865. Prvním starostou berounského spolku s 81 členy byl zvolen Vavřinec Wiessenberger. V r. 1881 byl vydán domácí řád DHS města Berouna. Pro potřeby sboru zakoupila městská rada **čtyřkolovou stříkačku**, která byla 10. srpna tohoto roku vysvěcena. V r. 1897 z iniciativy sboru vznikla **Hasičská župa okresu berounského**.

K r. 1901 čítal hasičský sbor 48 činných a 85 přispívajících členů. Ke čtyřkolce přibyl další vůz hydrofor pražské firmy Smékal, vůz na nářadí, 8 kovových pochodní, 26 tesáků, 40 přilbic, plachta na skok, záchranná plachta, lano, 9 hákových žebříků, 3 krumpáče, pila, železná páčidla a budíček. V r. 1913 byl pořízen výsuvný žebřík. Obec – městská rada zakoupila pro hasiče i vlastní pramici, neboť sbor se osvědčil nejen při zdolávání požáru, ale i při nebezpečích spojených s častými povodněmi ve městě. V r. 1938, v důsledku politické situace doma i za hranicemi, došlo k zahájení celostátní reorganizace dobrovolného hasičstva. Došlo ke zrušení berounské župy a jejím nástupcem se stala Okresní hasičská jednota č. 51 s působností v hranicích okresu Beroun.

Na základě vládního nařízení o organizaci státního požárního dozoru a požární ochrany z r. 1953 začala při ONV v Berouně pracovat inspekce státního požárního dozoru. Místní národní výbor v důsledku značného nárůstu požarovosti požádal dne 14.04.1955, prostřednictvím krajské správy státního požárního dozoru, radu krajského národního výboru o **zřízení VPS z povolání**. Výrazný mezník v budování požární ochrany nastal v r. 1985 a to zrušením zákona č. 18/1958 Sb., a přijetím nového zákona č. 133/1985 Sb., o PO. Na úrovni okresu tímto vzniká samostatná složka státní správy, a to **OS Sboru PO a jí podřízený okresní útvar**. V této době docházelo již k navyšování početního stavu na stanici v Berouně, a to na 1 + 6 příslušníků ve směně. Další výrazná změna pro berounské hasiče nastala v r. 1989. V důsledku dlouhých dojezdových časů do oblasti Zaječov, Olešná a snížení aktivity dobrovolné jednotky v Hořovicích, bylo zřízeno dne 13.11.1989 **detašované pracoviště v Hořovicích** v prostorách požární zbrojnice. Služba byla zajištěna dvěma příslušníky na směnu, kteří byli při výjezdu doplněni členy dobrovolné jednotky. V r. 1991 tato jednotka SDH obce zcela zanikla. K 01.01.1995 vznikala samostatná příspěvková organizace okresního úřadu. V čele této organizace stál

Rok	Následky požárů a povodní
1731	Shořela většina dřevěných staveb města.
1872	Povodeň zničila 200 domů, 520 jich poškodila a 337 osob při ní přišlo o život.
1877	Požár v Rybářích. Shořelo zde 16 stodol a 3 obydlí.
1964	Požár Panského mlýna. Při požáru byla 1 osoba usmrcena, požár likvidovalo na 100 hasičů ze 17 požárních sborů, jak profesionálních, tak dobrovolných a cca 300 vojáků z berounských kasáren.
1981	Největší škody utrpěl Beroun, jelikož se hladina Berounky zvedla až o 4,4 metru nad normál.
1998	14.05. se vznítíl sklad náhradních dílů v berounském podniku Linde-Frigera. V budově skladu byly uskladněny náhradní díly převážně z plastů, při jejichž vznícení došlo k úniku nejrůznějších toxických látek včetně dioxinů, plynů a popílku.
2002	Celou ČR největší povodeň od r. 1845. Tato katastrofa stála život 17 lidí a 225 tisíc lidí muselo být evakuováno. V 7 krajích byl vyhlášen nouzový stav a 753 obcí bylo postiženo povodněmi. Škody, které tato povodeň napáchala, vystoupaly až na 73 mld. korun.
2006	28.05. přišly přívalem deště, Berounka kulminuje ve výšce 426 cm a ustupuje. 30.05. začne opět silně pršet a hladina Berounky se až do 31.05. drží okolo 330 cm.
2011	Požár výrobní haly GZ Digital Media. Zraněny 2 osoby, výše škody dosáhla 42,3 mil. Kč.
2012	Požár sportovní haly EDEN byl komplikován přítomností fotovoltaického systému na střeše objektu.

ředitel, který zároveň zastával funkci okresního požárního rady. Organizace kromě prevence a represe samostatně řešila ekonomické a personální otázky. K 01.01.2001 převzal HZS sbor ochranu obyvatelstva a následně k 31.12.2002 byla ukončena činnost okresních úřadů a jejich kompetence byly rozděleny mezi **krajský úřad** a obce s rozšířenou působností Beroun a Hořovice.

V r. **1951** bylo příslušnými orgány města rozhodnuto o výstavbě nové **požární zbrojnice v Berouně Pod Studánkou**. Výstavba byla započata v r. **1956** a požárníci se do prostor zbrojnice přestěhovali v r. **1958**. Od r. **1983** do r. **1989** byla ve dvou etapách provedena rekonstrukce a přístavba stanice do současné podoby. Byla provedena přístavba garáží, plynové kotelny, místnosti protiplynové služby, následně výstavba kanceláří a sálu nad stávajícími garážemi a úprava dvora. V r. **1997** bylo v půdních prostorách započato s výstavbou OPIS hasičů a záchranné služby a současně i místnosti pro krizové řízení. Celý projekt byl financován OkÚ v Berouně. Činnost OPIS byla ukončena v r. **2005** a místnosti přebudovány na ubytovací prostory. V r. **2005** bylo provedeno zateplení a nová fasáda, v r. **2006** rekonstrukce topení a v r. **2013** výměna garážových vrat.

Velitelé stanice	Od	Do
Jiří Neufus	01.06.1956	31.07.1962
Jan Odvárko	01.08.1962	30.06.1964
Josef Ježek	01.07.1964	28.02.1966
František Šmíd	01.03.1966	30.09.1976
Miroslav Jansa	01.10.1976	31.07.1980
Stanislav Bubník	01.08.1980	31.12.2002
Ing. Petr Trojan	01.01.2003	31.05.2006
Stanislav Bubník	01.06.2006	31.08.2006
Ing. Tomáš Hradil	01.09.2006	31.01.2014
Ing. Pavel Šimek	01.02.2014	dosud

V současné době stanice disponuje mobilní požární technikou ve složení CAS 20 Iveco Magirus, CAS 15 Mercedes-Benz Atego 1526, CAS 30 Tatra 815-7, RZA Volkswagen Transporter T 5, AZ 30 Iveco Magirus DLK 23-12, VYA Tatra 815-7, KA Mercedes-Benz Atego 1223 AF, KA Mercedes-Benz Atego 1529, VEA Ford Ranger, speciální čtyřkolka Artic Cat Prowler. Pro zásahy na vodní hladině je určen hliníkový člun Marine se závěsným motorem.

Území zásahového obvodu stanice protíná důležitá silniční dopravní osa České republiky: Dálnice D5 Praha – Rozvadov (v okrese Beroun má délku 34,2 km). Územím prochází také hlavní železniční trať č. 170 Praha – Beroun – Hořovice – Plzeň. V obci Bubovice je umístěno sportovní letiště. Na území hasebního obvodu se nachází CHKO Český kras s Koněpruskými jeskyněmi a částečně CHKO Křivoklátsko, které je současně biosférickou rezervací UNESCO. Zásahovým obvodem protéká od SZ k JV řeka Berounka, která se v Berouně spojuje s řekou Litavkou. Na území zásahového obvodu se nalézá Vápenka Čertovy schody, která spadá mezi objekty s vysokým požárním nebezpečím, dále významné výrobní závody Cembrit a.s., Carrier a GZ Media a.s. v Loděnicích. V Berouně se nachází 20 výškových budov, nemocnice, 4 základní školy, 6 středních škol, gymnázium, 3 pečovatelské domy, nákupní centrum a krytý zimní stadion. Na území Králova Dvora se nachází 9 výškových budov, 2 školy a průmyslový areál bývalých železáren. Poblíž Králova Dvora je Suchomastská vodní nádrž o výměře téměř 10 hektarů a objemu 0,5 mil. m³. Hasební obvod stanice zahrnuje rovněž území okresu Praha západ, zejména oblast Rudné a okolí, kde se nachází významná logistická a skladová zóna. Mezi prvky

Zásahový obvod stanice Beroun.

kritické infrastruktury spadající do zásahového obvodu stanice, patří Řídicí centrum okruhu Střed, které provozuje Ředitelství silnic a dálnic ČR. Jen v samotném městě Beroun je v evidenci HZS 67 objektů se zvýšeným požárním nebezpečím, 17 objektů s elektronickou požární signalizací, připojených na pult centrální ochrany a v působnosti stanice je rovných 150 objektů s vypracovanou dokumentací zdolávání požárů.

Stanice Čáslav

Stanice Čáslav je organizační součástí Územního odboru Kutná Hora HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Vrchovská 2015, 286 01 Čáslav a evidenční číslo její jednotky je 215011.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Čáslav							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-C-Z	15	15	100	41	26.341	314 km ²	0	6	1	27	0
Požáry	38										
Dopravní nehody	53										
Plané poplachy	8										
Ostatní zásahy	96										
Zásahy celkem	194										
Průměrný počet zásahů stanice Čáslav za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Čáslav v České republice							

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Adamov	113	15	Hraběšín	109	29	Třebětín	103
2	Bílé Podolí	613	16	Chotusice	715	30	Třebešice	252
3	Bludov	29	17	Kluky	483	31	Třebonín	140
4	Brambory	106	18	Krchleby	385	32	Tupadly	629
5	Bratčice	390	19	Močovice	382	33	Vinaře	246
6	Čáslav	10.378	20	Okřesaneč	201	34	Vlačice	242
7	Čejkovice	35	21	Paběnice	183	35	Vlkaneč	608
8	Červené Janovice	672	22	Petrovice I	291	36	Vodranty	77
9	Dobrovítov	111	23	Potěhy	629	37	Vrdy	2.904
10	Drobovice	379	24	Semtěš	279	38	Zbýšov	631
11	Horka I	397	25	Schořov	79	39	Žáky	336
12	Horky	387	26	Souňov	133	40	Žehušice	755
13	Horušice	187	27	Starkoč	122	41	Žleby	1.289
14	Hostovlice	248	28	Šebestěnice	93			

Čáslav má 10.378 obyvatel a zaujímá plochu 26,46 km². Město se rozkládá v nadmořské výšce 231 m n. m., uprostřed širokého výběžku polabské nížiny, který je od severovýchodu ohraničen pásmem Železných hor a od jihu západu Hornosázavskou pahorkatinou. Součástí města jsou místní části Čáslav – Staré město, Čáslav – Nové město a Filipov. Město je obcí s rozšířenou působností.

Královské město Čáslav vzniklo okolo první poloviny 13. st. za vlády Přemysla Otakara II. při jedné z hlavních zemských stezek spojujících Čechy s Moravou. Po vypuknutí husitského hnutí setrvala Čáslav na straně Zikmundově. Po jarní ofenzivě husitů v r. 1421 přešlo město na jejich stranu. Ostatky slavného vojevůdce Jana Žižky se našly v r. 1910 ve výklenku podvěžní mariánské kaple. V 18. st. byla Čáslav významným správním centrem, sídlem krajského úřadu (1715), pošty a vojenské posádky. V 1/2

19. st. získala Čáslav postupně také úřady s okresní působností. Od r. **1960** přestala být Čáslav okresním městem, zůstala však přirozeným spádovým centrem.

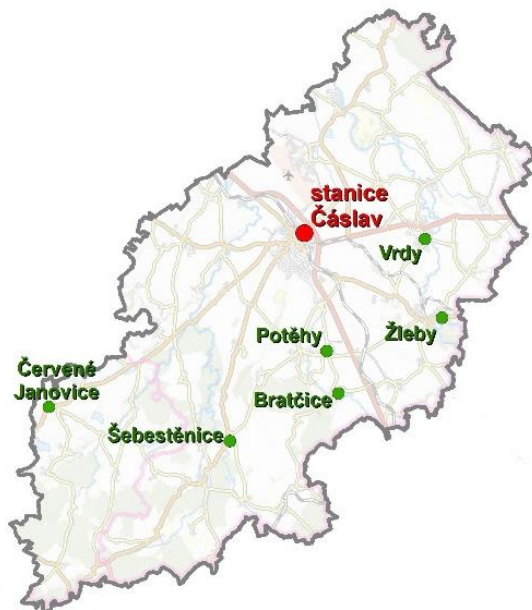
Město Čáslav v minulosti sužovaly časté po-žáry. Proto se místní občané pečlivě starali o dokonalé zajištění svého města. Již v r. **1848** byly v majetku města např. 2 velké ruční a 1 malá stříkačka, 4 vozy (lejty) na vodu, 15 žebříků a 14 trhacích háků. Čáslav byla na 11. místě v Čechách v založení DHS a v bývalém Čáslavském kraji byla na druhém místě (po Kutné Hoře). Sbor byl založen v r. **1869** a čítal 31 činných a 31 přispívajících členů. Do r. **1922** DHS používal především ruční čtyřkolovou potahovou stříkačku, kterou v r. **1923** nahradila stříkačka parní. Zakoupení motorové dvoukolové stříkačky od firmy Stratílek z Vysokého Mýta, se sbor dočkal v r. **1933**. Hasičské stříkačky a další náčiní, měl sbor uloženy ve dvou starých kůlnách na obecním dvoře u radnice. Od r. **1932** se uvažovalo o stavbě nové hasičské zbrojnice, ta byla slavnostně předána DHS až 11.07.**1937**. Hasičský dopravní automobil Škoda s přívěsnou dvoukolovou stříkačkou DS 16 sbor dostal v r. **1941**. S postupujícím časem členská základna MJ ČSPO stárla a mládí nejevilo o práci u DHS zájem. S navyšováním počtu „profesionálů“ klesala potřeba doplňování výjezdu dobrovolnými hasiči. Také činnost MJ ČSPO (po r. 1989 opět přejmenované na tradiční SDH, jako občanského sdružení) upadala, až koncem **19. st.** zcela ustala a došlo ke zrušení dobrovolných hasičů v Čáslavi.

Rok	Následky požárů a povodní
1452	Vyhořela polovina města.
1522	Ohni padlo za oběť skoro celé město.
1923	Dusíkovo divadlo vyhořelo do základů.
2000	Požár cukrovaru ve Vrdech, škoda 10 mil. Kč.
2012	Požár skládky pneumatik v Koudelově.
2014	Požár trafostanice v lihovaru Vrdy, škoda 16,5 mil. Kč.
2016	Požár skládky komunálního odpadu.

Pobočná stanice OVPÚ v Kutné Hoře byla v Čáslavi zřízena dne 25.06.**1970**. Byla umístěna v požární zbrojnici ve dvoře u radnice, kterou do té doby používali dobrovolní hasiči. Technika, kterou stanice používala, pocházela také od dobrovolných hasičů. Byla to AS 16, dopravní automobil se stříkačkou DVS 8, nákladní automobil Tatra 805 a přenosná motorová stříkačka PS 12. Zpočátku se na PS při výkonu služby střídali čtyři příslušníci, které při výjezdu doplňovali dobrovolní hasiči. Dalším důležitým datem se stal den 08.12.**2015**, kdy se čáslavští hasiči přestěhovali do nové moderní stanice ve Vrchovské ulici, která byla vybudována nákladem necelých 32 milionů Kč. Ze základní techniky je stanice vybavena CAS 20 Tatra 815 Terrno, CAS 32 Tatra 815 PR2, nosičem kontejnerů MAN 18.224 s kontejnerem pro likvidaci ropných havárií a CAS 15 Mercedes-Benz Atego.

Velitelé stanice	Od	Do
Josef Basař st.	24.06.1970	31.12.1984
Josef Basař ml.	01.01.1985	15.02.1990
Bc. Zdeněk Voseček	16.02.1990	31.10.1995
Ing. Pavel Říha	01.11.1995	31.10.2015
Bc. Petr Klatovský	01.11.2015	dosud

V zásahovém obvodu stanice se nachází pouze šest výškových budov – pět panelových domů a věž kostela sv. Petra a Pavla vysoká 88,5 metru. Dále se zde nachází Městská nemocnice Čáslav, domov důchodců, Alzheimercentrum Filipov, Dusíkovo divadlo, kino Miloše Formana, zimní stadion v Čáslavi a nákupní zóna v Jenikovské ulici. Z významnějších vodních toků lze jmenovat pouze řeku Doubravu. Zásahovým obvodem prochází dvě silnice první třídy – I/17 a I/38 a dvě železniční tratě – celostátní číslo 230 z Kolína do Havlíčkova Brodu a regionální číslo 236 z Čáslavi do Třemošnice. Zásahovým obvodem stanice prochází také 27 km vnitrostátního ropovodu Družba, který je součástí prvků kritické infrastruktury nacházejících se na území Středočeského kraje, dále 26 km produktovodu, 6 km tranzitního plynovodu a 16 km vnitrostátního plynovodu. Mezi důležité objekty patří také 21. základna taktického letectva na letišti v Čáslavi.

Zásahový obvod stanice Čáslav.

Stanice Český Brod

Stanice Český Brod je organizační součástí Územního odboru Kolín HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Tyršova 73, 282 01 Český Brod a evidenční číslo její jednotky je 214011.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Český Brod							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-B-Z	13	15	87	48	44.389	353 km ²	0	4	0	34	0
Požáry	69										
Dopravní nehody	113										
Plané poplachy	15										
Ostatní zásahy	122										
Zásahy celkem	319										
Průměrný počet zásahů stanice Český Brod za roky 2013 až 2017.											

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Břežany II	742	17	Kouřim	1.894	33	Semice	1.149
2	Bříství	376	18	Krupá	389	34	Starý Vestec	178
3	Černíky	135	19	Kšely	244	35	Tatce	625
4	Český Brod	6.922	20	Masojedy	89	36	Tismice	529
5	Doubravčice	635	21	Mochov	1.325	37	Třebovle	502
6	Horoušany	1.254	22	Mrzky	168	38	Tuchoraz	483
7	Hořany	143	23	Nučice	375	39	Tuklaty	924
8	Hradešín	426	24	Oleška	956	40	Úvaly	6.502
9	Chotutice	505	25	Poříčany	1.515	41	Velenka	289
10	Chrást	524	26	Prusice	79	42	Vitice	1.073
11	Chrášťany	745	27	Přehvozdí	260	43	Vrátkov	269
12	Klášter. Skalice	145	28	Přerov n. L.	1.240	44	Vrbčany	366
13	Klučov	985	29	Přistoupim	447	45	Vykáň	394
14	Konojedy	243	30	Příšimasy	768	46	Vyšehořovice	604
15	Kostelec n. Č. L.	3.627	31	Radim	1.234	47	Výžerky	164
16	Kounice	1.346	32	Rostoklaty	503	48	Zalešany	99

Český Brod má 6.922 obyvatel a zaujímá plochu 19,71 km². Město se rozprostírá v mělkém údolí potoka Šembery v nadmořské výšce 219 m n. m. Součástí města jsou místní části Liblice a Štolmíř. Od r. 2003 je město ORP v okrese Kolín. Český Brod, přirozené středisko Českobrodská, původně Podlipanská, patří mezi nejstarší česká města a je druhým největším městem kolínského okresu.

Město Český Brod založil jako trhovou osadu pravděpodobně pražský biskup Jan I. na jedné z nej důležitějších zemských stezek – trstenické, která spojovala Prahu s jižní a východní Evropou. V r. 1315 město již užívalo pozmeněné jméno Český Brod (Broda Bohemicalis), aby se tak odlišilo od Německého

Brodu, ležícího na stejné cestě. Dne 04.02.1437 byl Český Brod císařem Zikmundem povýšen na královské město a byl mu přidělen městský znak. V té době mělo město cca 1200 obyvatel. V r. 1850 se stal Český Brod sídlem okresního soudu a r. 1868 se do něj přestěhovalo okresní hejtmanství. Dne 08.05.1945 v budově místního gymnázia podepsali zplnomocněnci Schörnerovy armády bezpodmínečnou kapitulaci německých vojsk před zástupci České národní rady. V r. 1960 byl zrušen českobrodský okres a byl připojen ke Kolínu.

SDH v Českém Brodě byl založen 01.01.1874 k hašení požárů ve městě Český Brod a přilehlém okolí. Jeho členové byli vybaveni jednoduchými a málo účinnými hasebními prostředky – například ručními stříkačkami, berlovkami a džbery. Je zřejmé, že rozsáhlejší požáry se dařilo likvidovat jen s velkým úsilím a značnou obětavostí členů hasičských družstev. Tato skutečnost přispěla v r. 1929 k rozhodnutí zakoupit hasičský vůz a motorovou stříkačku k zabezpečení účinnějšího zásahu u požáru. Vybrána byla firma Holeček z Prahy. Tato firma dodala dopravní hasičský vůz značky Praga AN. V r. 1932 byla k tomuto vozu dodána závěsná čtyřválcová motorová stříkačka značky Holeček o výkonu čerpadla 1800 l/min⁻¹. Tato hasičská technika byla v plném užívání do r. 1963, poté byla u zásahů nahrazena novějšími technickými prostředky.

Požární stanice VPÚ byla zřízena dne 01.07.1971. Při vzniku profesionální jednotky PO zde sloužili celkem 4 hasiči. V začátcích měli ve výbavě jednu cisternu, která byla zaparkována ve firmě KARMA a hasiči pobývali v budově č. p. 16 na náměstí Arnošta z Pardubic, tj. cca 1 km od garáže výjezdové techniky. Pro nedostatek garážových a služebních prostor probíhala v letech 1972 až 1974 přístavba dvou garážových stání, schodiště a prostory pro pobyt hasičů. Přístavba byla budována v tzv. „Akci Z“, na které se podíleli příslušníci z povolání sloužící ve směně ale i po směně. Postupně byl na stanici doplněn dopravní automobil i automobilový žebřík. Další etapa přístavby budovy proběhla za 9 let a to umyvárnou na techniku, šatny a ložnice mužstva. V dalších letech byla technika doplněna o vozidlo rychlé technické pomoci, sloužící k výjezdu na dopravní nehody a jiné havárie. V současné době je stanice vybavena dvěma cisternami (CAS 15 a CAS 32) a automobilovým žebříkem s dosahem 30 metrů.

Zásahový obvod stanice Český Brod.

Rok	Následky požárů a povodní
1512	První velký požár města, který však nezastavil jeho rozkvět díky clu a provozování řemesel.
1628	Další velký požár města.
1639	Město vypálil generál Baner.
1643	Město vyplnil švédský generál Torstenson.
1690	Opět velký požár města.
1739	V listopadu větší a v prosinci menší požár postihly město.
1990	Požár zámku v Kounicích.
1997	Požár pily u Kostelce nad Černými lesy.
2006	Požár bývalého cukrovaru v Úvalech.
2015	Požár náspu železniční trati z Českého Brodu až do Peček v délce cca 12 km.

Velitelé stanice	Od	Do
Miroslav Mašín	01.07.1971	nedohledáno
Josef Michálek	nedohledáno	30.06.1975
Miroslav Boháč	01.07.1975	30.04.1977
Miroslav Marek	01.05.1978	30.04.1985
Vojtěch Král	01.07.1985	30.06.2000
Václav Vondrášek	01.07.2000	31.08.2004
Ing. Radek Matějec	01.09.2004	31.08.2013
Mgr. Jan Pardubský	01.09.2013	dosud

V zásahovém obvodu stanice je kompresní stanice plynovodu Transgas u města Kouřim, prochází jím i část dálnice D11 Praha – Hradec Králové a hlavní železniční koridor trasy Praha - Kolín. Zásahový obvod stanice je relativně rovinný s velkým počtem vesnic a hustotou obyvatelstva, které je rovnoměrně rozprostřeno po celém území. Z důvodu blízkosti Prahy je zde i rozvinutý průmysl jak chemický, tak i výroba a blízkost polabské roviny předurčuje rozsáhlé prostory k zemědělství a ovocnářství. Přímo ve městě Český Brod je z bývalé nemocnice zřízena LDN. Zásahový obvod zasahuje územně do okresu Nymburk a Praha - východ. V roce 2016 stanice překročila počet 350 výjezdů.

Stanice Dobříš

Stanice Dobříš je organizační součástí Územního odboru Příbram HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Plk. B. Petroviče 601, 263 01 Dobříš a evidenční číslo její jednotky je 21B011.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Dobříš							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-B-Z	14	15	93	29	24.243	354 km ²	0	5	0	29	0
Požáry	53										
Dopravní nehody	82										
Plané poplachy	10										
Ostatní zásahy	117										
Zásahy celkem	262										
Průměrný počet zásahů stanice Dobříš za roky 2013 až 2017.											

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Borotice	363	11	Kotenčice	195	21	Pičín	630
2	Buková u Příb.	345	12	Kytín	521	22	Rosovice	809
3	Buš	328	13	Malá Hraštice	984	23	Rybníky	410
4	Chotilsko	478	14	Mokrovraty	737	24	Stará Huť	1.340
5	Čím	321	15	Nečín	778	25	Svaté Pole	425
6	Daleké Dušníky	402	16	Nová Ves p. Pleší	1.077	26	Velká Lečice	163
7	Dobříš	8.952	17	Nové Dvory	247	27	Velký Chlumeč	386
8	Drevníky	324	18	Nový Knín	1.986	28	Voznice	592
9	Drhovy	255	19	Obořiště	643	29	Županovice	80
10	Korkyně	134	20	Osov	338			

Město Dobříš má 8.952 obyvatel a zaujímá plochu 53,41 km². Město je obklopeno ze všech stran lesy v nadmořské výšce 371 m n. m. Dobříš patří mezi ORP a po městě Příbram je druhé největší v okrese. Dominantou Dobříše je rokokový zámek. Jedná se o rozsáhlou trojkřídlou stavbu s téměř čtvercovým dvorem a zajímavým francouzským a rozsáhlým anglickým parkem. V zámku se mimo jiné nachází muzeum města Dobříše a část sbírek městského muzea. Zámek je často vyhledáván filmovými štáby.

Z hlediska historického vývoje je Dobříš osídlena od pradávna. Nejstarší archeologické nálezy pocházejí z doby kamenné. V 10. st. procházela Dobříší „ZLATÁ STEZKA“ z Prahy do Bavor. První písemná zmínka o Dobříši je z r. 1252, kdy na opevněném loveckém hrádku „VARGAČ“ sídlil král Václav I., který zde vydal čtyři královské listiny. Dne 24.11.1775 nabyla platnosti rodinná úmluva stran

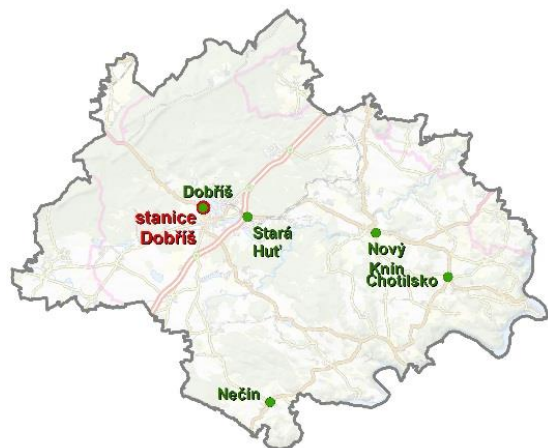
spojení rodu a erbu knížat z Mannsfeldu a na Dobříši a knížat z Colloredo a na Opočně. S těmito jmény jsou pak spojeny další osudy Dobříše prakticky až do dnešních dob.

V Dobříši vešel DHS v činnost řádnou valnou hromadou konanou 13.09.1885. Mimo 17 činných členů se přihlásilo mnoho přispívajících, například všichni členové městského zastupitelstva. DHS byla dána do užívání **čtyřkolová stříkačka** zakoupená městem již v r. 1883 za částku tisíc zlatých včetně dvou kusů savic a 80 m hadic. Dále pak 6 plátěných věder, 2 opěrací žebříky, 2 hákové žebříky a 1 sekera. Po zřízení **městského vodovodu (1909)** bylo ve městě zřízeno 20 podzemních hydrantů. Po r. 1945 se sbor zapojil do výstavby nové zbrojnice, kde se nachází dodnes. V r. 1947 bylo vydáno stavební povolení a již 10.12.1948 byla stavba nové hasičské zbrojnice kolaudována. Dne 03.01.1949 byla do zbrojnice přemístěna veškerá výzbroj a výstroj. V té době měl sbor k dispozici DA Praga Grant, motorovou stříkačku PPS/8-DKW, dvoukolovou motorovou stříkačku DS 12, ruční čtyřkolovou stříkačku, dvoukolový vysouvací žebřík 12 m, hadice a ostatní nezbytný materiál. Dále OA Praga Grant a NA Chevrolet, obojí v nepojízdném stavu. Vše i se zbrojnicí v hodnotě 1,3 mil. korun.

Požární stanice VPÚ byla zřízena v r. 1975. Při vzniku profesionální jednotky PO zde sloužili celkem tři hasiči. Ve výbavě měli jednu CAS 16 ZIL 131, postupně byl doplněn DA, velkoobjemová CAS, automobilový žebřík a RZA. Prakticky celý zásahový obvod stanice protíná dálnice D4 (dříve R4). V letech 1977-1980 proběhla na stanici rozsáhlá rekonstrukce, která dala stanici dnešní podobu. V r. 1991 byla PS převedena z majetku OkÚ Příbram do majetku SÚ Sboru PO Příbram. V r. 1995 byly na PS po dohodě, vyčleněny prostory v prvním patře pro **Zdravotnickou záchrannou službu**. V areálu PS tak kromě jednotky SDH obce Dobříš, zahájila činnost další složka IZS. Během posledních let probíhá v rámci stavebních úprav výměna výjezdových vrat, dřevěných oken za plastová, postupná rekonstrukce podlahy garážového stání pro hasičská vozidla nebo rekonstrukce toalet v patře u ZZS. Ze základní techniky je stanice vybavena vozidly CAS 15 MB Atego, CAS 32 Tatra T 815, AZ 30 MB Atego, TA Nissan Patrol a 3x OA (Ford Transit, Škoda Fabia a Peugeot Partner.

Požární stanice VPÚ byla zřízena v r. 1975. Při vzniku profesionální jednotky PO zde sloužili celkem tři hasiči. Ve výbavě měli jednu CAS 16 ZIL 131, postupně byl doplněn DA, velkoobjemová CAS, automobilový žebřík a RZA. Prakticky celý zásahový obvod stanice protíná dálnice D4 (dříve R4). V letech 1977-1980 proběhla na stanici rozsáhlá rekonstrukce, která dala stanici dnešní podobu. V r. 1991 byla PS převedena z majetku OkÚ Příbram do majetku SÚ Sboru PO Příbram. V r. 1995 byly na PS po dohodě, vyčleněny prostory v prvním patře pro **Zdravotnickou záchrannou službu**. V areálu PS tak kromě jednotky SDH obce Dobříš, zahájila činnost další složka IZS. Během posledních let probíhá v rámci stavebních úprav výměna výjezdových vrat, dřevěných oken za plastová, postupná rekonstrukce podlahy garážového stání pro hasičská vozidla nebo rekonstrukce toalet v patře u ZZS. Ze základní techniky je stanice vybavena vozidly CAS 15 MB Atego, CAS 32 Tatra T 815, AZ 30 MB Atego, TA Nissan Patrol a 3x OA (Ford Transit, Škoda Fabia a Peugeot Partner.

Ve městě a jeho okolí jsou čtyři velké rybníky (Strž, Papež, Koryto a „Huťský rybník“). V zásahovém obvodu stanice jsou řeky Vltava (v. n. Slapy) a Kocába. V sezóně a o víkendech se navyšuje počet obyvatel díky své poloze blízkosti Prahy nejen v Povltaví, ale i turistice v Brdech. Zásahový obvod protíná v celé délce dálnice D4. Železniční síť v zásahovém obvodu není elektrifikovaná. Ve městě Dobříš je 33 výškových budov, fotbalový stadion a zimní stadion. V objektu Institutu onkologie a rehabilitace Na Pleši s.r.o. je umístěno do 500 pacientů, klientů a zaměstnanců. V Masarykově sanatoriu v Dobříši je umístěno 170 pacientů a klientů. Mezi významné a rozvíjející se firmy patří Doosan Bobcat Manufacturing s.r.o. v dnešní době s cca 1000 zaměstnanci. Mezi větší firmy v okolí patří BOCA spol. s r.o. v Čími, Elko Nový Knín – výrobní družstvo, Anbremetall a.s. v Rybníkách a BIOS s.r.o. v Dobříši. V zásahovém obvodu se dále nachází 30 výškových budov do 7 NP, dvě s 11 NP a jedna dosahující 14 NP. Jen v Dobříši se nachází 25 objektů se zvýšeným PN.

Zásahový obvod stanice Dobříš.

Rok	Následky požárů, povodní a jiných MU
1713	Morová epidemie a následný velký požár zničil převážně dřevěné zástavby a opravený hrad Vargač.
1981	Po čtyřdenních deštích nevydržela hráz rybníka Strž nápor vody a protrhla se. Povodeň způsobila hmotné škody, ve Štěchovicích spadl nově postavený dům a u Lečice na Kocábě utonul dobrovolný hasič. Následně byl zbořen krásný dvouobloukový most a na rybníku byla vybudovaná betonová podkova tzv. přelivu.
2001	Výbuch a následný požár ve výrobním závodě BIOS s.r.o. Dobříš (škoda 7 mil. Kč).
2002	Povodeň v Čechách z roku 2002 je jedna z největších událostí svého druhu v historii ČR, patří k nejtěžším přírodním katastrofám moderní české historie.
2003	Při výjezdu j. SDH Dobříš k požáru rekreačního objektu v obci Voznice tragicky zahynul v areálu stanice dne 27. 10. 2003 dobrovolný hasič Jan Štěpánek ve věku 33 let.

Velitelé stanice	Od	Do
Václav Máša	1976	1990
Zdeněk Filla	1990	2000
Ing. Vlastimil Krupa	2000	2007
Ing. František Vacek	2007	2015
Bc. Miloš Dušek	2015	dosud

Stanice Hořovice

Stanice Hořovice je organizační součástí Územního odboru Beroun HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována na náměstí Boženy Němcové 811, 268 01 Hořovice a evidenční číslo její jednotky je 212011.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Hořovice							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-A-Z	18	21	86	40	33.086	258 km ²	0	7	0	22	0
Požáry	72										
Dopravní nehody	103										
Plané poplachy	21										
Ostatní zásahy	145										
Zásahy celkem	341										
Průměrný počet zásahů stanice Hořovice za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Hořovice České republice.							

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Běštín	310	15	Jivina	191	29	Otmíče	182
2	Broumy	943	16	Komárov	2.401	30	Podluhy	653
3	Březová	311	17	Kotopeky	316	31	Praskolesy	892
4	Bzová	463	18	Křešín	114	32	Rpety	494
5	Cerhovice	1.156	19	Kublov	660	33	Skřípel	118
6	Drozdiv	754	20	Lážovice	111	34	Stašov	459
7	Felbabka	283	21	Lhotka	334	35	Tlustice	967
8	Hořovice	6.820	22	Libomyšl	548	36	Točnick	236
9	Hostomice	1.755	23	Lochovice	1.154	37	Újezd	623
10	Hředle	389	24	Malá Víska	92	38	Zaječov	1.422
11	Hvozdec	259	25	Neumětely	564	39	Záluží	516
12	Chaloupky	506	26	Ohrazenice	280	40	Žebrák	2.145
13	Chlustina	232	27	Olešná	409			
14	Jince	2.253	28	Osek	771			

Hořovice jsou třetím nejlidnatějším městem v okrese Beroun ve Středočeském kraji. Nachází se poblíž dálnice D5, téměř přesně mezi Prahou a Plzní. Na ploše pouhých 9,55 km² zde žije 6.820 obyvatel. V bezprostředním okolí města se nachází poměrně velké množství historických památek obklopených zachovalou přírodou.

Území, na kterém se dnes město nachází, bylo osídleno již v 10. st. Na přelomu 12. a 13. st. zde páni z Hořovic (později ze Žirotína) vybudovali tvrz a hospodářský dvorec (později přestavěný na Starý zámek). Mezi r. 1303 a 1322, bylo západně poblíž původní osady založeno nové město. V 19. st. zajišťovala obživu většině obyvatel cvočkařská výroba, hřebíky a cvočky místních kovářů zásobovaly

i okolní země. S nárůstem konkurence klesala poptávka po hořovických cvočcích, a tak mnozí řemeslníci přicházeli o práci a v kraji zavládla chudoba.

V r. **1874** byl v Hořovicích zřízen tovární sbor v sirkárně Engelmann, který však asi za 3 roky zanikl. V té době kníže Vilém z Hanau ustavil tři placené požární sbory v Hořovicích, Komárově a Jincích, které na tu dobu poměrně dobře vyzbrojil. Tím zájem o zřízení DHS úplně zanikl. Při požáru v r. **1898** se ukázalo, že obětavost občanů nepostačuje a zámecký sbor není na dobré technické úrovni. Až do r. **1900** byli ochránci před ohněm ve městě příslušníci cechů a jejich jedinou požární technikou byla stará obecní stříkačka z 18. st., do které se nalévala voda nádobami.

Rok	Následky požárů a povodní
1898	V horní části města vyhořely 3 domy.
1964	Požár velkého rozsahu Panský mlýn Beroun.
1969	Požár seníku a hospodářských strojů Jívina.
1983	Požár vinárny hotelu Zelený strom Hořovice.
1986	Požár koliba hotelu Bouchalka.
1993	Požár sokolovna Bzová.
1995	Rozsáhlé povodně Hořovice.
1998	Požár skladu materiálu Frigera Beroun.
1999	Požár rekreačního zařízení Kublov.
2003	Požár Odchovna kuřic Liteň-Vlence.
2008	Požár stroje na výrobu lamel Valeo Žebrák.
2010	Požár Intos Žebrák.
2011	Požár rodinného domu Kublov.
2014	Požár dílny Kotopeky.
2015	Požár nákladního vozidla Chlustina.

DHS byl založen 23.10.1900. Podmínky pro další rozvoj sboru však byly krajně nepříznivé. Cvičení byla konána ve staré obecní kolně na dvoře v radnici, která byla špatně udržována, do níž v zimě padal sníh, a v létě pršelo. Kolna sloužila jako skladiště pro obecní pohřební vůz a hasičskou zbrojnici, místo schůzí sboru. Teoretická cvičení se prováděla ve škole. Dne 11.07.1909 byl hasičský dům slavnostně předán svému účelu. Byl to první vlastní hasičský dům v Čechách. Nová požární zbrojnice byla dokončena v r. **1972** nákladem 2 milióny korun a členové zde odpracovali celkem 2180 brigádnických hodin.

PS v Hořovicích byla zřízena 13.11.1989 v prostorách požární zbrojnice. Služba byla zajištěna 2 příslušníky na směnu, kteří byli při výjezdu doplnění členy jednotky SDH obce, která r. **1991** zcela zanikla. Od tohoto roku byl navýšen početní stav na 4 příslušníky ve směně, na stanici došlo k výměně výjezdových vrat a rozšíření průjezdových profilů na stávající techniku. V roce 2011 bylo na stanici provedeno protiradonové opatření. V roce 2012 byl z budovy vystěhován nájemce a stanice je jako celek využívána příslušníky HZS. Prostory jsou vyhovující potřebám akceschopnosti typu stanice P 1. Současný stav stanice je udržován. Stanice je vybavena požární technikou CAS 24 MB Atego, CAS 32 T 815, RZA VW Transporter, AZ 30 Daewo bez koše, KA Avia 75 N a VEA Škoda Fabia.

Velitelé stanice	Od	Do
Stanislav Bubník	13.11.1989	30.11.2010
Hynek Černý	01.12.2010	30.06.2011
Zdeněk Laube , DiS.	01.07.2011	dosud

*V zásahovém obvodu stanice je vodní dílo Zásalská, plocha hladiny nádrže má rozlohu 15 hektarů a zadržuje tři čtvrtě milionu kubiků vody, dále zde procházejí menší potoky a řeka Litavka. Na území zásahového obvodu se nalézá objekt Terminál Oil s vysokým nebezpečím požáru a převládá zde strojírenská výroba, automobilový průmysl a mnoho malých živnostníků. Územím prochází 15 km frekventované dálnice D5. Zemědělství je rozdrobeno do menších celků. Vyskytují se zde historické objekty jako zámek Hořovice, hrady Točník a Žebrák. Po r. **1989** vznikla v obci Žebrák poměrně velká průmyslová zóna, která se stále rozšiřuje. V zásahovém obvodu se nacházejí tři domovy seniorů. Ve městě Hořovice nemocnice, krytý zimní stadion, fotbalový stadion a lidový dům, dále 3 ZŠ a 10 výškových budov do 8 NP. Ostatní obce v obvodu disponují základními školami a výškovými budovami v počtu 4 věžáků. K zásahovému obvodu nově připadla rozsáhlá část CHKO Brdy a vojenský výcvikový tábor Brda.*

Zásahový obvod stanice Hořovice.

Stanice Jílové u Prahy

Stanice Jílové u Prahy je organizační součástí Územního odboru Kladno HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Rudných dolů 460, 254 01 Jílové u Prahy a evidenční číslo jednotky je 21A012.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Jílové u Prahy							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-A-Z	18	21	86	30	53.031	263 km ²	0	10	0	22	0
Požáry	98										
Dopravní nehody	128										
Plané poplachy	21										
Ostatní zásahy	212										
Zásahy celkem	458										
Průměrný počet zásahů stanice Jílové u Prahy za roky 2013 až 2017.											

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bojanovice	445	11	Kostelec u Křížků	662	21	Psáry	3.751
2	Březová-Oleško	1.009	12	Krhanice	959	22	Rabyně	272
3	Davle	1.594	13	Krňany	402	23	Slapy	839
4	Dolní Břežany	3.885	14	Lešany	726	24	Sulice	1.714
5	Hradištko	2.019	15	Libeř	1.353	25	Štěchovice	1.960
6	Hvozdnice	481	16	Měchenice	787	26	Vestec	2.422
7	Jesenice	8.673	17	Ohrobec	1.246	27	Vrané nad Vltavou	2.522
8	Jílové u Prahy	4.571	18	Okrouhlo	674	28	Vysoký Újezd	203
9	Kamenice	4.396	19	Petrov	656	29	Zlatníky-Hodkovice	1.275
10	Kamenný Přívoz	1.364	20	Pohoří	373	30	Zvole	1.798

Jílové u Prahy má 4.571 obyvatel a zaujímá plochu 16,23 km². Město se rozkládá cca 3 km na sever od pravého břehu řeky Sázavy v nadmořské výšce 381 m n. m. Součástí města jsou místní části Jílové u Prahy, Luka pod Medníkem, Podloučív, Dolní Studené, Kabáty, Radlík, Horní Studené a Žampach. Město spadá pod ORP Černošice.

Jílové u Prahy je město v okrese Praha - západ a leží asi 20 km jižně od Prahy v kopcovité krajině na západním okraji Hornopožárských lesů. První zmínka o Jílovém se vztahuje k r. 1045. Původně patrně hornická osada s kamenným kostelem, od 14. st. „královské zlato-horní město“. Zlato vytěžené v okolí Jílového významně podpořilo splnění plánů Karla IV. V r. 1992 bylo Jílové u Prahy uznáno Ministerstvem kultury ČR městskou památkovou zónou.

SDH byl v Jílovém u Prahy založen v r. **1875** a do r. 1981 také zajišťoval požární ochranu v regionu. SDH sídlí v hasičské zbrojnici, která byla postavena v roce **1936**. Od té doby se v ní vystřídala pěkná řádka hasičské techniky. Za zmínku stojí přívěsná stříkačka firmy Ebert s motorem Walter z r. 1934, nebo AC 30 (CAS 16) na podvozku Zil 130, kterou v roce 2000 vystřídala CAS 16 Praga NTS.

Rok	Následky požárů a povodní
1567	Zachvátil skoro celé město oheň, byl poničen kostel.
1618 - 1648	Během 30. války byla požárem zničena polovina města.
1636	Požár renesanční radnice.
2013	Přivalový déšť strhl komunikace v Dolním Studeném, Kabátech a Borku.

PS v Jílovém u Prahy byla postavena na zelené louce a uvedena do provozu v lednu r. **1981**. Na začátku zde sloužili 2 hasiči na směnu. V 90. letech tvořili směnu 3 hasiči a spojařka. Po transformaci na HZS na přelomu století ztratily spojařky své opodstatnění a početní stav byl doplněn na 5 hasičů ve směně a denní velitel stanice. Na PS Jílovém u Prahy byla od roku **1993** dislokována posádka rychlé zdravotnické pomoci Záchrané služby,

Velitelé stanice	Od	Do
Jiří Krupička	01.01.1981	nedohledáno
Miloslav Chadraba	nedohledáno	nedohledáno
Josef Nejedlý	nedohledáno	30.11.1992
Miroslav Český	01.12.1992	31.03.1998
Stanislav Vlach	01.04.1998	31.03.2009
Bc. Miroslav Český	01.04.2009	dosud

motorem Tohatsu M70C na podvozku a raft Robfin.

kteřou provozovala Asociace samaritánů ČR. Avšak v r. **2004** bylo toto stanoviště záchrané služby bez náhrady zrušeno. V r. **2006** prošla PS rekonstrukcí. Bylo vybudováno nové sociální zařízení a provedeno částečné zateplení objektu včetně nové fasády. V současné době je stanice vybavena technikou CAS 24 Scania, CAS 15 MB Unimog, VEA Škoda Fabia, DA VW Transporter, pevný člun Pioneer multi s přívěsným

Zásahový obvod stanice Jílové je velmi specifický svou různorodostí, členitým terénem a zejména využíváním pro rekreaci v letních měsících. Nachází se v jižní části bývalého okresu Praha – západ a je ohraničen na severu Hlavním městem Praha, na východě starou benešovskou silnicí, na jihu vodní nádrží Slapy a na západě řekou Vltavou. Je zde zastoupen lehký průmysl, chemická výroba, logistika, výroba elektrické energie i zemědělství. Významnými lokalitami s průmyslovou výrobou, logistickými základnami a rozsáhlými vědeckotechnickými areály jsou obce okolo staré benešovské silnice - Vestec, Jesenice a Dolní Břežany. V oblasti se velmi rychle rozvíjí nová bytová výstavba, která zvyšuje počet trvale bydlících obyvatel a hustotu provozu. O víkendech a zvláště v letní sezóně se tento počet několikrát zvýší o osoby, které přijíždějí za rekreací. Lokalita je také bohatá na historické kulturní památky a zvláště chráněná území. Okolí řek Vltavy, Sázavy a Kocáby, které se v zásahovém obvodu stékají, je kolébkou všech trempů a velmi významnou rekreační oblastí. To se projevuje velkou koncentrací rekreačních objektů na malé ploše a velmi často v těžko přístupném terénu, které jsou ve stále větší míře používány i k trvalému bydlení. Na řece Vltavě jsou v obvodu stanice 3 přehrady s vodními elektrárnami – Slapy, Štěchovice a Vrané nad Vltavou, které regulují tok řeky, a tak snižují riziko povodní. Obvod stanice nemá žádnou dálnici, ani silnici první třídy, ale v současnosti ji hustotou provozu plně nahrazují komunikace nižších tříd. Zvláště intenzivní provoz je zde především o víkendech a v době letní sezóny. Ulehčit provozu na těchto komunikacích, by v budoucnu měla dálnice D 3. V současné době se stanice vyrovnává s výrazně se zvyšujícím počtem událostí v zásahovém obvodu.

Zásahový obvod stanice Jílové u Prahy.

Stanice Kladno

Stanice Kladno je organizační součástí Územního odboru Kladno HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Jana Palacha 1970, 272 01 Kladno a evidenční číslo její jednotky je 213001.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Kladno							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
C3-B,F-S	63	63	100	39	118.756	271 km ²	0	7	0	7	0
Požáry	233										
Dopravní nehody	254										
Plané poplachy	86										
Ostatní zásahy	460										
Zásahy celkem	1034										
Průměrný počet zásahů stanice Kladno za roky 2013 až 2017.				<p>Dislokace stanice Kladno v České republice.</p>							
Obec	Obyvatel	Obec	Obyvatel	Obec	Obyvatel						
1 Běloky	165	14 Hostouň	1.099	27 Pavlov	170						
2 Brandýsek	1.842	15 Hřebeč	2.064	28 Pchery	1.951						
3 Braškov	1.034	16 Chýně	2.521	29 Pletený Újezd	544						
4 Buštěhrad	3.302	17 Jeneč	1.236	30 Ptice	782						
5 Cvrčovice	725	18 Kam. Žehrovice	1.732	31 Stihelčevy	841						
6 Červený Újezd	1.140	19 Kladno	68.466	32 Svárov	568						
7 Dobrovíz	537	20 Kyšice	627	33 Svinařov	578						
8 Doksy	1.600	21 Libochovičky	51	34 Třebusice	507						
9 Dolany	281	22 Libušín	3.098	35 Unhošť	4.525						
10 Družec	1.047	23 Lidice	538	36 Velká Dobrá	1.726						
11 Dřetovice	483	24 Makotřasy	417	37 Velké Přítočno	981						
12 Horní Bezděkov	619	25 Malé Kyšice	446	38 Vinařice	2.036						
13 Hostivice	8.109	26 Malé Přítočno	257	39 Zájezd	111						

Statutární město Kladno má 68.466 obyvatel a zaujímá plochu 36,97 km². Centrum města se nachází v nadmořské výšce 381 m n. m. Město leží 15 km severozápadním směrem od Prahy, je největším sídlem Středočeského kraje a třináctým nejlidnatějším městem České republiky. Na většině území města jsou naleziště ložisek černého uhlí, dnes již z velké části vytěžena. Krajina je místy

poznámenána stopami těžební a průmyslové činnosti uplynulých dvou století. V současnosti mezi priority města patří zlepšení kvality života obyvatel, zlepšení stavu životního prostředí a životních podmínek. Oceněním v této oblasti byla nejvyšší cena v soutěži Evropské unie – „Město v souladu s požadavky EU“. Součástí města jsou místní části Rozdělov, Kročehlavy, Dubí, Vrapice, Švermov a Hnidousy.

Kladno je poprvé zmíněno v zemských deskách r. 1318. Podle svého názvu je zřejmé, že tehdejší osada byla obklopena lesy. Prvními známými majiteli byl rytířský rod Kladenských z Kladna, následuje rodová linie Žďárských ze Žďáru a na počátku 18. st. koupili kladenské panství Benediktini z bohatého a starobylého břevnovsko-broumovského opatství. V r. 1830 byla v Kladně uvedena do provozu koňská dráha. Když byl r. 1850 otevřen první důl a o 39 let později ocelárny Poldi, stalo se Kladno jedním z velkých průmyslových center Čech.

SDH ve městě Kladně vznikl v r. 1876. Dobrovolní hasiči již ale od r. 1869 působili v místních železárnách. V průběhu následujících let byla jejich činnost ovlivňována nejen průmyslovým okolím, ale také samozřejmě podmínkami v tehdejší společnosti. Vznik placených hasičů ve městě znamenal pomalý útlum dobrovolného hasičstva.

Placený sbor požárníků z povolání ve městě Kladno vznikl v r. 1952. V prvním roce činnosti pracovalo u placených požárníků 19 osob. Tehdy používaná technika byla svépomocí upravená cisterna – benzinová nádrž dodatečně namontovaná na podvozek nákladního automobilu ASC Henschel. První nová technika ASC 16 Praga RN byla dodána v červenci 1952. Během následujících desetiletí postupně docházelo k lepšímu vybavení požární technikou a převážně svépomocí byly vybudovány nové prostory a zázemí pro mužstvo a výjezdovou techniku. Na počátku 80. let byla provedena výstavba nové moderní požární stanice. Zásadní změnou pro život kladenských hasičů byl r. 2001, kdy došlo ke krajskému uspořádání HZS a v Kladně vzniklo nové sídlo HZS Středočeského kraje.

S výše uvedeným bylo nutné opět hledat řešení na umístění nových pracovníků a především vyřešit prostory pro nové krajské OPIS. Z tohoto důvodu byla přikoupena sousedící budova a po zdařilé rekonstrukci bylo KOPIS v r. 2002 slavnostně otevřeno. Tímto začala další moderní etapa požární ochrany v Kladně. Krajské operační a informační středisko zabezpečuje příjem tísňové linky 112 a 150. Zároveň také zajišťuje operační řízení pro 32 profesionálních stanic HZS a více než 700 dobrovolných jednotek hasičů. Ročně KOPIS odbaví více než půl milionu tísňových hovorů a zpracuje více než 35 tisíc mimořádných událostí. Služba je zajišťována ve 12 hodinových směnách a minimální stav směny čítá 10 příslušníků. S úbytkem průmyslové výroby a těžby uhlí došlo postupně ke zrušení HZS podniků působících v kladenském okrese. Stejný osud potkal i všechny SDH ve městě Kladně. Na stanici je dislokována technika odpovídající typu stanice a jde především o 2x CAS technická, 2x CAS redukováná, AZ 40, AV 30, PPLA a dekontaminační, RZA,

Rok	Následky požárů a povodní
1814	Velký požár tehdy převážně venkovských stavení zničil velkou část města.
1945	Dne 17. dubna nálety na vlakové nádraží s následnými požáry okolních objektů.
1954	Požár novostavby mrazíren.
1970	Požár mlýna – pekáren Kladno.
1980	Požár skladu Mototechny.
1993	Požár střechy v objektu Mechaniky Poldi Kladno.
1997	Požár bývalého Národního domu.
2002	Požár haly BIOS.
2003	Požár centra zábavy Harlequin.
2006	Požár Válcovny.
2008	Požár pekáren Delta.
2014	Požár pekáren La Lorraine.

Velitelé stanice	Od	Do
Jaroslav Sacher	01.02.1985	07.04.1989
Miroslav Vilímek	01.03.1992	31.12.1994
Jaroslav Westfal (p.ř.)	01.01.1995	05.02.1996
Ing. St. Kozák (p.ř.)	06.02.1996	30.06.2000
Bc. Milan Šíma (p.ř.)	01.07.2000	31.12.2000
Norbert Soukup	01.01.2001	31.10.2010
Bc. Milan Strádal	01.12.2010	dosud

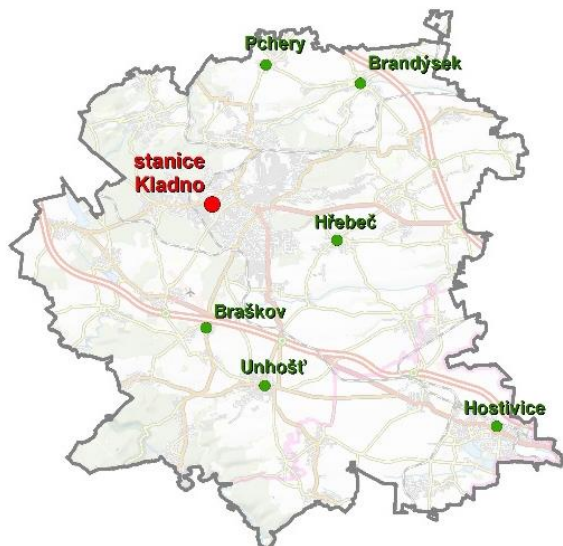

KA, KČE, KTE, KKH, DA pro lezecké družstvo. V současnosti na kladenské stanici působí vedle lezeckého družstva také letečtí záchranáři, kteří od roku 2002 zajišťují tuto službu z letiště Václava Havla v Praze. SOU a SOŠ v Kladně Dubí vychovává budoucí hasiče v oboru Hasič – strojník a na ČVUT v Kladně Sítňá je možné studovat obor Krizové řízení a s ním související záchranářské obory.

Aktuálně došlo k zařazení nové požární techniky do výjezdu HZS Středočeského kraje stanice Kladno. První je Cisternová automobilová stříkačka CAS 20/4000/240-S2T, pro přepravu družstva 1+5, je na podvozku Tatra T 815 4x4.2 s přípojitelným pohonem přední nápravy a automatickou převodovkou Allison 4500. CAS dodala společnost THT Polička, a. s., za kupní cenu 6.770.313,- Kč a byla pořízena MV-generálním ředitelstvím HZS ČR za využití finančních prostředků z Fondu zábrany škod České kanceláře pojistitelů. Druhou technikou zařazenou na stanici Kladno je AZ 40-S1Z, jehož záchranná výška dosahuje 40,7 m, stabilizační podpěry umožňují zasunutí pod parkující vozidlo a vyrovnání terénní nerovnosti až do výšky 750 mm. Čtyřdílná žebříková sada umožňuje 360° otáčení, horizontální náklon v rozmezí -17° až +75°, stranové vyložení 19,5 m, je na podvozku Iveco Eurocargo ML 180E32 4x2 s automatickou převodovkou a dodala jej společnost Firefighting Technology Int. s.r.o., za kupní cenu 20.601.145,- Kč. Finanční prostředky na pořízení byly vyčleněny ze státního rozpočtu mimořádně přidělených MV-GŘ HZS ČR pro rozpočtový rok 2016.

V zásahovém obvodu stanice je rozsáhlý průmyslový areál bývalých strojiren a hutí Poldi, Kablo Kladno vyrábějící silnoproudé kabely, vodiče a izolanty. Územím prochází sedm železničních tratí, z nichž nejdůležitější jsou tratě Praha – Most a Praha – Chomutov a spojovací trať Kladno – Kralupy nad Vltavou. V bezprostřední blízkosti Kladna vedou důležité rychlostní komunikace D6 z Prahy do Karlových Varů a D7 spojující Prahu a Chomutov, dále jsou zde velké skladovací objekty a průmyslové zóny, které lemují silnice směrem od hlavního města Prahy. Největším výrobním závodem a zaměstnavatelem ve městě Kladně je firma Lego Production. V katastru obce Dobrovíz byla v roce 2016 zprovozněna hala firmy Amazon. Ta je svoji rozlohou a množstvím skladovaných výrobků, největší v zásahovém obvodu stanice. Pekárny firmy La Lorraine postavily ve svém areálu největší „mrazák“ ve střední a východní Evropě. Krajská nemocnice v Kladně patří svoji kapacitou k největším v kraji. Z výškových objektů je třeba zmínit 6 věžových domů v Rozdělově. Tyto budovy mají železobetonový skelet se 14 NP a 2 PP. V zásahovém obvodu stanice se mimo jiné nachází 1 věznice ve Vinařicích s počtem cca 1000 osob, 3 objekty s vysokým požárním nebezpečím, jimiž jsou Alpiq Generation (CZ) s.r.o., Aqua obnova staveb a Plnárna technických plynů. Jako další je nutno zmínit 5 objektů zařazených mezi prvky kritické infrastruktury, jimiž jsou Řízení letového provozu ČR, s.p. v Jenči, v Kladně - Zdravotní operační středisko, Česká spořitelna, Komerční banka a Operační středisko HZS Středočeského kraje. V zásahovém obvodu stanice je 35 objektů s elektronickou požární signalizací, připojených na pult centrální ochrany a 89 objektů s vypracovanou dokumentací zdolávání požárů. V samotném městě Kladně se nachází 119 objektů se zvýšeným požárním nebezpečím.

Zásahový obvod stanice Kladno.

Stanice Kolín

Stanice Kolín je organizační součástí Územního odboru Kolín HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Polepská 634, 280 02 Kolín IV a evidenční číslo jednotky je 214010.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Kolín							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
C1-C,E-S	36	39	92	29	51.629	241 km ²	0	2	2	26	0
Požáry	124										
Dopravní nehody	154										
Plané poplachy	27										
Ostatní zásahy	251										
Zásahy celkem	556										
Průměrný počet zásahů stanice Kolín za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Kolín v České republice.							

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bečváry	1.014	8	Křečhoř	471	21	Polní Voděrady	164
2	Břežany I	313	12	Libenice	302	22	Radovesnice I	355
3	Cerhenice	1.668	13	Libodřice	294	23	Ratboř	566
4	Červené Pečky	1.801	14	Lošany	325	24	Starý Kolín	1.617
5	Dobřichov	753	15	Nebovídy	687	25	Svojsice	570
6	Dolní Chvatliny	470	16	Nová Ves I	1.231	26	Tři Dvory	954
7	Kbel	204	17	Pašinka	339	27	Veletov	241
8	Kolín	30.995	18	Plaňany	1.856	28	Velim	2.169
9	Kořenice	616	19	Pňov-Předhradí	544	29	Žabonosy	236
10	Krychnov	244	20	Polepy	630			

Kolín je okresní město na východě Středočeského kraje na řece Labi. Má 30.995 obyvatel a rozlohu 35 km² s průměrnou výškou 220 m n. m. Součástí města jsou místní části Sendražice, Štítary a Zibohlavy. Město Kolín je obcí s rozšířenou působností.

První písemná listina se jménem Kolína je datována 8. září 1261. V r. 1437 postavil Bedřich ze Strážnice na místě zbořeného kláštera hrad, který byl v pozdějších dobách přestavěn na zámek. Mnohá privilegia udělená městu českými panovníky Karlem IV. a Václavem IV. podpořila rozvoj a bohatství města. Kolín se tehdy řadil mezi nejprřednější města českého království. Největší ponížení a bída nastala v době 30. leté války. Název Kolín patrně pochází ze staročeského slova „koliti“, tj. „zatloukat kolíky, kůly“, a souvisí s polohou Starého Kolína v často zaplavované oblasti na soutoku Klejnárky a Labe, v jehož okolí se pomocí dřevěných kůlů zpevňovala půda. Později byla vybrána výhodnější poloha na vyvýšeném místě 7 km západním směrem. Podle jiné teorie latinská podoba Colonia souvisí s příchodem německých kolonistů do Čech.

Již v r. **1863** po vzoru Prahy byly zaznamenány pokusy se zakládáním dobrovolných hasičských sborů. Samotný vznik dobrovolné požární ochrany u nás je však datován do r. 1864 a umístěn do města Velvary, kde vznikl první Český dobrovolný hasičský sbor. Měl 51 členů a jeho ustavující valná hromada se konala 22. května.

Následně pak vznikaly další dobrovolné hasičské sbory - roku **1867** v Kolíně a r. **1868** v Plaňanech. Jen pro zajímavost je třeba zmínit, že již v této rané době byly požadavky na členy hasičstev vyšší než na jiné občany, a to jak na jejich tělesné schopnosti, tak na morální vlastnosti. Vládní nařízení o věcech požární ochrany stanovilo, že členy hasičstva mohli být pouze muži ve věku od 18 do 60 let, tělesně schopní, proti jejichž osobě nebylo námitek, nebyli zbaveni svéprávnosti a trestáni žalářem nebo káznici. Členy hasičstev nemohli být ani ti, kteří nebyli nositeli čestných práv občanských, nebo kteří se jevíli pro své svobodné vlastnosti neschopnými.

Město Kolín založilo usnesením městské rady ze dne 24.08.1942 **profesionální placený sbor**, který měl na 10 placených hasičů jednoho vedoucího a jeho zástupce. K činnosti tohoto sboru byl vymezen objekt ve Václavské ulici. Prvním velitelem byl jmenován dosavadní velitel dobrovolných hasičů Karel Calta. Techniku a výzbroj převzal sbor od dobrovolných hasičů. V této době byla též sborem provozována sanitní záchranná služba (2 sanitky). Hlavním úkolem sboru byla likvidace požárů a nehod vzniklých po náletech na průmyslové závody v Kolíně nebo v okolních obcích. Nezřídka vyjížděli i za hranice teritoria, např. až do Pardubic. Začalo se užívat označení "Městský hasičský sbor Kolín". S koncem války došlo ke změně velitele MHS, funkci přebíral Prokop Cívín.

Až s vydáním zákona č. 62/1950 Sb., o ochraně před požáry a jinými živelnými pohromami, začala státní správa s hasiči spolupracovat. Požární ochrana byla zařazena do oboru působnosti Ministerstva vnitra. Vedoucím skupiny působící při ONV byl náčelník PO Josef Háček. "Hasičstvo z povolání" musely ze zákona zřídit všechny obce s počtem obyvatel nad 50.000, dále i obce menší, pokud tak rozhodl KNV. A ten rozhodl, že v r. **1952** vzniknou na území Středočeského kraje dva **profesionální sbory** - v Kladně a v **Kolíně**. V 50. letech docházelo ke zkvalitňování služby, a to především s ohledem na profesionální obsazení, techniku i technické prostředky. Byly to věci v dnešním pohledu nedostatečné, ale tehdejší době vyhovovaly. Součástí technického vybavení byla jak trofejní vozidla z války, tak i technika, kterou začala dodávat poválečná výroba. Vedle Mercedesů a Dodge stály Pragy AS 16 a první malé cisterny Praga ASC 16. Ve vybavení byl i dvoukolový kovový žebřík s dostupnou výškou 16 metrů a vojenské pontony s lodním motorem.

Nárůst početního stavu a rozšiřující se spektrum činnosti vyvolával zvýšenou potřebu zázemí pro organizační činnost jednotky. Již v 90. letech byly připravovány první studie na přestavbu areálu, ale z důvodu zahájení soudního řízení o navrácení majetku původním majitelům musely být veškeré práce zastaveny. Více než šest let trval soudní spor o majetek. Koncem r. **2000** soud rozhodl v náš prospěch.

Rok	Následky požárů , povodní a jiných MU
1349	Požár chrám sv. Bartoloměje. V r. 1360 zahájil na popud Karla IV. rozsáhlou přestavbu architekt P. Parléř.
1413	Požár rychty, kde shořely městské knihy, sirotčí peníze a válečná zbroj.
1421	Pražané spolu s orebskými husity spálili klášter dominikánů.
1497	Požár kostela Svatého Víta na Zálábí.
1568	Město zasáhla morová epidemie – taktéž v letech 1582, 1598, 1613, 1625, 1633, 1640 a 1649.
1579	Vývoji města škodil požár – taktéž v letech 1587, 1589, 1597 a 1617.
1634	Město bylo vydrancováno Švédy – taktéž v roce 1639 – 1640, 1643 a 1648.
1734	Město z velké části vyhořelo – padesát dva domů na náměstí, ulice labská a horská i s horskou bránou.
1740-1748	Válka o rakouské dědictví silně poškodila město.
1756-1763	Sedmiletá válka silně poškodila město.
1761	Požár kostela ve Starém Kolíně, kterýž strávil i krov kostelní a nábytek, zkazil věž i zvony, farní dům obrátil v rupy a všechn farní archiv přivedl na zmar.
1796	Požár Kouřimského předměstí, Kutnohorské předměstí, kde také shořela značná část domů včetně kapucinského kláštera a kostela, nevynechal ani vnitřní město, kde zničil Židovskou ul. (dnešní ul. Karolíny Světlé a ul. Na Hradbách), další ulice (dnešní Kouřimskou, Karlovu, Brandlovu, Parléřovou i Rubešovou), budovu děkanství a kostel Sv. Bartoloměje.
1845	<i>Povodně postihly Kolín a plno obcí okolo na toku Labe.</i>
1890	<i>Labe se vylilo z koryta do přilehlých ulic.</i>
1911	Požár čtyř domů u nádraží.
1926	<i>Povodní zatopený Starý Kolín.</i>
1998	Požár bytového domu v Bachmačské ulici.
2008	Požár fotbalové tribuny stadionu AFK Kolín.
2012	Požár oddělení dialýzy Nemocnice Kolín.
2012	<i>Letecká nehoda bitevníku L159 Albatros.</i>
2013	<i>Přívalové povodně postihly Kolín a mnoho obcí okolo.</i>

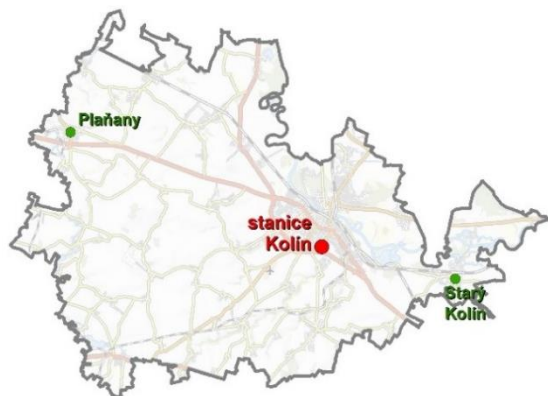
Výstavba stanice Kolín probíhala v několika vlnách. V r. **1968** byly přistaveny panelové garáže pro pomocnou techniku. V r. **1974** došlo k realizaci přístavby hlavní budovy a po jejím dokončení se přestěhovala OIPO z kanceláří na ONV na stanici v Polepské ulici. Zde je vlastně počátek nové spolupráce, kdy začala OIPO a KVPÚ oddíl Kolín, působit pod jednou střechou. V r. **1975** byl postaven objekt kompresorovny pro plnění kyslíkových a vzduchových lahví k dýchacím přístrojům. Vzhledem k početnímu i rozměrovému nárůstu techniky byly v letech **1976-1977** prodlouženy stávající garáže a upravena nová umývárna vozidel, vystavěn objekt náhradního zdroje energie a přístřešky pro parkování soukromých vozidel zaměstnanců. Po zrušení nevyhovujícího objektu skladu sloužícího k uložení náhradních dílů pro trofejní vozidla byla v r. **1980** zahájena výstavba dalších garáží, nového skladu PHM a v r. **1982** byla v "Akci Z" vybudována nová požární nádrž se zásobou 54 m³ vody.

V letech **1983-84** byla uskutečněna další přístavba hlavní budovy. Vynutila si ji nová telefonní ústředna, neboť umístění telefonní ústředny s sebou neslo další prostorové nároky. Nezbylo, než opět vzít do rukou místo proudnice zednickou lžící. Přístavba byla provedena ve větším rozsahu, než vyžadovala telefonní ústředna, takže byl vytvořen i prostor pro zlepšení pracovních podmínek pro obsluhu Okresní ohlašovny požárů a zlepšily se i poměry pro práci OIPO. Rok **1988** přinesl zásadní rozhodnutí týkající se dalších stavebních úprav. Zavrhnuty byly snahy o pokračování v dílčích úpravách a následovalo rozhodnutí o tom, že v rámci "Akce Z" budou zbořeny původní garáže se všemi přílepkami a bude zahájena výstavba nové budovy garáží, v jejímž prvním patře budou vybudovány prostory mužstva s potřebným věcným a sociálním zázemím. Celá akce byla završena kolaudací v roce 50. výročí existence profesionálních hasičů v Kolíně, tj. v r. **1992**. Od této doby je objekt nezměněn a v návaznosti na finanční prostředky se udržuje a postupně modernizuje.

Velitelé stanice	Od	Do
Rudolf Salák	01.06.1969	05.08.1989
Vladimír Rath	06.08.1989	31.03.2003
Marcel Charouz	01.04.2003	28.02.2006
Ing. Vladimír Dyňbyl	01.03.2006	31.12.2011
Mgr. Bc. Dalibor Zeman	01.07.2012	dosud

Ze základní techniky je stanice aktuálně vybavena VEA Ford Ranger, CAS 30 T 815-7, CAS 15 MB Atego, CAS 20 T 815 Terro, AZ 39 SIMON T 815, CAS 27 Dennis Rapier, AP MB Actros BUMAR, NK MB Atego-ruka, VYA 20 T 815-7, PRHA MB – Práškový, NK MB Atego, přívěs na likvidaci ropných látek, přívěs lodní, kontejner tylový, kontejner protiplynový, kontejner technický, kontejner pro odtah vozidel.

V zásahovém obvodu stanice je automobilka konsorcia TPCA (Toyota-Peugeot-Citroën), která zaměstnává 3.000 lidí. Z chemického průmyslu je to kolínská Draslovka, Lučební závody a rafinerie PARAMO. V blízkosti je tepelná elektrárna a hydroelektrárna. Zásahový obvod stanice je v rovinatém přírodním prostředí, kde je velmi velká koncentrace obcí a sídelních jednotek a tím i velká hustota dopravní infrastruktury. V blízkosti stanice a okolí města Kolína se nachází mnoho průmyslových a výrobních objektů a stále nově vznikajících průmyslových zón. V zásahovém obvodu se dále nachází důležitý železniční uzel nejen Středočeského kraje, ale prochází jím první i třetí železniční koridor EU a ČR Hamburk-Praha-Brno-Budapešť-Vídeň, jehož součástí je i nádraží o 6 peronech a přílehlé překladiště. Na území města se nachází Oblastní Nemocnice se všemi typy oddělení, Domov důchodců, jedno nákupní středisko, atletický, hokejový a fotbalový stadion. Město má několik sídlišť s přibližně 30 výškovými budovami od 8 NP do 12 NP a dále jednu budovu s 16 NP. Středem města protéká řeka Labe, na které je stále provozována lodní doprava. V zásahovém obvodu stanice je 35 objektů s vypracovanou DZP a několik objektů spadajících do prvků kritické infrastruktury Středočeského kraje, jimiž jsou např. objekty firmy Čepro a to produktovod, přečerpávací stanice, komplex zásobníků a technický dispečink, dále objekty společnosti MERO, a. s. a to tranzitní ropovod – úsek 4, přečerpávací stanice a koncové zařízení pro předávání ropy.

Zásahový obvod stanice Kolín.

Stanice Kolín Ovčáry

Stanice Kolín Ovčáry je organizační součástí Územního odboru Kolín HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v průmyslové zóně TPCA, Ovčáry č. p. 283, 280 02 Kolín a evidenční číslo její jednotky je 214012.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Kolín Ovčáry							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-C-Z	15	15	100	20	14.258	165 km ²	0	4	0	16	0
Požáry		20	6%								
Dopravní nehody		39									
Plané poplachy		6									
Ostatní zásahy		30									
Zásahy celkem		96									
Průměrný počet zásahů stanice Kolín Ovčáry za roky 2013 až 2017.				<p>Dislokace stanice Kolín Ovčáry v ČR.</p>							

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bělušice	281	8	Lípec	182	15	Uhlířská Lhota	374
2	Býchory	624	9	Němčice	359	16	Velký Osek	2.308
3	Dománovice	109	10	Ohaře	286	17	Veltruby	1.365
4	Choťovice	206	11	Ovčáry	807	18	Volárna	498
5	Jestřábí Lhota	498	12	Polní Chrčice	157	19	Žehuň	435
6	Konárovice	871	13	Radovesnice II	476	20	Žiželice	1.535
7	Krakovany	823	14	Týnec nad Labem	2.064			

Ovčáry mají 807 obyvatel a zaujímají plochu 10,37 km². Obec se rozprostírá přibližně 5 km severovýchodně od Kolína v nadmořské výšce 215 m n. m. Součástí obce je také chatová oblast Výrovna a Mlýnek, kde byl až donedávna historický vodní mlýn. Z nedalekého návrší Horka je nádherná vyhlídka do kraje, vlevo na Železné Hory a vpravo na Krkonoše.

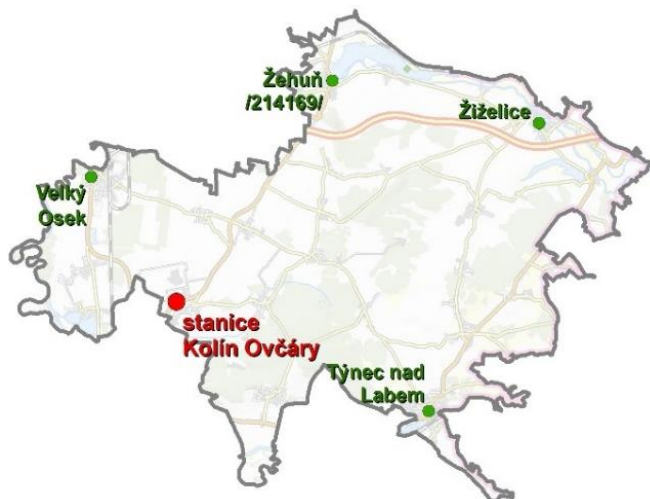
Obec Ovčáry se v písemných historických pramenech poprvé připomíná v r. 1273 jako majetek premonstrátského kláštera na Strahově. V r. 1420 český král a později císař Zikmund zapsal Ovčáry bratrům z Chlumu. Po bitvě u Lipan v r. 1434 se hejtmanem v Kolíně stal kněz Bedřich ze Strážnice, který v r. 1436 obdržel zápis na město Kolín s mnoha vesnicemi v okolí. Vzniklo poměrně velké panství, jehož součástí byly i Ovčáry. Při Kolínu pak zůstala ves až do r. 1850, kdy dosud vrchnostenskou správu nahradila správa státního zřízení okresních soudů a okresních, městských a obecních úřadů.

Sbor v obci Ovčáry byl založen r. **1879**. V r. **1906** měl SDH Ovčáry 31 členů. Další zmínka byla zaznamenána až v r. **1940**, celkem bylo v tomto roce 27 členů (20 mužů, 3 samaritáni a 4 žáci st.) a k dispozici byl 1 ruční stroj. V 90. letech minulého století byla přerušena činnost sboru a bohužel žádné vybavení se nedochovalo, jako např. Tatra 805 atd.

Výstavba **nové stanice** v této lokalitě byla součástí „Smlouvy o porozumění“ mezi státem, městem Kolín a automobilkou „T.P.C.A.“, a byla realizována v období od **června 2006** do **dubna 2007**. S výstavbou stanice se mělo původně začít už v r. 2005, ale opakované výběrové řízení na dodavatele stavby posunulo zahájení výstavby do následujícího roku. Stanice však již byla v r. **2005** personálně obsazena velitelem PS a 15 příslušníky, kteří prováděli výkon služby v provizorních podmínkách v objektu, zřízeném k tomuto účelu přímo v areálu automobilky „T.P.C.A.“.

Do nově postavené **PS** se příslušníci nastěhovali po jejím dokončení v **dubnu 2007**. „Ovčárecká stanice“ je v pořadí 32. ve Středočeském kraji a slouží zejména pro zabezpečení velké průmyslové zóny Kolín-Ovčáry. Zásahově pokrývá severovýchodní část okresu Kolín, včetně spádového úseku dálnice D 11 Praha – Hradec Králové. Slavnostní otevření PS Ovčáry proběhlo 05.11.2007 za přítomnosti zástupců státu, kraje, HZS a automobilky „T.P.C.A.“. PS byla vybudována nákladem 23.029.956,- Kč. Ze základní techniky je stanice vybavena prvovýjezdovým vozidlem CAS 24 MB Atego a velkokapacitní cisternou CAS 40 MB Actros.

V *zásahovém obvodu stanice je Žehuňský rybník, který je největší ve Středočeském kraji a devátý největší v České republice. Vodní plocha má rozlohu 258 ha. Svou délkou 5,5 km je jeden z nejdelších rybníků v České republice. Dosahuje hloubky až 6 metrů. Dále je v jejím zásahovém obvodu 22 km Dálnice D 11. Prioritně je stanice předurčena pro průmyslovou zónu, ve které se nachází přibližně 3.500 zaměstnanců. Přes zásahový obvod vede hlavní železniční nákladní koridor; řeky Labe a Cidlina; rybník Proudnice s chráněnou krajinnou oblastí „Louky u rybníka Proudnice“; v rámci zásahového obvodu jsou nejvyšší budovy o 4 NP; Dětský domov se školou, středisko výchovné péče Býchory; zařízení PČR - výcvikové středisko služebních psů Býchory; v rámci průmyslové zóny dochází k jejímu doplnění o nové firmy a tím i navýšení počtu zaměstnanců v zóně na cca 4.500 od roku 2017. Na pult centrální ochrany jsou v zásahovém obvodu stanice připojeny objekty A.I.S. Velký Osek a Základní škola v Týnci nad Labem.*

Zásahový obvod stanice Kolín Ovčáry.

Rok	Následky požárů , povodní a jiných MU
1618	Vojenský lid pod panem Albrechtem Smiřickým vyřítil se do Ovčár, vyloupili zde kněze Raunera na faře, kterou potom zapálili, z čehož téměř celá ves vyhořela.
1653	V Ovčárech bylo následkem válečných událostí spáleno celkem 10 usedlostí-gruntů.
1840	Vypukl požár v č. 57, při kterém deset domů padlo zhoubnému živlu za obět, mezi nimi též fara a škola.
1897	03.07. po 6 hodině odpolední bylo krupobití podruhé za sebou. Na školní budově bylo rozbito 65 oken tabulek.
1984	Krupobití v obcích Ovčáry a Býchory, kroupy rozbily mnoho oken, poničily střechy a ulámaly stromy. Během 30 minut byla postižena 1/3 obou obcí.
2008	20.12. Požár parafinové stanice PARAMO Kolín.
2013	Požár rozvodny el. Energie TPCA. Požár zničil rozvodnu a z tohoto důvodu byla na tři dny omezena výroba. Včasným zásahem byly škody minimalizovány.
2013	Povodně v obcích Sendražice a Žiželce, zasažena větší část obcí.

Velitelé stanice	Od	Do
Marcel Charouz	01.03.2006	31.12.2006
Mgr. Bc. Dalibor Zeman	01.01.2007	31.11.2007
Marcel Charouz	01.12.2007	30.06.2015
Martin Jedlička	01.07.2015	dosud

Přes zásahový obvod vede hlavní železniční nákladní koridor; řeky Labe a Cidlina; rybník Proudnice s chráněnou krajinnou oblastí „Louky u rybníka Proudnice“; v rámci zásahového obvodu jsou nejvyšší budovy o 4 NP; Dětský domov se školou, středisko výchovné péče Býchory; zařízení PČR - výcvikové středisko služebních psů Býchory; v rámci průmyslové zóny dochází k jejímu doplnění o nové firmy a tím i navýšení počtu zaměstnanců v zóně na cca 4.500 od roku 2017. Na pult centrální ochrany jsou v zásahovém obvodu stanice připojeny objekty A.I.S. Velký Osek a Základní škola v Týnci nad Labem.

Stanice Kralupy nad Vltavou

Stanice Kralupy nad Vltavou je organizační součástí Územního odboru Mělník HZS Středočeského Kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Přemyslova 935, 278 01 Kralupy nad Vltavou a evidenční číslo její jednotky je 216011.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Kralupy nad Vltavou							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-A-Z	18	21	86	32	45.602	188 km ²	0	5	3	9	0
Požáry	91										
Dopravní nehody	108										
Plané poplachy	25										
Ostatní zásahy	166										
Zásahy celkem	390										
Průměrný počet zásahů stanice Kralupy n/V za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Kralupy n/V v ČR.							
	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Blevice	287		12	Loucká	137		23	Úžice	944	
2	Černuc	980		13	Máslovice	344		24	Veltrusy	2.025	
3	Dolany	846		14	Nelahozeves	1.941		25	Velvary	3.084	
4	Dřínov	469		15	Neuměřice	426		26	Větrušice	618	
5	Chržín	253		16	Odolena Voda	5.815		27	Vodochody	537	
6	Chvatěruby	535		17	Olovnice	524		28	Vojkovice	772	
7	Kamenný Most	433		18	Otovice	803		29	Všestudy	346	
8	Koleč	594		19	Postřizín	1.009		30	Zákolany	540	
9	Kozomín	419		20	Sazená	336		31	Zlončice	546	
10	Kralupy n. Vlt.	17.987		21	Slatina	589		32	Zlosyň	465	
11	Ledčice	629		22	Uhy	369					

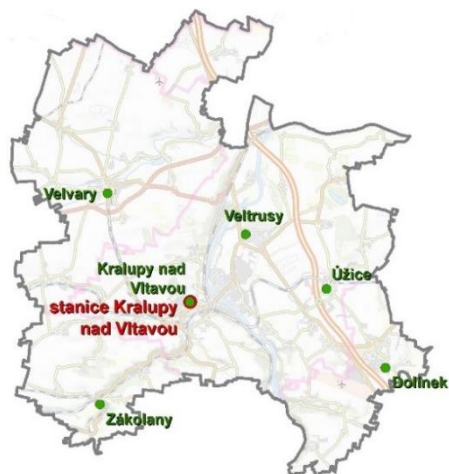
Kralupy nad Vltavou mají 17.987 obyvatel a zaujímají plochu 22 km². Město Kralupy nad Vltavou je ORP a rozkládá se po obou březích řeky Vltavy v nadmořské výšce 176 - 274 m n. m. Součástí města jsou místní části Lobeč, Lobeček, Mikovice, Minice a Zeměchy.

Kralupské údolí bylo osídleno již v pravěku. První doložená zmínka o Kralupech je darovací listina krále Václava I., který je 06.04.1253 věnoval pražským Křižovníkům s červenou hvězdou. Rozvoj obce

nastal se zavedením železnice v r. 1851. V r. 1901 zahájila výrobu Kralupská rafinerie minerálních olejů, která později měla na 700 zaměstnanců. Rozhodnutím císaře Františka Josefa I. z 22.11.1902 byly Kralupy povýšeny na město. V r. 1910 mělo město na 6.000 obyvatel, byl zřízen okresní soud, berní úřad a v r. 1913 se Kralupy staly sídlem okresní politické správy.

Kralupský sbor byl založen v r. 1882. Obec vlastnila již od r. 1879 čtyřkolovou stříkačku. Obec tuto stříkačku zakoupila po velkém požáru mlýna r. 1872. V r. 1885 se kralupský DHS připojil k župě karlínsko-smíchovské. V r. 1889 byla zakoupena dvoukolová stříkačka za 440 zlatých od firmy R. A. Smekal na Smíchově. Parní stříkačku zakoupila obec v polovině března r. 1903, opět od firmy R. A. Smekal za 7.500 Korun. Sbor na ni přispěl částkou 1.000 Korun. V polovině 1. sv. války, tedy v r. 1916 měl sbor 22 činných členů, v r. 1918 již 60 členů, z toho 32 činných. V r. 1923 byl zakoupen čtyřkolový žebřík a sanitní vůz, na který přispěl tehdejší Československý červený kříž. Vozy tehdy byly taženy koňmi a tak v r. 1925 vyšlo nařízení městské rady, že v případě požáru jsou majitelé potahů povinni tyto potahy zapůjčit hasičům. Nová budova požární zbrojnice SDH byla stavěna od r. 1952 s hasičům předána v r. 1955. Na svou dobu byla velmi moderní a splňující veškeré požadavky sboru. Nacházela se zde ohlašovna požáru, velký sál sloužící ke kulturním akcím, prádelna hadic, šest garážových stání a zázemí pro mužstvo.

VPÚ vznikl r. 1972, získal objekt požární zbrojnice spolu s technikou, ke které patřila Škoda 706 RT, Tatra 111, Savien A30, Avia A-31 DVS. R. 1987 byla na útvar zařazena CAS 32 Tatra 815, rok poté PP 27 Tatra 815 a r. 1993 CAS 24 Tatra 815. Kromě požárů byl sbor stále více vyslán k dopravním nehodám, na které však nebyl dostatečně vybaven. Z tohoto důvodu byl ke sboru začátkem 80. let přidělen automobil Tatra 613, který byl vybaven vyprošťovacím agregátem Narex s pracovními nástroji. Tento automobil byl v r. 1995 nahrazen automobilem Nissan Patrol s výkonnějším agregátem Weber. Mezi nejnovější techniku zařazenou na útvar patří CAS 20 na podvozku MB Atego, AZ 30 na stejném podvozku a motorový člun Marine 17F HD. Jedinou větší úpravou na stanici byly v r. 2001 úpravy garáží, kde proběhla úprava podlah a došlo k jejich prodloužení kvůli nové rozměrnější technice.

Zásahový obvod stanice Kralupy n/V.

Rok	Následky požárů a povodní
1784	Katastrofální záplava zaplavila celý střed města.
1845	Katastrofální záplava - byl zaplaven celý střed města.
1890	Katastrofální záplava, která zaplavila celý střed města.
1936	Velký požár mlýna pana Šustra ve Vojkovicích.
1945	Cílem těžkého náletu amerických bombardérů byla kralupská rafinerie. Nálet poškodil nádraží, zničil většinu průmyslových objektů a 117 domů, mnoho dalších domů bylo poškozeno, o životy přišlo 245 lidí. Kralupy se staly válkou nejpostiženějším městem v Čechách.
1947	Po protržení hráze rybníku u hradu Okoř nečekaná povodeň zaplavila celý střed města.
2002	Velká povodeň zaplavila celý střed města.
2013	Velká povodeň. Evakuováno 6700 lidí, škody více než 100 mil. Kč. Zaplaveny byly firmy Kaučuk i Česká rafinářská. Hladina Vltavy stoupla proti běžnému stavu o 7,5 m. Zničeno bylo 7 domů a 35 těžce poškozeno. Veltrusy – Vltava zalila část města a zdejší zámek.

Velitelé stanice	Od	Do
Pavel Koucký	01.09.1989	31.08.1991
Petr Kohout	01.01.2001	30.04.2002
Ing. Jan Pitner	01.05.2002	30.09.2002
Ing. Jiří Šlechta	01.10.2002	14.02.2010
Mgr. Ondřej Henzl	01.03.2010	dosud

V zásahovém obvodu stanice patří k hlavním zdrojům nebezpečí ohrožení života a životního prostředí Areál chemických výrob Kralupy nad Vltavou, produktovody (plynovod, ropovod, etylenovod, frakce C4 a etylbenzen), Mero CTR (centrální tankoviště ropy) Nelahozeves - 6 nádrží o jmenovitém objemu 100.000 m³, 4 nádrže po 50.000 m³, 6 nádrží po 125.000 m³ a 2 nádrže po 125.000 m³. Dále hustá přepravní síť silniční i železniční s přepravou nebezpečných látek a přibližně 22 km řeky Vltavy, přes kterou vedou všechny uvedené produktovody. V zásahovém obvodu stanice se nachází 45 objektů s vypracovanou dokumentací zdolávání požárů. V samotném městě Kralupy nad Vltavou se vyskytuje vysoký počet prvků kritické infrastruktury provozovatele Česká rafinářská, a. s. (4) a MERO, a. s. (5).

Stanice Kutná Hora

Stanice Kutná Hora je organizační součástí Územního odboru Kutná Hora HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici U Zastávky 280, 284 03 Kutná Hora a evidenční číslo její jednotky je 215010.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Kutná Hora							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
CI-C,E-S	36	39	92	19	31.284	227 km ²	0	4	0	18	0
Požáry	75										
Dopravní nehody	78										
Plané poplachy	19										
Ostatní zásahy	181										
Zásahy celkem	354										
Průměrný počet zásahů stanice Kutná Hora za roky 2013 až 2017.				<p>Dislokace stanice Kutná Hora v ČR.</p>							
	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bernardov	197		8	Křesetice	689		15	Suchdol	1.127	
2	Církvice	1.243		9	Kutná Hora	20.341		16	Svatý Mikuláš	843	
3	Černíny	376		10	Malešov	1.032		17	Štipoklasy	148	
4	Grunta	97		11	Miskovice	1.076		18	Úmonín	488	
5	Hlízov	575		12	Nové Dvory	868		19	Záboří nad Labem	840	
6	Chlístovice	737		13	Opatovice I	126					
7	Kobylnice	193		14	Rohozec	288					

Kutná Hora má 20.341 obyvatel a zaujímá plochu 33,05 km². Město se nachází v nadmořské výšce 254 m n. m. Součástí města jsou místní části: Vnitřní město, Hlouška, Kaňk, Karlov, Malín, Neškaredice, Perštejnec, Poličany, Sedlec, Šipší, Vrchlice a Žižkov. Město, ve středověku označované za stříbrnou pokladnici českého království, dodnes dává na odív bohatství zdejší stříbrné šlechty; v r. 1995 bylo zapsáno na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO.

Známé počátky dolování stříbra spadají do druhé 1/2 13. st., ale již v 10. st. byly na nedalekém hradišti v Malíně raženy stříbrné denáry. Na konci vlády krále Přemysla Otakara II. vznikl název původní hornické osady Cuthna antiqua - Stará Kutna. V r. 1290 došlo k legendárnímu sběhu lidí ke Kutně, vypukla stříbrná horečka a bylo zde chaoticky vybudováno důlní městečko pro desetitisíce horníků. Zrod města uspišilo i vybudování zprvu provizorních městských hradeb postavených na ochranu dolů před vpády římského krále Albrechta I. Od 1/2 14. st. sice těžba stříbra klesala, ale město přesto

neztratilo svůj význam a Vlašský dvůr se stal sídlem krále Václava IV. Historické centrum Městské památkové rezervace spolu s chrámem sv. Barbory a kostelem Nanebevzetí Panny Marie je od r. 1995 zapsáno na Seznamu světového dědictví UNESCO.

V r. 1867 v místním Sokole v Kutné Hoře vznikla myšlenka na založení DHS. V této době byl při Sokole zřízen požární odbor, který při požárech nosil označení v podobě odznaku, avšak jako samostatný odbor nepracoval. Schválením stanov v r. 1868, byl založen DHS královského horního města Hory Kutné, jako 4. nejstarší v Čechách. Důležitým mezníkem v technice hašení požárů byl r. 1898, kdy sbor dostal jednu z nejmodernějších parních stříkaček. Hasičská župa kutnohorská byla založena v r. 1878 v Malešově na popud prvního starosty župy MUDr. Josefa Metelky. V r. 1914 byla u sboru založena jinošská družina. Dalším mezníkem v technice hašení byl říjen r. 1925, kdy sbor obdržel jako jeden z prvních automobilovou stříkačku. V únoru r. 1927 zřídil sbor vlastní automobilovou stanici s novým sanitním vozem. Z Kamenného domu se v r. 1934 stěhuje sbor do nové společenské místnosti v budově okresního soudu, téhož roku nahrazuje zastaralou parní stříkačku novou motorovou. Od zemské hasičské jednoty dostává sbor darem v r. 1941 přenosnou motorovou stříkačku, zařízení pro hašení pěnou, kyslíkový přístroj a ocelové přilby. Dnem 01.01.1943 je sbor přinucen okupantskými úřady předat do správy města záchranou stanici. V květnu r. 1943 je sboru přidělen nákladní automobil určený k zásahům při válečných požárech. V r. 1945 se na základě nařízení okupantů, připojují obce Sedlec a Kaňk ke Kutné Hoře, čímž nastává sloučení hasičských sborů. Novým požárním zákonem v r. 1953 převzaly hasičské sbory nový název – místní jednoty Československého svazu požární ochrany. Dne 30.11.1960 byl místní jednotě přidělen požární vůz CAS 16 Praga V3S a v r. 1964 přívěsný 18 m výsuvný žebřík. Další novou techniku a technické prostředky obdržel sbor v r. 1967 - CAS 16 Š 706, nákladní vozidlo Tatra 805, smýkáč plachtu a elektro-centrálu. Potíže byly se zajišťováním výjezdů.

V důsledku značného úbytku aktivních členů byl dne 01.02.1969 na základě rozkazu náčelníka krajské inspekce požární ochrany v Praze plk. F. Mauera zřízen Smišený veřejný požární sbor v Kutné Hoře. Ten byl základem pro založení plně profesionálního požárního útvaru v Kutné Hoře, a spolu s technikou CAS 16 Š 706 RTH, CAS 32 T 148, AZ 30 IFA W50, CAS 25 Liaz, DVS Avia 31, je umístěn do budovy v ul. Lierova č. p. 146, tedy prakticky v historickém centru města. Část výjezdové techniky je pak parkována v prostorách právnických osob v Kutné Hoře. U nově vzniklého sboru působilo pět profesionálních hasičů a výjezdy byly doplňovány z řad hasičů dobrovolných.

Od r. 1970 nastává určitý zlom v činnosti sboru. Smišený veřejný požární sbor je přejmenován na Okresní veřejný požární útvar, početní stavy příslušníků bylo nutné vzhledem k narůstajícím úkolům navýšit, proto jsou postupně zřizována další detašovaná pracoviště OVPÚ (1970 Čáslav, 1972 Zruč nad Sázavou, 1975 Sázava). Již od roku 1970 bylo uvažováno o nové výstavbě požární stanice v Kutné Hoře.

Nárůst početního stavu hasičů a rozšiřující se spektrum jejich činností, vyvolával zvýšenou potřebu adekvátního zázemí pro jednotku. Nové zázemí našli kutnohorští hasiči v objektu vybudovaném v „Akci Z“ v ul. U Zastávky 280. Budova byla od roku 1988 rozestavěná a bylo ji nutné nejprve dokončit. Náklady na dokončení byly 20 mil. korun, takže celkové finanční prostředky vynaložené na

Rok	Následky požárů a povodní a jiných MU
1422	Zikmund Lucemburský založil požár, který měšťané uhasili.
1424	Vypálení města Janem Žižkou.
1470	Požár kostela Panny Marie po zásahu bleskem.
1625	Město zasáhla morová epidemie.
1770	Město poničil velký požár.
1817	Požár chrámu Páně Nejsvětější trojice rovněž po zásahu bleskem.
1823	Historicky zaznamenaný největší požár v dějinách města, shořelo 129 domů, kostel Na Náměti, 5 dvorů, soukenická barvírna, 6 stodol.
1826 1833	Stejně jako v roce 1823 byla požáry zasažena městská část Na Náměti a i když již nebyl rozsah těchto požárů tak velký, na obnovu města to mělo značný vliv.
1991-2	V regionu Kutnohorska bylo úmyslně založeno 31 požárů, pachatel byl dopaden a odsouzen.
2013	Povodně na Vrchlici. Z důvodu zatopení domů evakuování ohrožení občané městské čtvrti Karlov, Žižkov. Vodou stržen most v Poličanech.

Velitelé stanice	Od	Do
Jaroslav Mudroch	01.02.1969	31.07.1985
Miloš Stareček	01.08.1985	31.03.1990
Ing. Luboš Koten	01.04.1990	07.11.1990
Miroslav Zvědělík	08.11.1990	30.04.1994
Ing. Jiří Pokorný	01.05.1994	30.09.1995
Bc. Zdeněk Voseček	01.10.1995	31.03.2015
Mgr. Martin Bezděk	01.04.2015	dosud

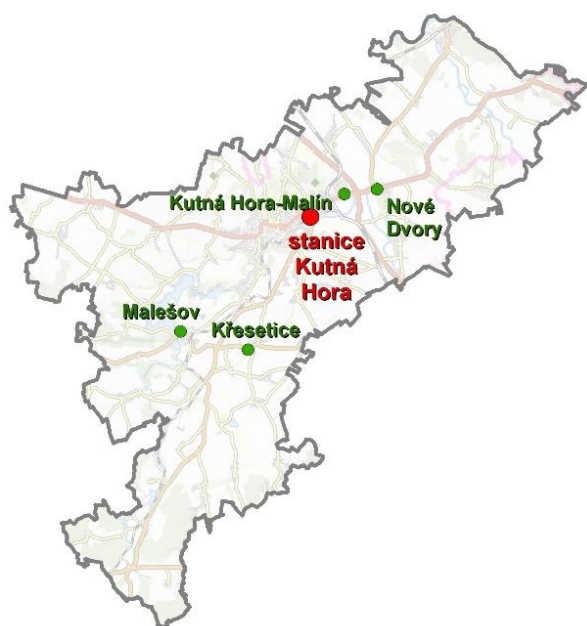
stavbu budovy centrální stanice se navýšily k částce 70 mil. korun. Na dokončovacích pracích se podíleli i sami profesionální hasiči, kterým se například podařilo i dohledat stavební dokumentaci, která byla „ztracena“ předchozími stavebníky. Jako centrální stanice byla budova používána od roku 1996, stavební úpravy však byly kompletně dokončeny dne 1. 12. 1998. Od samého počátku stavebních úprav, probíhala jednání s městem Kutná Hora o převedení pozemků pod stanicí do vlastnictví hasičů. Do těchto jednání však vstoupily restituční nároky a tak se po vleklém vyjednávání podařilo celou věc vyřešit až v r. 2016.

CPS Kutná Hora je vybavena kromě základní výjezdové techniky, RZA L2R MB Sprinter 4x4, VEA L2Z Škoda Yeti 4x4, CAS 15 M2Z MB 4x4, CAS 25 S3Z T 815 4x4, CAS 30 S3R T 815-7 6x6, AP 27-1 S2R T 815, AV 14 S2 T 815, AZ 30 M1Z Camiva, i technikou určenou pro výjezdy ke zdolávání mimořádných událostí při živelných pohromách, zejména povodní i mimo území kraje. Tato technika byla pořízena za prostředky z programu IOP a IROP EU: VEA Ford Ranger L2Z 4x4, DA VW Transporter L2Z 4x4, KA S3 T 815-7 8x8, KA 3S MB Actros 6x6, KPO, KTY, KPH (8000I MOU-SOL), KPPL 4/1,5, 2 x KN, PN SVAN (ADR), kolový nakladač Bobcat S 650.

Od 1. 7. 2014 byl na CPS Kutná Hora vytvořen vyšetřovací obvod s působností ZPP v okrese Kutná Hora, Kolín, Praha východ-lokalita Říčany, Nymburk-lokalita Poděbrady a Městec Králové, Benešov-lokalita Dolní Kralovice. Systemizovanou součástí výjezdu je i dvanácti členná lezecká skupina pro ÚO Kutná Hora, Kolín, část ÚO Benešov a Nymburk. Tradicí se pro ÚO Kutná Hora stalo od r. 2002 pořádání Krchlebské věže, jako součásti krajské soutěže dobrovolných a profesionálních hasičů v Požárním sportu.

V zásahovém obvodu stanice je vodní nádrž na pitnou vodu Vrchlice u Malešova, která zásobuje pitnou vodou Kutnohorsko, Čáslavsko a oblast kolem Sázavy a Uhlířských Janovic. Hlavními vodními toky jsou říčky Vrchlice a Klejnarka. Ve městě je dále nemocnice s poliklinikou, průmyslová zóna s podniky ČKD, Foxconn a v historickém objektu Kaple Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele

Zásahový obvod stanice Kutná Hora.

v Sedleci, společnost Philip Morris. V Jezuitské koleji se nachází Galerie Středočeského kraje, v centru města Tylovo divadlo a Domov Barbora Kutná Hora - poskytovatel sociálních služeb. Z významných historických památek stojí za zmínku chrám Svaté Barbory, klášter Voršilek, Kostnice v Sedleci a Vlašský dvůr. Ve městě se také nachází rozsáhlý objekt bývalých kasáren pluku CO, který je nyní využíván PČR jako výcvikový objekt a je zde dislokována část výjezdové techniky CPS Kutná Hora. V zásahovém obvodu stanice se nachází celkem 48 výškových budov, z nichž je 32 obytných budov, 11 církevních objektů, 2 obilná sila a 3 rozhledny. Vzhledem k hornické minulosti je město, zejména jeho část Kaňk, poddolováno sítí šachet a štol, nacházejí se zde propadliny a uzavřená důlní díla. V blízkosti Kutné Hory vede železniční koridor Praha-Brno, s připojením lokální trati Kutná Hora-Zruč nad Sázavou a silnice č. I/38.

Stanice Mělník

Stanice Mělník je organizační součástí Územního odboru Mělník HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Bezručova 3341, 276 01 Mělník a evidenční číslo její jednotky je 216010.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Mělník							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
C1-B,E-S	39	39	100	38	47.433	443 km ²	0	12	1	12	0
Požáry	119										
Dopravní nehody	171										
Plané poplachy	24										
Ostatní zásahy	230										
Zásahy celkem	544										
Průměrný počet zásahů stanice Mělník za roky 2013 až 2017.											

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Býkev	408	14	Kly	1.428	27	Spomyšl	449
2	Byšice	1.307	15	Kokořín	369	28	Stránka	194
3	Cítov	1.237	16	Lhotka	292	29	Střemy	435
4	Čečelice	640	17	Liběchov	1.057	30	Tišice	2.225
5	Dobřeň	171	18	Liblice	492	31	Tuhaň	685
6	Dolní Beřkovice	1.444	19	Lužec n/Vltavou	1.450	32	Tupadly	144
7	Dolní Zimoř	77	20	Malý Újezd	1.054	33	Velký Borek	1.047
8	Horní Počaply	1.309	21	Medonosy	150	34	Vidim	138
9	Hořín	797	22	Mělník	19.230	35	Vraňany	881
10	Hostín	296	23	Mšeno	1.422	36	Všetaty	2.259
11	Chorušice	552	24	Nebužely	422	37	Vysoká	882
12	Jeviněves	211	25	Nová Ves	1.024	38	Želízy	511
13	Kanina	86	26	Řepín	658			

Mělník má 19.230 obyvatel a zaujímá plochu 24,97 km². Město se rozkládá nad soutokem řek Labe a Vltavy v nadmořské výšce 215 m n. m. Součástí města jsou místní části Skuhrov, Slovany, Rousovice, Blata, Chloumek, Podolí, Pšovka, Mlazice a Vehlovice. Město Mělník je obec s rozšířenou působností. Severně od Mělníka se rozkládá chráněná krajinná oblast Kokořínsko.

Mělník je původně slovanské pojmenování kopce z mělnických se hornin bočního útvaru. Území dnešního města Mělník je osídleno už od neolitu. Podle starších historiografických názorů byl Mělník v 9. a 10. století centrem slovanského kmene Pšovanů – přibližně v místě dnešního zámku se nacházelo hradiště Pšov. Podle Kosmy byl zdejší kmen Pšovanů připojen ke knížectví rodu Přemyslovců sňatkem Bořivoje s Ludmilou. Hrad Pšov nahradil koncem 10. století nový kamenný hrad Mělník. Manželka Boleslava II. Emma zde razila denáry s nápisem Emma regina – civitas Melnic. Město Mělník vzniklo

ve **13. st.** z podhradí a později trhové osady. Zakládací listinu město nemá. První zpráva, podle níž se Mělník považoval za město, se objevila až v listině Přemysla Otakara II. z 25.11.1274, kterou byl Mělnickým darován k dobudování obce podíl na výnosu labského obchodu. Mělník prohlásil natrvalo za královské věnné město až Karel IV. Ten sem dal přivést z Burgundska a z Champagne vinnou révu, čímž zvelebil mělnické vinařství. V době husitských válek zůstával Mělník ve spolku s Pražany. Od konce 15. st. město stagnovalo a později upadalo. Situace se zhoršila zejména po potlačeném protihabsburském odboji českých měst a části šlechty r. 1547. Král Ferdinand I. Habsburský zabavil městu všechn majetek, postihl ho citelnou finanční pokutou, zrušil cechy, dosadil do města císařského rychtáře. Období od husitských válek do 30. leté války se stalo zlatým věkem pro mělnické vinaře. Město velmi těžce zasáhla 30. letá válka. Časté pobyty vojsk, švédská okupace, drancování, požáry a mor zapříčinily, že se město téměř vylidnilo. V 17. a 18. st. Mělník ničily požáry, morové epidemie, selská povstání a řada neúrodných let. Od konce 18. st. se Mělník stal součástí zemědělského zázemí pro pražskou aglomeraci. Továrny zde vznikaly jen v souvislosti s vývojem zemědělství. Typické byly trhy, jarmarky, živnosti, řemesla a tradiční vinařství. Od r. 1850 se město stalo sídlem okresního úřadu. Výhodná poloha Mělníka přinesla s sebou rozvoj v oblasti komunikací - první parník pod městem (1845), zavedení železnice (1874), postavení mostu přes Labe (1888), zřízení přístavního překladiště (1897), budování vltavského kanálu (1902-1905). Od r. 1894 se ve městě používal telefon a telegraf a r. 1868 byl postaven cukrovar. V r. 1928 byla dokončena stavba velkého obchodního přístavu na Labi.

Ve druhé polovině **18. st.** byly sestrojeny první hasičské stříkačky. Na Mělník darovala jednu velkou a dvě malé putnové stříkačky císařovna Marie Terezie. Stalo se tak po velkém požáru města ze dne 01.06.1765. Na Mělníce byl založen SDH r. 1874, následovala Pšovka (1876) a s delším odstupem (1891) Mlazice a Rousovice (1892). Mělník se také stal r. 1880 sídlem stejnojmenné hasičské župy s pořadovým číslem 6. Sdružily se v ní hasičské sbory z Mělníka, Pšovky, Brandýsa n/L., Mělnického Vtelna, Řepína, Byšic, Čečelic a Chlumína. První župní sjezd se konal 03.10.1880 na Mělníce.

Mělnický sbor měl v 80. letech **19. st.** ve své výzbroji jednu dvoukolovou a dvě čtyřkolové stříkačky. Potahy k nim dodával František Šimek, hospodář a fiakrista. Hasičská zbrojnice a lešení pro výcvik v lezení s žebříkem na sušení hadic byly ve dvoře radnice. V r. 1887 město zakoupilo posunovací, 8 – 10 m dlouhý žebřík, později (1895) dodala firma R. A. Smekal žebřík na dvou kolech s dosahem až do výše 14 m. V prosinci 1908 byla zakoupena parní stříkačka od výrobce R. A. Smekal ze Smíchova. Dvouválcový stroj měl být podle informací výrobce uveden do chodu za 18 minut od zatopení a dodávat 500 až 600 litrů vody za minutu do vzdálenosti 600 až 1.000 m. Dne 09. 07.1912 se přihlásilo do odbočky mělnického sboru Chloumek 12 občanů. Přihlášeným byly dodány pracovní obleky, dva žebříky, dvě bidla, dva háky a koše. Náradí bylo umístěno u staré obecní studny. Ustavující schůze odbočky Blata se konala 09.06.1922. V r. 1933 byl zakoupen ojetý automobil zn. Praga s tím,

Rok	Následky požárů, povodní a jiných MU
1555	Požár kostela sv. Petra a Pavla.
1592	Vyhořely 4 domy na rynku.
1618-1648	Během třicetileté války zasáhla město morová epidemie.
1646	Vyhořelo 10 domů na náměstí a v dnešní Palackého ul.
1652	Požár obrátil v popel 3 domy v dnešní Husově ul. a dalších 5 domů na náměstí.
1681	05.05., požár devastoval město, že zůstalo ušetřeno jen 27 domů v radniční frontě a při městských hradbách v dnešní Palackého ul.
1681	08.07., další devastující požár, při kterém vyhořel též kostel sv. Petra a Pavla, děkanství, špitál, škola, celkem 39 domů. Zasažen byl i zámek, kde shořela část střechy.
1765	01.06. popelem lehlo 34 domů s radnicí.
1784	26.02., nejstarší zaznamenaná povodeň na piliři mostu přes Labe v Rybářích.
1793	Požár radnice.
1799	Vyhořela Pražská brána a 3 domy. Mezi nimi dům „Zlatý Beránek“.
1824	Povodeň.
1845	30.03., povodeň s druhou nejvyšší hladinou v historii, srovnatelná s r. 2013.
1852	Povodeň předčila povodeň z r. 1824.
1856	22.04., požár zachvátil jezdecká kasárna (ul. J. Seiferta).
1889	Požár radnice – taktéž roku 1941.
1986	08.11. požár rafinerie cukru v cukrovaru Mělník likvidovalo 20 jednotek po dobu 2 dnů.
2000	21.07. únik chloru ve Spolaně Neratovice.
2002	Povodeň přímo v Mělníku zasáhla 390 domů, ve kterých bydlelo 1355 občanů, zasáhla místní části Mlazice, Pšovka a Rybáře. U 40 domů byla nařízena demolice. 15.08. dosahovala hladina vody výše 10,8 m.
2002	15.08. únik chloru ve Spolaně Neratovice.
2006	29.03. povodeň v Mělníku – budování hráz v Hoříně.
2006	22.04. požár skladovacích hal firmy NOELL ve Vraňanech, III. st. PPP, zasahovalo 21 JPO 3 dny.
2009	15.07. Brozánky u Mělníka – požár 13 tahačů s návěsy, zasahovalo 6 JPO.
2013	Povodeň v Mělníku zatápějící nemovitosti postihla místní část Rybáře a Mlazice. Kulminace hladiny proběhla 05.06. ve výšce 9,33 m.

že bude upraven na hasičský rekvizitní vůz a r. **1934** na něj byl umístěn naviják na hadice, závěs na žebříky a byla k němu přidělena přepínací spojka na stříkačku. Stav hasičské zbrojnice v radničním dvoře byl již vzhledem k vybavení sboru stroji neúnosný, a proto byl r. **1940** vypracován a 6. září téhož roku schválen plán na výstavbu Hasičského domu v Mělníku Husově ulici čp. 48 (dnes čp. 32). Slavnostní otevření novostavby se konalo 07.09.**1941**. V příštím roce 19.05.**1942** převzali mělničtí hasiči od Svazu českého hasičstva lehký hasičský automobil Mercedes-Benz.

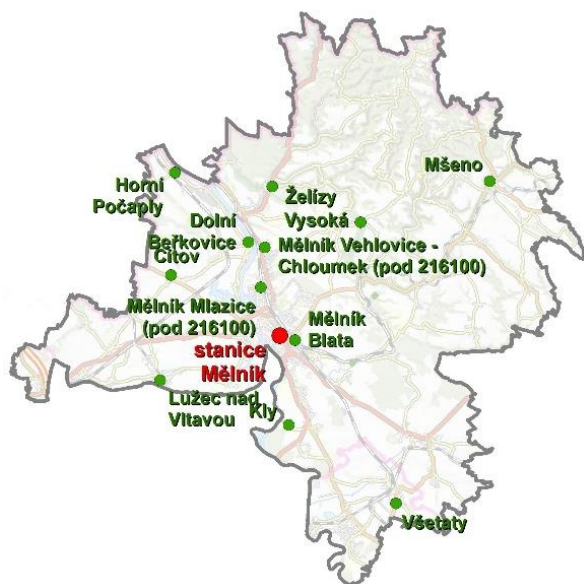
Ke dni 01.05.**1970** byl založen **OVPÚ v Mělníku**. O měsíc později začala fungovat **požární stanice v Mělníku** v Husově ulici, právě v Hasičském domě čp. 32. OVPÚ Mělník měl 11 příslušníků, které při výjezdech doplňovali členové DVPS. PS v Mělníku brzy přestala vyhovovat podmínkám pro výkon služby, nejen pro omezené možnosti uskladnění a údržby techniky a prostředků požární ochrany, ale i z hlediska rychlého a bezpečného výjezdu k zásahům, vzhledem k dislokaci stanice v historickém jádru města. Proto byla již v r. **1979** zahájena jednání o výstavbě nové požární stanice v Mělníku, ale až v r. **1988** se podařilo stavbu zahájit a to svépomocí v „Akci Z“, ve které se realizovala 1. a 2. etapa a teprve od r. **1991** byla stavba zajišťována „dodavatelsky“. Stavba CPS byla dokončena a zkolaudována 16.12.**1992**.

Velitelé stanice	Od	Do
Rudolf Sekal	1974	1975
Dezider Repko	1976	1985
Ing. Oldřich Libich	01.07.1986	1988
Jan Červenka	1988	1989
Ing. Jiří Nalezínek	01.01.1990	28.02.2003
Ing. Petr Chalupník	01.03.2003	28.02.2009
Ing. Jan Hadrbolec	01.08.2009	31.12.2013
Ing. Zbyněk Štajnc	01.02.2014	dosud

V revolučním r. **1989** disponoval Okresní veřejný požární útvar v Mělníku dvěma automobilními cisternami CAS 25 LIAZ, CAS 32 Tatra 815 a automobilovým žebříkem AZ 30 na podvozku IFA. **Dnes** stanice HZS Středočeského kraje Mělník disponuje CAS 20 Scania, CAS 15 Mercedes-Benz (MB), CAS 32 Tatra 815-7, PPLA MB, AP 32 MB Bronto, VYA Tatra 815-7, KA MB Actros, KA MAN a VEA Ford Ranger a Škoda Yeti. Mezi další techniku patří kontejnery a přívěsy, např. ropný kontejner, hadicový kontejner, stanoviště dekontaminace osob, dekontaminační přívěs, přívěs s olejovým separátorem i lodní přívěs s pevným a nafukovacím člunem se závěsnými motory. Na stanici Mělník slouží 3 směny po 13 příslušnících v čele s velitelem stanice.

Vývoj v oblasti chemické služby si vynutil v r. **1997** přistavět dílny a sklady chemické služby s nákladem 1,47 mil. Kč. Nevyhovující dvoukřídlá vrata s elektropneumatickým ovládním byla v r. **2007** nahrazena sekčními vysunovacími vraty s el. ovládním za 3,5 mil Kč. Zároveň s výměnou vrat byla vybourána podlaha v garážích, zhotovená z plastbetonu s nízkou nosností a vylita novou kvalitní podlahou z drátkobetonu. Zateplení stanice bylo v r. **2010** řešeno výměnou zdvojených kovových oken za plastová (1 mil. Kč).

Zásahovým obvodem stanice protékají řeky Labe a Vltava a nachází se zde několik vodních ploch

Zásahový obvod stanice Mělník.

(pískovny, rybníky). CHKO Kokořínsko je turistickou oblastí s množstvím lesů a pískovcových skal. Mezi objekty s vysokým a zvýšeným požárním nebezpečím patří mj. tepelná elektrárna EMĚ v Horních Počaplech, Spolana Neratovice, Synthos Kralupy, Centrální tankoviště ropy v Nelahozevsi a produktovody (plynovod, ropovod Družba, etylenovod, frakce C4 a etylbenzen). V samotné působnosti stanice se nachází 12 objektů s vypracovanou dokumentací zdolávání požárů. Zásahový obvod křižují silnice I. třídy č. 9 a 16 a protíná železniční trať Kolín – Ústí n/L. s železničním uzlem ve Všetatech. V Mělníku je postaveno 27 výškových budov pro bydlení s více jak 10 nadzemními podlažními, nemocnice, LDN, dva domovy pro seniory, zimní stadion, letní koupaliště s krytým bazénem a několik marketů.

Stanice Mladá Boleslav

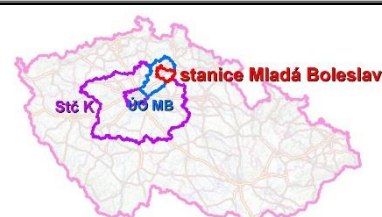
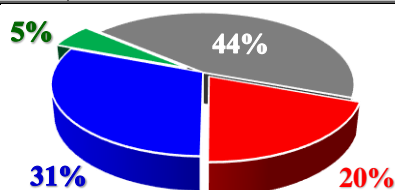

Stanice Mladá Boleslav je organizační součástí Územního odboru Mladá Boleslav HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Laurinova 1370/III, 293 05 Mladá Boleslav a evidenční číslo její jednotky je 217010.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Mladá Boleslav							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
C1-B, E-S	39	39	100	49	71.204	320 km ²	0	6	1	28	0

Požáry	147
Dopravní nehody	229
Plané poplachy	40
Ostatní zásahy	332
Zásahy celkem	748

Dislokace stanice Mladá Boleslav v ČR.

Průměrný počet zásahů stanice Mladá Boleslav za roky 2013 až 2017.

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bradlec	1.298	18	Kolomuty	326	35	Rabakov	59
2	Březno	989	19	Kosmonosy	4.885	36	Rohatsko	272
3	Bukovno	724	20	Kosořice	495	37	Rokytovec	147
4	Ctíměřice	138	21	Krnsko	573	38	Řepov	725
5	Dalovice	251	22	Ledce	383	39	Řitonice	86
6	Dlouhá Lhota	401	23	Lhotky	141	40	Semčice	735
7	Dobrovice	3.380	24	Mladá Boleslav	44.199	41	Strašnov	261
8	Dolní Bousov	2.648	25	Němčice	195	42	Strenice	180
9	Dolní Stakory	268	26	Nepřevázka	417	43	Sukorady	365
10	Domousnice	254	27	Nová Telib	247	44	Ujkovice	103
11	Hrdlořezy	728	28	Obrubce	202	45	Veselice	134
12	Husí Lhota	167	29	Petkovy	305	46	Vinařice	294
13	Charvátce	248	30	Pěčice	184	47	Vinec	286
14	Jabkenice	415	31	Pětikozly	68	48	Žerčice	395
15	Jizerní Vteln	340	32	Písková Lhota	753	49	Židněves	348
16	Josefův Důl	453	33	Plazy	497			
17	Kobylnice	155	34	Prodašice	87			

Mladá Boleslav má 44.199 obyvatel a zaujímá plochu 28,89 km². Město se rozkládá na levém břehu středního toku Jizery, na soutoku s říčkou Klenicí v nadmořské výšce 235 m n. m. Součástí

města jsou místní části Mladá Boleslav I, Mladá Boleslav II, Mladá Boleslav III, Mladá Boleslav IV, Bezděčín, Čejetice, Čejetičky, Debř, Chrást, Jemníky, Michalovice, Podchlumí, Podlázky.

Město Mladá Boleslav vzniklo ve druhé polovině 10. st., kdy Boleslav II. na přirozeně chráněném skalním ostrohu založil dřevěný hrad nazvaný Nový, resp. Mladý Boleslav. Hlavní záměr byl pravděpodobně vybudování správního střediska nově získaných území. V této době začala pod hradem na břehu Jizery vznikat osada. Koncem 13. st. byl důsledkem vpádu a boji mezi panstvem hrad zcela zničen a podhradí zpustošeno. Dne 24.10.1334 vydal Ješek z Michalovic listinu, v níž Mladou Boleslav vybavil mnoha městskými právy. Během husitských válek bylo město opakovaně pustošeno, zničeny byly všechny kláštery. V r. 1518 zde založil Mikuláš Klauďán tiskárnu. V r. 1528 bylo město rozšířeno o předměstí, nazývané Nové město, byly založeny vinice a postaven vodovod. Dne 03.07.1600 císař Rudolf II. povýšil Mladou Boleslav na královské město. Záhy však nastal pro Mladou Boleslav úpadek. Důvodem byla 30. letá válka, během níž se městem proháněla vojska, která

ve velkém pustošila mladoboleslavskou zástavbu. Nejhuře dopadla předměstí, která nebyla chráněna hradbami, a v r. 1648 byl pobořen mladoboleslavský hrad. Rozkvět byl znovu nastartován s rozvojem průmyslu. V 18. a zejména 19. st. zde vznikalo mnoho továren, například lihovar, pivovar, textilní továrna nebo cukrovar. Významným milníkem bylo pro město také přivedení železnice v r. 1865. V r. 1895 byla založena továrna na jízdní kola "Slavia", z níž se zanedlouho stala továrna na motocykly a poté automobilka (1905) Laurin & Klement, dnešní Škoda Auto. Dne 09.05.1945 kolem 10. hodiny byl několika letouny skutečně nálet na Mladou Boleslav, která v té době byla stále pod kontrolou německého wehrmachtu a Boleslav se tak stala posledním evropským městem bombardovaným za 2. sv. války, a to; paradoxně již několik hodin po jejím oficiálním konci. Podle některých pamětníků měla bombardující letadla na sobě rudé hvězdy, nepodařilo se však s jistotou dokázat, že skutečně patřila sovětským vojskům. Při náletu zahynulo zhruba 150 Čechů a více než 300 příslušníků německých ozbrojených sil. Poničena byla značná část mladoboleslavské automobilky.

Vlna nadšení přinášející s sebou zakládání hasičských sborů zasáhla Mladoboleslavsko a dne 15.02.1869 byl založen DHS v Mladé Boleslavi k ochraně obyvatel města a blízkého okolí před požáry a jinými živelními pohromami. Sbor zaměstnával za úplatu jednoho hasiče cvičitele od r. 1870. K povinností hasiče cvičitele patřila péče o hasičské nářadí, hasičskou stříkačku a náčiní a cvičení se členy dobrovolného hasičského sboru. V období okupace nacistickým Německem v r. 1940 byl DHS posílen městským zaměstnancem zastávající funkci velitele. V r. 1941 byla zřízena v Mladé Boleslavi speciální požární jednotka o 30 mužích, která měla zasahovat po náletech. V roce 1949 měl Dobrovolný hasičský sbor 40 výkonných členů, 8 členů z povolání a disponoval touto požární technikou: 1 ks motorové čerpadlo závěsné – dvoukolové WALTER-EBERT s výkonem 1200 l/min, 2 ks PS SIGMUND s výkonem 800l/min, 1 ks PS DVK s výkonem 800 l/min, 1 ks automobilové čerpadlo s výkonem 1500 l/min. Škoda 206, 1 ks automobilové čerpadlo s výkonem 2500 l/min. Škoda 860, 1 ks motorový otočný žebříkový vůz délky 28 m, 1 ks hasičský osobní vůz 8 sedadlový Škoda 860. Až do jara 1948 byl pro účely hasičské využíván „Kostelní domek“ v ulici Mastná. V březnu 1949 je zpracován projekt

Rok	Následky požárů a povodní
1555	Požár tehdejšího gotického hradu.
1798	Záplavová vlna vážně poškodila 20 domů, utonulo 9 lidí.
1859	Požár zničil 23 domů židovských a 16 domů křesťanských, bez přístřeší zůstalo 160 rodin, škoda 311.371 zlatých.
1862	Dlouhotrvající lijáky zvedly hladinu Jizery o 2,88 m.
1952	Požár v lihovaru.
1969	Požár v AZNP n. p. požár skladu materiálu.
1971	Požár v AZNP n. p. ve staré kalárně.
2000	Stoletá voda zaplavila pekárny Soupek, Akumu, Lihovar, Mlýn, Automoto a Čistírnu odpadních vod.
2004	Požár v podniku LIAZ.
2007	Požár skladovací haly firmy Faurécia, s.r.o., škoda 100 mil. Kč, uchráněné hodnoty 1 miliarda Kč.
2008	Požár výrobních hal ve firmě Akuma, a.s., škoda 100 mil. Kč, uchráněné hodnoty 430 mil. Kč.
2009	Požár ve firmě Lisovna plastů Vlkava škoda 20 mil. Kč, uchráněné hodnoty 5 mil. Kč.
2009	Požár skladovací haly Luštěnice škoda 60 mil. Kč, uchráněné hodnoty 2 mil. Kč.

Velitelé stanice	Od	Do
Jaroslav Král	01.11.1954	31.12.1969
Václav Neuman	01.01.1970	30.04.1974
Karel Šnýdr	01.05.1974	31.12.1989
Zdeněk Klatovský	01.05.1993	31.10.1993
Bedřich Vrabec	01.11.1993	30.06.1994
Václav Molavec	01.08.1994	31.12.1996
Stanislav Cihelník	01.01.1997	31.05.2003
Jaroslav Šlégr	01.06.2003	31.12.2006
Jaroslav Prelovský	01.01.2007	dosud

speciální požární jednotka o 30 mužích, která měla zasahovat po náletech. V roce 1949 měl Dobrovolný hasičský sbor 40 výkonných členů, 8 členů z povolání a disponoval touto požární technikou: 1 ks motorové čerpadlo závěsné – dvoukolové WALTER-EBERT s výkonem 1200 l/min, 2 ks PS SIGMUND s výkonem 800l/min, 1 ks PS DVK s výkonem 800 l/min, 1 ks automobilové čerpadlo s výkonem 1500 l/min. Škoda 206, 1 ks automobilové čerpadlo s výkonem 2500 l/min. Škoda 860, 1 ks motorový otočný žebříkový vůz délky 28 m, 1 ks hasičský osobní vůz 8 sedadlový Škoda 860. Až do jara 1948 byl pro účely hasičské využíván „Kostelní domek“ v ulici Mastná. V březnu 1949 je zpracován projekt

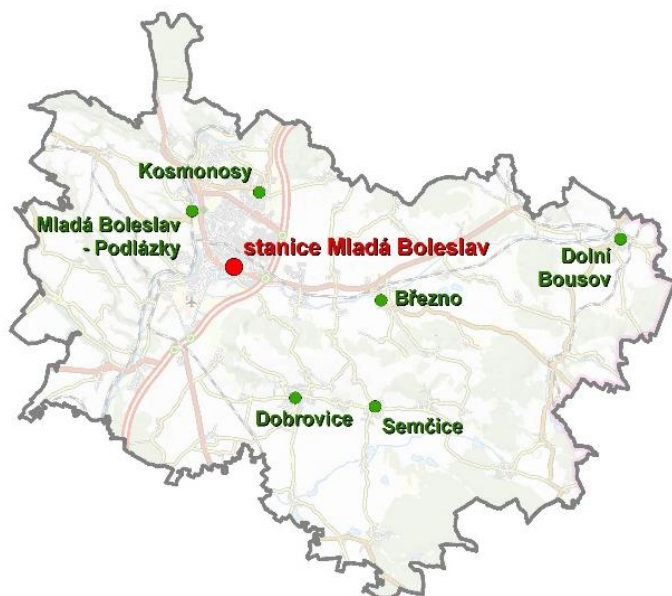
na hasičskou zbrojnici na Komenského náměstí a v letech 1950 – 1952 se stavěla nová požární zbrojnice pro Dobrovolný hasičský sbor. Dne 28. září 1952 byla sboru předána nová hasičská zbrojnice na Komenského náměstí.

K založení VPS z povolání v Mladé Boleslavi došlo na základě usnesení Rady KNV a následně Rady ONV v Mladé Boleslavi dne 01.01.1954. Jeho sídlem byla požární zbrojnice na Komenského náměstí v Mladé Boleslavi. Nárůst početního stavu a rozšiřující se spektrum činnosti vyvolával zvýšenou potřebu zázemí pro organizační činnost jednotky. Již v r. 1996 byla zahájena projektová příprava nové PS. Její stavba byla zahájena v r. 1997. Výstavba PS byla v letech 2000 - 2002 přerušena, po získání potřebných finančních prostředků byla dokončena a slavnostně otevřena 01.04.2003.

Celkové náklady na výstavbu stanice byly 115 miliónů korun. Jedná se o moderní stanici, která vyhovuje potřebám jednotky. Stanice slouží pro potřebu HZS Středočeského kraje. SDH Mladá Boleslav zde již sídlo nemá. Stanice je aktuálně vybavena technikou: CAS 15 Mercedes-Benz, CAS 27 Scania, CAS 20 Scania, CAS 30 Tatra, AZ 37 Iveco Magirus, PPLA Mercedes-Benz Vario, Autobus Crossway, nosič kontejneru Tatra 815 -7, povodňový kontejner, týlový kontejner, VYA 14 Tatra 815, dekontaminační přívěs, tankovací kontejner, VEA Ford Ranger, čtyřkolka Artic Cat, WW Transporter a mobilní čerpací stanice.

Zásahový obvod stanice Mladá Boleslav je velmi specifický svou různorodostí. Je zde zastoupen lehký průmysl, chemická výroba, logistika, výroba elektrické energie i zemědělství. Významnými lokalitami s průmyslovou výrobou, logistickými základnami a rozsáhlými areály je firma Škoda Auto, kde je výroba osobních automobilů, dále průmyslové zóny Bezděčín, Nepřevázka, D+D park a Plazy, kde jsou firmy vyrábějící komponenty pro firmu Škoda Auto. Ve městě Mladá Boleslav je řada výškových budov v sídlištní panelákové zástavbě, Klaudiánova nemocnice, Pírkovo sanatorium, Dům seniorů Olbrachtova 1390, Domov pro seniory Domino Regnerova 1199, domov U Anežky Luštěnice, nákupní centra Olympia, Bondy, Městský stadion, zimní stadion, několik středních a základních škol.

V zásahovém obvodu stanice je železniční trať Praha – Turnov, dálnice D 10 Praha – Turnov a řeka Jizera. Jedním z objektů s vysokým požárním nebezpečím v evidenci Středočeského kraje je přímo v Mladé Boleslavi objekt Čerpací stanice SHELL Czech republic a v obci Sukorady další čerpací stanice Sukorady. V působnosti stanice se mimo jiné nachází 24 objektů s vypracovanou dokumentací zdolávání požárů. Další zajímavostí je objekt skladu agrochemických přípravků, jenž patří do vnějších havarijních plánů zpracovaných pro zóny havarijního plánování provozovatelů objektů a zařízení zařazených do skupiny „B“ podle zákona o PZH na území Středočeského kraje.

Zásahový obvod stanice Mladá Boleslav.

Stanice Mnichovo Hradiště

Stanice Mnichovo Hradiště je organizační součástí Územního odboru Mladá Boleslav HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Hřbitovní 29, 295 01 Mnichovo Hradiště a evidenční číslo její jednotky je 217013.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Mnichovo Hradiště							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-C-Z	15	15	100	27	23.176	77 km ²	0	6	0	16	1
Požáry	36										
Dopravní nehody	62										
Plané poplachy	10										
Ostatní zásahy	87										
Zásahy celkem	195										
Průměrný počet zásahů stanice Mnichovo Hradiště za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Mnichovo Hradiště v ČR.							

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bakov nad J.	5.176	10	Jivina	450	19	Neveklovice	72
2	Bílá Hlína	116	11	Klášteř Hradiště	933	20	Nová Ves u Bakova	284
3	Boseň	470	12	Kněžmost	2.028	21	Obruby	247
4	Branžež	220	13	Koryta	90	22	Ptýrov	282
5	Březina	418	14	Loukov	176	23	Přepeře	123
6	Dobšín	246	15	Loukovec	297	24	Rokytá	261
7	Dolní Krupá	241	16	Mnich. Hradiště	8.522	25	Sezemice	108
8	Horní Bukovina	251	17	Mohelnice n/J	97	26	Strážiště	118
9	Choceňovice	416	18	Mukařov	177	27	Žďár	1.357

Mnichovo Hradiště má 8.522 obyvatel a zaujímá plochu 34,3 km². Město se rozkládá po levém břehu řeky Jizery v nadmořské výšce 240 m n. m. Součástí města jsou místní části Dneboh, Dobrá Voda, Hněvousice, Hořkovice, Hradec, Kruhy, Lhotice, Olšina, Podolí, Sychrov a Veselá. Město je obcí s rozšířenou působností. Leží v těsné blízkosti chráněné krajinné oblasti Český ráj a je nazýváno vstupní branou do Českého ráje.

Počátky města jsou úzce spjaty s nedalekou vesnicí Klášteř Hradiště nad Jizerou, kde byl na místě staroslovanského hradiště kolem r. 1145 založen cisterciácký klášter. V polovině 13. st. založili mniši své vlastní poddanské městečko. Vybrali si vhodné místo, kde se křížily cesty mladoboleslavská, turnovská a jičínská. Nejstarší písemná zmínka o městě pochází z r. 1279, kdy klášter navštívila královna

Kunhuta, vdova po Přemyslu Otakarovi II., vězněná v té době se svým synem Václavem na Bezděze. Nazývalo se stejně jako klášter Hradiště, později Hradiště nad Jizerou, Hradiště Mnichové, až v 1/2 19. st. převládá název Mnichovo Hradiště. Město často střídalo majitele, po smrti Václava Budovce, popraveného r. 1621 za účast v proti-habsburském povstání, panství připadlo známému vojevůdci Albrechtu z Valdštejna a v majetku jeho rodu zůstalo až do r. 1945.

SDH byl v Mnichově Hradišti založen v červnu **1875** a měl přihlášeno 89 členů činného a ochranného mužstva, se zapůjčeným obecním hasicím náradím a zámeckou stříkačkou. V r. **1900** měl sbor 96 činných členů a zasahoval při 53 požárech. Rozkvět sboru nastal v období let **1957** až **1967**, kdy se aktivita sboru projevovala také v oblasti soutěží v požárních disciplínách. V důsledku generačního problému došlo k poklesu aktivity, kdy nebyli mladí členové natolik fundovaní na zajištění zdárného chodu sboru. Situace se stabilizovala až počátkem 70. let. V r. **1983** došlo k přestavbě nevyhovující požární zbrojnice, která byla vystavěna v „Akci Z“ členy sboru a byla užívána již od r. **1948**. Od r. **1990** zde byla jednotka SDH v nájmu a po vypršení nájemní smlouvy se počátkem r. **2015** jednotka SDH přestěhovala do zrekonstruovaných prostor po bývalých technických službách.

Od r. **1971** zde byla zřízena **JPO z povolání** - detašované pracoviště OVPÚ Mladá Boleslav. V počátcích měla jednotka 4 profesionální hasiče, 1 na směnu a 1 „náhradník“ na doplňování. Při výjezdu byla jednotka doplňována členy JSDHO. První mobilní technikou zde byly **AS Daimler Benz** z r. **1942** a upravený kropicí vůz Trambus. Oba vozy byly ve vlastnictví města a následně byly nahrazeny dvěma CAS Š 706. V r. **1990** byl objekt požární zbrojnice bezúplatně převeden městem Mnichovo Hradiště do majetku HZS okresu Mladá Boleslav. V letech **1996** a **1997** byl objekt PS v rekonstrukci přestavěn a došlo k přístavbě nových garáží pro požární techniku. Budova byla společně využívána jednotkami HZS a SDH až do konce r. **2014**, kdy vypršela účinnost nájemní smlouvy. Po převzetí prostor užívaných SDH se výrazně zvýšil komfort sloužících příslušníků, a to především vznikem prostorné posilovny, kterou nebylo v minulosti kam umístit. Bude zde potřeba vyměnit stará dřevěná okna za plastová. S investicí se počítá v roce 2017. PS je v současné době vybavena CAS 15 na podvozku MB Atego, CAS 32 T 815, nafukovacím člunem se závěsným motorem a nově i AZ 30 na podvozku MB Atego.

Východně od M. Hradiště se nachází čedičový vrch Mužský (463 m n. m.). Po jeho úbočích se rozprostírají významné skalní pískovcové oblasti: Drábské světničky a Přihrazské skály. Oblast je protkána hustou sítí turistických stezek. Nachází se zde množství propastí a srážů. V MH a okolí je několik významných podniků a průmyslových provozů a to firmy Mahle-Behr a Kofola, v Bakově nad Jizerou Faurecia a v Kněžmostě Kautex. Zásahovým obvodem protéká řeka Jizera a jsou zde rybníky Žabakor a Komárovský. Jako další mj. 22 km dálnice D10 a železniční síť spojující Ml. Boleslav, Č. Lípou, Turnov a Jičín. V katastru města MH se nachází řada výškových budov, dále jsou zde LDN, Domov pro seniory, DPS, Gymnázium, několik ZŠ a MŠ, sportovní hala a zámecký areál. Nedaleko MH je umístěn Ústav soc. péče, jehož kapacita je 104 klientů se stálou službou.

Zásahový obvod stanice Mnichovo Hradiště.

Rok	Následky požárů, povodní a jiných MU
1420	Za husitských válek byl ořebity vypálen klášter, se kterým lehlo popelem i městečko Hradiště.
1468	Město bylo napadeno a vypáleno.
1643	Neopatrností markytána švédského vojska vypul požár, který v několika hodinách zničil téměř celé město.
1926	V obci Dneboh došlo ke katastrofálnímu sesuvu půdy.
1941	Město bylo zasaženo ničivým krupobitím.
1947	Město bylo zasaženo povodní.
2004	Velký požár bývalého podniku LIAZ.
2007	Kněžmost-Srbsko, rozsáhlý požár lesa.
2010	Blesková povodeň způsobená přivalovým deštěm.
2015	Branžež-Zakopaná, rozsáhlý požár lesa.

Velitelé stanice	Od	Do
Vladimír Novák	1971	31.08.2000
Ladislav Čermák	01.09.2000	31.07.2003
Vladimír Novák	01.08.2003	30.11.2009
Mgr. Jiří Vltavský	01.01.2010	dosud

Stanice Neratovice

Stanice Neratovice je organizační součástí Územního odboru Mělník HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Kostomlatského sady 24, 277 11 Neratovice a evidenční číslo její jednotky je 216012.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Neratovice							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-C-Z	18	18	100	26	49.612	168 km ²	0	7	2	2	0
Požáry	86										
Dopravní nehody	105										
Plané poplachy	24										
Ostatní zásahy	130										
Zásahy celkem	346										
Průměrný počet zásahů stanice Neratovice za roky 2013 až 2017.											

Dislokace stanice Neratovice v ČR.

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bašť	2.126	10	Kojetice	785	19	Panenské Břežany	590
2	Bořanovice	809	11	Kostelec nad Labem	4.033	20	Předboj	911
3	Chlumín	499	12	Líbeznice	2.602	21	Sedlec	334
4	Čakovičky	573	13	Libiš	2.157	22	Újezdec	136
5	Hostín u Vojkovic	312	14	Měšice	1.864	23	Veliká Ves	295
6	Hovorčovice	2.292	15	Mratín	1.321	24	Zálezlice	413
7	Husinec	1.416	16	Neratovice	16.234	25	Zdiby	3.327
8	Klecany	3.272	17	Nová Ves	1.108	26	Zlonín	461
9	Klíčany	420	18	Obříství	1.322			

Neratovice jsou obcí s rozšířenou působností (tzv. 3. stupně) mají 16.234 obyvatel a zaujmají plochu 20,01 km². Město se rozkládá po obou březích řeky Labe v nadmořské výšce 162 m n. m. Součástí města jsou místní části Byškovice, Lobkovice, Mlékojedy, Korycany a Horňátky.

Prívětivá krajina dnešního Neratovicka byla navštěvována člověkem již od středního paleolitu a téměř nepřetržitě osídlena od mezolitu. První písemná zpráva o Neratovicích pochází z r. 1227. Díky průmyslové revoluci dochází v druhé 1/2 19. století k výraznému rozvoji Neratovic. V r. 1865 projíždí obcí první vlak po Turnovsko – Kralupské trati. V r. 1872 se zde na ni napojuje trať z Prahy a je postaveno nádraží. V r. 1874 je v Neratovicích zřízen poštovní úřad. V r. 1880 se Neratovice oddělují od Lobkovic a stávají se samostatnou obcí. Postupně se zmáhá spolkový život (divadlo, hasiči, sokolové, ...). Za 2. sv. války zde Spolek pro chemickou a hutní výrobu začíná budovat velký podnik pro těžkou chemii, kde je především v r. 1947 zahájena výroba viskózní stříže. V r. 1950 vzniká samostatný národní podnik SPOLANA Neratovice. V r. 1957 se Neratovice stávají oficiálně městem a jsou k nim po-

stupně přidružený obce Libiš, Byškovice, Lobkovic, Hornátky, Mlékojedy a Korycany. Po r. 1989 se provázanost města a továrny postupně vytrácí. V r. 1990 se od Neratovic osamostatňuje obec Libiš. V r. 2003 po reformě veřejné správy se Neratovice stávají obcí s rozšířenou působností a vzniká tak mikroregion Neratovicko. Spolana se postupně zbavuje ekologických zátěží a nedaleká pískovna u Mlékojed je vyhledávaným místem rekreace nejen místních obyvatel.

SDH v Neratovicích byl založen 15.07.1883.

Další zmínka o hasičském sboru města Neratovice je v 30. letech, ve kterých byla zakoupena motorová stříkačka systému Ing. Holečka na podvozku Praga Grant a 500 m hadicového vedení. Sbor také vlastnil jeden ruční dvoukolový stroj, čtyřkolový ruční stroj, jeden naviják dvoukolový, dvakrát bourací hák a tři žebříky. V letech 1939–1945 byl hasičský majetek zabaven německými okupanty a hasiči byli využíváni k zajištění válečně důležitých objektů. K obnovení činnosti došlo až v r. 1971. Do sboru přišli noví členové, začalo se s opravou zchátralé zbrojnice, zanedbané techniky a prostředků požární ochrany. Do současnosti se u sboru vystřídala technika jako CAS 32 T 138, CAS 25 Š 706 RTH až po dnešní CAS 32 T 815 a DA 12. V r. 2003 byla ustanovena nová výjezdová jednotka města Neratovice, jež byla utvořena sloučením jednotek Neratovice, Lobkovic a Mlékojedy. V r. 2004 byla do užívání předána nová požární zbrojnice v Kostomlatského sadech. Jednotka je aktuálně vybavena dýchací technikou, radiostanicemi, vyprošťovacím zařízením, plovoucími čerpadly, osvětlovací technikou a dalšími věcnými prostředky pro likvidaci mimořádných událostí.

Požární stanice VPÚ byla zřízena v roce 1972 v požární zbrojnici DVPS Lobkovic. V „Akci Z“ postavena nová PS v Neratovicích, která byla otevřena v r. 1985. Výstavba trvala 3 roky. Přestavba do dnešní podoby byla dokončena v r. 2006. V současné době slouží na stanici celkem 19 příslušníků. Vybavení tvoří dvě CAS, plynový hasicí automobil a velitelský automobil. Dále motorový člun na přívěsu, hydraulické vyprošťovací zařízení a další potřebné vybavení. Požární stanice zcela vyhovuje současným potřebám jednotky, avšak při zvyšování početních stavů, či stavu techniky by muselo dojít ke stavebním úpravám budovy. Na stanici proběhla před deseti lety kompletní rekonstrukce, není proto zapotřebí významných finančních prostředků na její údržbu.

Zásahový obvod stanice Neratovice.

Rok	Následky požárů a povodní
1883	První požár v historii sboru, jednalo se o dům č. 2.
1907	Požár domu č. 16 a od něho požárem zachvácen dům č. 69.
1925	Požár továrny firmy Gec (sklady, truhlárna, výroba na zpracování koření).
1933	Velký požár v Byškovicích, na který se sjely sbory z obcí Neratovice, Lobkovic, Kojetice a Libiš.
1984	Výbuch a požár plynovodu Předboj.
1993	Výbuch s následným požárem nastal v provozu polymerace PVC ve Spolaně Neratovice.
2002	Srpen – město a Spolanu zasáhla ničivá povodeň.
2013	Velká povodeň.

Velitelé stanice	Od	Do
František Švec	01.05.1977	31.03.1994
Jan Végh, ml.	01.04.1994	31.03.2002
Jaroslav Bláha	01.04.2002	31.10.2005
Ing. Zbyněk Štajnc	01.11.2005	30.04.2009
Ing. Zbyněk Štajnc (p.ř.)	01.05.2009	31.08.2010
Mgr. Petr Nícek	01.09.2010	dosud

V zásahovém obvodu stanice jsou dvě významné české řeky Labe (21 km) a Vltava (15km), 11 km dálnice D-8, 15 km silnice I/9. Dále areál chemického podniku Spolana a.s. Neratovice, jež je objektem s vysokým požárním nebezpečím a ÚJV Řež. V Neratovicích se nachází 14 výškových budov, nemocnice, Společenský dům s kinem a společenským sálem, zimní stadion, domov pro seniory – Dům Kněžny Emmy s kapacitou 90 lůžek a 12 míst v denním stacionáři. V Měšicích je areál Centra integrované onkologické péče se 110-ti lůžky, v Libeznicích Divadlo kouzel a v Klecanech Národní ústav duševního zdraví. V působnosti stanice je 15 objektů se zpracovanou dokumentací zdolávání požárů.

Stanice Nymburk

Stanice Nymburk je organizační součástí Územního odboru Nymburk HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Tyršova 11, 288 02 Nymburk a evidenční číslo její jednotky je 218010.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Nymburk							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
C1-B,E-S	36	39	92	37	38.801	348 km ²	0	7	1	20	0
Požáry	95										
Dopravní nehody	122										
Plané poplachy	19										
Ostatní zásahy	198										
Zásahy celkem	433										

Průměrný počet zásahů stanice Nymburk za roky 2013 až 2017.

Dislokace stanice Nymburk v České republice.

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bobnice	868	14	Kostomlátky	284	27	Rožďalovice	1.615
2	Budiměřice	641	15	Košík	369	28	Sadská	3.304
3	Čilec	234	16	Kovanice	846	29	Straky	551
4	Dvory	562	17	Krchleby	741	30	Stratov	565
5	Hořátev	769	18	Křinec	1.287	31	Seletice	201
6	Hradištko	584	19	Loučeň	1.300	32	Třebestovice	867
7	Hrubý Jeseník	584	20	Milčice	304	33	Vestec	306
8	Chleby	420	21	Mčely	375	34	Všechlapy	698
9	Chudíř	198	22	Nový Dvůr	75	35	Zbožíčko	228
10	Jíkev	329	23	Nymburk	14.979	36	Zvěřinec	267
11	Jizbice	357	24	Oskořínec	537	37	Žitovlice	182
12	Kamenné Zboží	563	25	Ostrá	544			
13	Kostomlaty n. L.	1.848	26	Písty	419			

Nymburk má 14.979 obyvatel a zaujímá plochu 20,58 km². Nymburk je město ve Středočeském kraji na řece Labe, asi 45 km východně od Prahy a zhruba 30 km jihozápadně od Mladé Boleslavi. Historické jádro města je městskou památkovou zónou. Nymburk se v současnosti skládá ze dvou částí na dvou katastrálních územích a to Nymburk, Drahelice, Zálabí, Habeš (nymburská čtvrť) a Jankovice (čtvrť nymburského sídliště).

Královské město Nymburk vděčí za své založení Přemyslu Otakaru II. Za vznik města je považován r. 1275. Název Nymburk je odvozen od slova Neuburg a byl původně osídlen německy mluvícími osadníky. Podle Hájkovy kroniky se Nymburk dříve jmenoval Svinibrod a to z důvodu, že se zde na druhé části, dnes za Labem, pásly svině (prasata). Město bylo dříve obeháno hradbami z pálených cihel s asi padesáti věžemi a dvěma obrannými příkopy napájenými z Labe. Brány měly hranolový tvar a byly tří či čtyřpodlažní. U Svatojiřské brány bylo navíc vybudováno předbrání s cimbuřím zasahující do

obranného příkopu a padací most. Mostecká a Boleslavská brána byla stržena po velkém požáru města v květnu 1838. V r. 1870 byl zahájen provoz na trati Kolín-Nymburk a v r. 1873 na trati Nymburk-Praha. V r. 1883 byla uvedena do provozu jednokolejná elektrizovaná celostátní trať. Postupně se Nymburk stal důležitou železniční křižovatkou s depem kolejových vozidel a jedním z největších seřazovacích nádražích o 36 kolejích. Dvoukolejná elektrizovaná celostátní trať je zařazena do evropského železničního systému. Nymburk je také známý Střední odbornou školou a Středním odborným učilištěm s provozem jedenáctipatrového hotelu, jídelnou a víceúčelovým sálem. Jednoznačně světoznámým je Pivovar Nymburk spol. s r.o.

„Jako všude ve městech po vlasti České, tak i v královském městě Nymburce, klestila sobě cestu myšlenka hasičská“. Tělocvičná jednota Sokol si předsevzala založit DHS města. Při výborové schůzi TJ Sokol dne 18.02.1874 vložila do programu projednání o založení sboru. Bylo usneseno nejprve učinit provolání ke členům Sokola, aby přistoupením pomohli k založení sboru a dále byla požádána městská rada, aby totéž učinila k občanstvu. Výzvu Sokola a městské rady uposlechl 47 obyvatel a místní spolky a kooperace přispěly k založení DHS částkou 1585 zlatých. Z těchto peněz byla zaplacen první stříkačka, objednaná v Praze od firmy Lamr obnosem 640 zlatých a hasičské nářadí od místních živnostníků. Ustavující valná hromada sboru se konala 26.04.1874, schválila **stanovy sboru**, které následně schválilo okresní hejtmanství. První řádná valná hromada do čela postavila Františka Dlabáče, starostu Sokola. V r. 1882 byla utvořena Župní hasičská jednota Nymburská. V současnosti si ale svoji úroveň akceschopnosti udržuje. Na území města Nymburk historicky vznikly a pracovaly **SDH Železničních dílen ČSD** a to až do zániku v **90. letech** minulého století a profesionální **Jednotka útvaru Požární ochrany železnic** (nynější JPO HZSP SŽDC s.o.).

PS v Nymburce vznikla v r. 1970. V prvním roce směny sloužily v početním stavu 3, v r. 1972 již 4 příslušníci. Při výjezdu byla jednotka doplňována o členy nymburského DHS. **Automobilová pož. technika** byla využívána společně s dobrovolným požárním sborem a to vozidla DVS 8 Praga RN, CAS 16 Praga RN, vozidlo AS 16 Praga RN určeno pro účely CO, T 805 nákladní, válečná AS 24 Mercedes a v té době nejmodernější CAS 16 RTH. V r. 1975 se na upravené louce za požární zbrojnicí s provizorní dráhou a postavenou cvičnou věží, uskutečnilo **Mistrovství ČR v požárním sportu**. Ke konci 70 let byla také ukončena první zásadní **rekonstrukce** stávajícího objektu požární zbrojnice č. p. 1811 přístavbou zadního traktu - prodloužením garážového stání, výstavbou dílny oprav techniky a plynofikací.

Stavba budovy A požární stanice v Nymburce v Tyršově ulici č. p. 11, byla **zařazena do plánu investičních „Akcí Z“** pro léta 1986 až 1990. Z fondu zábrany škod přispěla Česká státní pojišťovna výší 5,8 mil. a 2.197 mil. bylo hrazeno z fondu rezerv a rozvoje ONV Nymburk. Stavba byla **zahájena** ve 4. Q **1986**. **Kolaudace stavby** proběhla v měsíci dubnu r. **1990** a objekt byl předán do užívání tehdejší SaÚ Sboru PO. Město Nymburk po r. **1990** bohužel dlouhá léta nereagovalo na výzvy k narovnání vlastnických vztahů a nechalo zapsat objekt požární stanice jako historický majetek města

Rok	Následky požárů, povodní a jiných MU
1798	3x úmyslné zapálení domů - Nymburk.
1877	Požár domu řezníka Kantůrka a dalších 29 domů a 9 stodol v Nymburce na předměstí a Na Valech.
1838	Velký požár města v květnu, následně strženy Mostecká a Boleslavská brána.
1895	Povodeň na Labi.
1972	Požár čalounické dílny na dnešní Palackého tř. čp. 55.
1977	Rozsáhlé povodně hrozily v srpnu 1977 v obcích na tocích řek Doubravky, Farského potoka, Mrliny a Cidlíny.
1979	Leden - zamrznutí vodních toků v okrese Nymburk, prováděn byl řízený odstřel ledových bariér. Labská vodní cesta byla více jak měsíc neprůjezdná, k uvolnění byl nasazen i ledoborec ANHALT z tehdejší NDR.
1980	Požár skladu tlakových láhví se stlačenými hořlavými plyny Okresního podniku služeb v Poděbradech.
2002	Dlouhodobou účast jednotek obou požárních stanic a 40 JSDH obcí okresu Nymburk při záchraně životů a majetku a odstraňování následků povodní na okrese Praha Východ a Mělník - v obcích Klecany, Klecánky, Dolní Řež, Hustice, Kozárovice, Hořín a zásah ve Spolaně Neratovice.
2007	Nasazení příslušníků na likvidaci chovu drůbeže na farmě v Kosoříně (ptačí chřipka).
2007	Požár v závodě Faurecie v M. Boleslavi (výr. plastů).
2008	Požár v závodě Akuma Mladá Boleslav.
2015	Požár lesa v Branžeži u Mladé Boleslavi.

Velitelé stanice	Od	Do
František Hep (n.o.VPU)	01.05.1970	30.04.1974
František Hep	01.05.1971	31.03.1974
František Bárta	01.04.1974	30.06.1991
Jiří Vetešník	01.07.1991	31.03.1994
Pavel Houžvička	01.04.1994	31.12.2002
Jiří Vetešník	01.01.2003	31.03.2011
Bc. Roman Zima (p.ř.)	01.04.2011	30.06.2011
Bc. Roman Zima	01.07.2011	dosud

na katastrálním úřadu do katastru nemovitostí, na základě prohlášení opatřeného úředním razítkem města. Tento postup způsobil problém jak politicko-společenský, tak věcný z hlediska hospodaření s majetkem. Po mnoha neúspěšných urgencích a příslibech řešení, došlo až v r. **2003** na **první věcné řešení vzniklé situace**, kdy zastupitelstvo města schválilo bezúplatný převod budovy čp. 11 na st. parcele č. 3964 a st. parcelu č. 3964. K tomuto převodu však fyzicky nedošlo, neboť zastupitelstvem nebyl schválen bezúplatný převod všech ostatních pozemků v oploceném areálu stanice HZS Nymburk. Město Nymburk dne 20.09.2006 unesením Rady města doporučilo zastupitelstvu ke schválení bezúplatný převod všech požadovaných pozemků, **za podmínky** bezúplatného převodu dalšího státního majetku - pozemků s objekty do vlastnictví města (např. část pozemku a budovy vrátnice a bytové jednotky v CO skladu Drahelice, Velitelské stanoviště Drahelice - Lipová a další). K **faktické změně vlastníka** objektu požární stanice z Města Nymburk **na HZS Středočeského kraje** došlo **po velmi dlouhých jednáních**, návrhem na vklad do katastru nemovitostí, až počátkem r. **2015!** Dlouhodobě nevyřešené vlastnické vztahy a nemožnost investovat do cizího majetku, se velice negativně podepsaly na technickém stavu budovy. V posledních letech bylo nutné vyřešit mnoho havarijních stavů v budově, opravou střešních krytin pro dlouhodobé masivní zatékání dešťové vody do prostoru garáží požární techniky i kanceláří územního oboru. Byla opravena vstupní podesta a ocelové konstrukce na střeše stanice (anténní stožáry), vyměněny podlahové krytiny, svítidla nouzového osvětlení a svítidla v kancelářích, vyměněn teplovodní kotel v kotelně, plynový ohřívák užitkové vody a částečně opraven rozvod užitkové vody. Byly rekonstruovány umývárny, sprchy a WC v II. NP a v I. NP. Omezené jsou prostory služeb. V rámci možností jsou situovány do budovy B. Zcela nevyhovující je zázemí technické služby s věží pro sušení hadic. Nevyhovující je v současné době havarijní stav otopné soustavy a vrat garáží požární techniky, dále je třeba provést výměnu všech oken s ocelovými rámy na budově a také zateplení obvodového pláště. HZS Středočeského kraje **vytváří nadstandardní podmínky pro činnost jednotky SDH** města Nymburk tím, že jí vyčlenil nemalé prostory v objektu B čp. 1811.

V současné době je PS vybavena požární technikou financovanou z rozpočtu HZS Středočeského kraje i cestou Integrovaných regionálních operačních programů. Disponuje cisternovými automobilovými stříkačkami CAS 15/2200/135 M2Z na podvozku Mercedes-Benz a CAS 20/4000/240 S2T na podvozku Tatra Terno. Dále velkokapacitní cisternou CAS 30/9000/540 S3VH na podvozku Tatra 815, velitelským automobilem VEA L2 Ford Ranger pro výjezd velitele čtyři, velitelským automobilem VEA UL1 Š YETI řídicího důstojníka, kontejnerovými automobily KA M1 MAN a KA M3 MB Atego 4x4 pro přepravu kontejnerů chemické služby (KPPL), kontejneru s hasivem, kontejneru pro likvidaci ropných havárií a dalších (lodní, odtahový). Dále výškovou technikou AP 27 T 815, AZ 30 S1Z ETZ s košem na podvozku MAN a vyprošťovacím automobilem VYA 20 S2Z na podvozku T 815. Rovněž několika přívěsy a to dekontaminačním, pro přepravu vybavení lezecké skupiny, pro přepravu hliníkového člunu Marine. Je také vybavena dopravním automobilem Peugeot Boxer.

V zásahovém obvodu stanice leží trať č. 060 Poříčany-Sadská-Nymburk, trať č. 061 Nymburk-Kopidlno-Jičín, trať 071 Nymburk-M.Boleslav a trať 231 Praha-Lysá n/L-Nymburk-Poděbrady-Kolín. Dále je zde depo kolejových vozidel a jedno z největších seřazovacích nádraží v ČR a důležité silniční tepny. Procházejí zde silnice I/38 Kolín-Nymburk-M.Boleslav, II/330 Sadská-Nymburk-Činěves a II/331 Poděbrady-Nymburk-Lysá n/L-S.Boleslav. Důležitými výrobními podniky je společnost Changhong, která je jedním z největších výrobců LCD televizorů na světě a JDK, vyrábějící chladicí zařízení. V zásahovém obvodu PS Nymburk je např. i historická dřevěná vesnice Botanicus Ostrá (skanzen) s rozsáhlými zahradami a výrobou bio produktů, ve které v sezoně pořádají mnoho akcí pro širokou veřejnost. Dle DZP je objekt zařazen ve stupni poplachu II.

Zásahový obvod stanice Nymburk.

Stanice Poděbrady

Stanice Poděbrady je organizační součástí Územního odboru Nymburk HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Krátká 1000, 290 01 Poděbrady a evidenční číslo její jednotky je 218011.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Poděbrady							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-B-Z	15	15	100	39	37.125	379 km ²	2	4	0	23	0
Požáry	56										
Dopravní nehody	89										
Plané poplachy	10										
Ostatní zásahy	129										
Zásahy celkem	284										
Průměrný počet zásahů stanice Poděbrady za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Poděbrady v České republice.							

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Běrunice	829	14	Kouty	304	27	Poděbrady	14.219
2	Činěves	515	15	Křečkov	361	28	Podmoky	201
3	Dlouhopolsko	213	16	Libice n/Cidlinou	1.277	29	Ratenice	620
4	Dobšice	236	17	Městec Králové	2.910	30	Sány	504
5	Dymokury	873	18	Netřebice	212	31	Senice	201
6	Hradčany	253	19	Odřepsy	317	32	Sloveč	515
7	Chotěšice	307	20	Okřínek	175	33	Sokoleč	948
8	Choťánky	426	21	Opočnice	448	34	Úmyslovice	323
9	Chroustov	203	22	Opolany	893	35	Velenice	199
10	Kněžice	494	23	Oseček	154	36	Vlkov p/Oškobrhem	74
11	Kněžičky	181	24	Pátek	671	37	Vrbice	168
12	Kolaje	90	25	Pečky	4.634	38	Vrbová Lhota	490
13	Kostelní Lhota	847	26	Písková Lhota	429	39	Záhornice	411

Město Poděbrady má 14.219 obyvatel a zaujímá plochu 33,7 km². Poděbrady jsou lázeňské město ve Středočeském kraji v okrese Nymburk. Součástí města jsou místní části Velké Zboží, Kluk, Polabec a Přední Lhota. Poděbrady jsou obcí s rozšířenou působností. Město se nachází v úrodné polabské nížině, rozkládá se po obou březích na řece Labi a leží v nadmořské výšce 184 - 190 m n. m.

V místě dnešního města bylo nalezeno osídlení už z doby mladého paleolitu. Král Přemysl Otakar II. zde v letech 1262 - 1268 zbudoval kamenný hrad, postupně přebudovaný v dnešní zámek. K velkému rozkvětu panství došlo za pánů z Kunštátu, jedním z nich byl český král Jiří z Poděbrad. Poděbrady byly povýšeny na město v r. 1472. V r. 1905 byl na nádvoří zámku navrtán minerální pramen a následně

se z města staly známé lázně, specializované zejména na léčbu nemocí srdce a oběhového ústrojí. V r. 1992 zde byla vyhlášena památková zóna. Poděbrady jsou známy návštěvníkům především jako klidné lázeňské město s mnoha památkami.

SDH byl v Poděbradech založen v r. 1876. První požární stříkačka byla zapůjčena bankou „Slávia“ a sbor disponoval pouze kolnou a cvičišťem. V r. 1878 pak obec poděbradská darovala sboru dvoukolovou stříkačku. V prosinci r. 1899 byla založena **Hasičská župa poděbradská**. Nová parní stříkačka byla zakoupena v r. 1905 od firmy R. A. Smejkal ze Slatiňan. Od r. 1931 poděbradští hasiči disponovali motorovou stříkačkou Stratílek. V r. 1936 měl SDH celkem 124 členů včetně samaritánské služby. Požární zbrojnice vznikla přestavbou rozvodny elektrické energie v r. 1940, kde sídlí po stavebních úpravách do současnosti. V poválečném období sbor získává DA Mercedes-Benz, který byl v r. 1960 nahrazen první CAS na podvozku V3S. V první 1/2 90. let sbor i jednotka ukončují svoji činnost a na jejich místo nastupuje SDH Poděbrady - Velké Zboží.

PS VPÚ byla zřízena v r. 1974 a na počátku zde sloužili celkem 4 hasiči. Početní stav stanice dále doplňovala spojačka. Při výjezdu pak současně vyjížděla jednotka dobrovolná. Ve výbavě měli jednu cisternu CAS 16 Škoda 706, postupně byl vozový park doplněn o další CAS 32 T 148 a dopravní automobil. V současné době stanice disponuje CAS 24 MB, CAS 32 T 815, AZ 30 MB a člunem se závěsným motorem. Pro nedostatek garážových a služebních prostor probíhaly v prvních dvaceti letech postupné úpravy budovy PS. Další objekty v areálu byly pro PS bezplatně zapůjčeny městem Poděbrady. Záhy po vzniku PS bylo rozhodnuto o nutnosti výstavby nové PS, a to jak formou úpravy stávajících prostor, tak i výstavbou nové stanice. Nyní probíhají jednání mezi městem Poděbrady a vedením HZS ČR o převedení pozemku na výstavbu nové PS.

V zásahovém obvodu stanice je 25 km dálnice D11. V katastru města Poděbrady se nachází objekt skláren Crystal Bohemia, a. s., pro který je zpracován vnější havarijní plán. Samotné lázeňské město navštíví celoročně 17.000 lázeňských hostů. V centru města se tak nachází hotely s ubytovací kapacitou 100 i 200 lůžek a čtyřpodlažní objekt domova pro seniory Luxor pro 70 klientů (část z nich je imobilních). Týdenní stacionář pro mládež s mentálním postižením Chotěšice je koncipován pro 35 klientů. V zásahovém obvodu se nachází nemocnice Městec Králové pro 140 pacientů. Celá jižní část zásahového obvodu je v rozvodí řek Labe, Cidlina a Výrovka, kde jsou často vyhlášovány povodňové stavy.

Zásahový obvod stanice Poděbrady.

Rok	Následky požárů a povodní
1453	Ničivý požár poškodil velkou část města.
1621	Město zapáleno Anhaltským vojenským sborem z důvodu nedoručení výpalného. Z města zbyl jen zámek, chrám a dřevěná zvonice. Požár trval tři dny.
1681	Od požáru kovárný se větrem přenesl požár na celé město. Postupně vyhořelo přes 50 domů, 13 sýpek, radnice, šatlava, městský pivovar, bažantnice a masné krámy. Při požáru uhořely tři ženy.
1730	Požár od blesku zničil 3 měšťanské domy a vichřice shodila báh zámecké věže, která se pádem poničila.
1784	Po únorové oblevě přišla na město velká povodeň.
1800	Úmyslně založeným požárem z domu Jidráska bylo zničeno 16 domů a městská sladovna. Palič Bärenreiter byl i za další zločiny odsouzen k trestu smrti provazem.
1832	Při velkém požáru, který vznikl neopatrností ubytovaného vojáka, shořelo ve městě 80 domů, 12 stodol, šatlava, pivovar, masné krámy. 7 lidí přišlo o život.
1845	Po březnovém tání přišla na město povodeň, která zasáhla Kostelní předměstí.
1877	Vyhořely domy na Nymburském předměstí. Při hašení požáru byli dva hasiči zraněni.
1906	Požár kompletně zničil parní pilu pana Kerharta.
1917	Při požáru od blesku shořela vojenská skladiště sena.
1930	24. července shořela celá střecha skladiště cukrovaru.
1933	Do základu vyhořel podzámecký mlýn a restaurace plovárny „Ostende“.
1973	Požár v objektu podniku Skláreny Bohemia.
1981	Povodeň zaplavila celou městskou část Polabec.
2010	Požár ubytovny u zimního stadionu, 1 osoba usmrcena.

Velitelé stanice	Od	Do
Jaroslav Král	01.10.1974	31.12.1978
Jaroslav Jiroudek	01.01.1979	31.12.1982
Miroslav Marek	01.01.1983	28.02.1983
Josef Festa	01.03.1983	30.08.1985
Pavel Houžvička	01.09.1985	31.07.1987
Vladimír Müller	01.08.1987	31.12.2010
Jiří Koníček	01.01.2011	31.09.2011
Mgr. Zdeněk Skoupý	01.10.2011	dosud

Stanice Příbram

Stanice Příbram je organizační součástí Územního odboru Příbram HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Školní 70, 261 01 Příbram VIII a evidenční číslo její jednotky je 21B010.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Příbram							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
C1-B,E-S	38	39	97	67	65.225	603 km ²	1	13	0	58	0
Požáry	185										
Dopravní nehody	163										
Plané poplachy	31										
Ostatní zásahy	299										
Zásahy celkem	678										
Průměrný počet zásahů stanice Příbram za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Příbram v České republice.							

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bezděkov p/Tř.	153	24	Jablonná	390	47	Sedlice	266
2	Bohostice	201	25	Koupě	132	48	Smolotely	238
3	Bohutín	1.743	26	Kozárovice	378	49	Solenice	409
4	Bratkovice	316	27	Láz	609	50	Starosedlský Hrádek	140
5	Březnice	3.541	28	Lazsko	198	51	Suchodol	363
6	Bukovany	83	29	Lešetice	180	52	Svojšice	109
7	Cetyně	153	30	Lhota u Pb.	487	53	Těchařovice	54
8	Čenkov	380	31	Milín	2.160	54	Tochovice	667
9	Dlouhá Lhota	412	32	Modřovice	81	55	Trhové Dušníky	460
10	Dolní Hbity	872	33	Naryšov	269	56	Třebsko	248
11	Drahenice	166	34	Nepomuk	189	57	Tušovice	104
12	Drahlín	538	35	Nestrašovice	61	58	Věšín	701
13	Drásov	419	36	Občov	156	59	Višňová	650
14	Dubeneč	368	37	Obecnice	1.270	60	Volenice	401
15	Dubno	295	38	Ostrov	118	61	Vrančice	149
16	Háje	434	39	Ouběnice	239	62	Vranovice	310
17	Hluboš	613	40	Pečice	370	63	Vševily	132
18	Hlubyně	150	41	Počaply	97	64	Vysoká u Příb.	347
19	Horčápsko	93	42	Podlesí	1.097	65	Zalužany	319
20	Hudčice	257	43	Příbram	33.058	66	Zbenice	122
21	Hvozd'any	774	44	Radětice	190	67	Zduchovice	285
22	Chrást	205	45	Rožmitál p/Tř.	4.374			
23	Chraštice	257	46	Sádek	225			

Město Příbram leží v oblasti pod Brdskou vrchovinou a díky tomu je z tohoto města vidět i hora Tok měřící 778 m. Průměrná nadmořská výška města dosahuje do výšky 502 m n. m. a zaujímá plo-

chu 33,4 km². V současnosti žije ve městě 33.058 obyvatel. Městem protéká řeka Litavka. Součástí města jsou místní části Příbram I-VIII, Jeruzalém, Kozičín, Lazec, Orlov, Příbram VI-Březové Hory a Zavržice.

Správní obvod obce s rozšířenou působností Příbram je vymezen územím obcí: Bezděkov pod Třemšínem, Bohostice, Bohutín, Bratkovice, Březnice, Buková u Příbramě, Bukovany, Cetyně, Čenkov, Dlouhá Lhota, Dolní Hbity, Drahenice, Drahlín, Drásov, Dubenec, Dubno, Háje, Hluboš, Hlubyně, Horčápsko, Hudčice, Hvoždany, Chrást, Chrašnice, Jablonná, Jince, Kamýk nad Vltavou, Kotenčice, Koupě, Kozárovice, Křešín, Láz, Lazsko, Lešetice, Lhota u Příbramě, Milín, Modřovice, Narysov, Nepomuk, Nestrašovice, Občov, Obecnice, Obory, Ohrazenice, Ostrov, Pečice, Pičín, Počaply, Podlesí, Příbram, Radětice, Rožmitál pod Třemšínem, Sádek, Sedlice, Smolotely, Solenice, Starosedlský Hrádek, Suchodol, Svojšice, Těchařovice, Tochovice, Trhové Dušníky, Třebsko, Tušovice, Věšín, Višňová, Volenice, Vrančice, Vranovice, Vševely, Vysoká u Příbramě, Zalužany, Zbenice a Zduchovice.

První hodnověrná správa o existenci Příbramě je z roku 1216. Příbram byla v minulosti známá těžbou stříbra. Poté, co jí byla udělena městská práva a dostala se do rukou českých králů, začal její další rozkvět. V roce 1579 císař Rudolf II. povyšuje Příbram na královské horní město. Rozvoj báňského podnikání, který vrcholil v 80. a 90. letech 19. století, kdy těžba olovno - stříbrných rud a z nich získané stříbro a olovo, představovalo 97,7 % rakousko - uherské produkce, byl ukončen v druhé polovině 90. let 19. století. Po ukončení 2. světové války byla Příbram důlním městem s nejmodernějšími evropskými doly, ale na konci osmdesátých let 20. století těžba pomalu začala ustávat. Neorganizovaný způsob likvidování požárů vedl v roce 1886 k myšlence založit **dobrovolný hasičský sbor** na území města Příbram a obci Březové Hory (od roku 1897 královské horní město). Poprvé uvedené dobrovolné hasičské sbory zasahovaly dne 10. července 1887 při velkém požáru budovy v Příbrami, kdy byly zachráněny dvě děti před uhořením. Dne 31. května 1892 došlo k důlní katastrofě na dole Marie na Březových Horách, jaká neměla ve světě obdoby. V důsledku požáru v jámě Marie a rozšířením v podzemí do dalších dolů zahynulo 319 horníků a záchranářů většinou otrávených a udušených kouřem. Příbramské hasičské dobrovolné sbory zaujímaly čelné místo mezi okolními hasičskými sbory **Župní hasičské jednoty podbrdské**.

Obtížnost při zajišťování hasebních prací při požárech v denní době, kdy členové jednotek dobrovolných hasičů jsou v zaměstnání, vyžadovala v sedmdesátých letech minulého století založení profesionální požární jednotky na území okresu Příbram. Vznik profesionální požární ochrany v příbramském okrese se datuje od 15. srpna 1970 kdy z popudu krajských a okresních orgánů, vznikl **okresní veřejný požární útvar** a jeho hlavním úkolem bylo snižovat škody způsobené požárem na minimum.

Obtížnost při zajišťování hasebních prací při požárech v denní době, kdy členové jednotek dobrovolných hasičů jsou v zaměstnání, vyžadovala v sedmdesátých letech minulého století založení profesionální požární jednotky na území okresu Příbram. Vznik profesionální požární ochrany v příbramském okrese se datuje od 15. srpna 1970 kdy z popudu krajských a okresních orgánů, vznikl **okresní veřejný požární útvar** a jeho hlavním úkolem bylo snižovat škody způsobené požárem na minimum.

První strážnice byla zřízena ve starém bytě na náměstí T.G.M. města Příbram. Počátky služby profesionálních hasičů byly organizovány pouze přes den od 7:00 do 19:00 hodin a vykonávali ji pouze dva profesionální hasiči. V nočních hodinách požární ochranu zajišťovali dobrovolní hasiči. Dne 22. srpna 1972 došlo k prvnímu stěhování profesionálních hasičů o počtu 11 příslušníků do objektů bývalého dolu Marie na Březových Horách. Nové prostory nebyly pro výkon služby ideální hlavně z důvodu garážování požární techniky, přesto však nepoměrně lepší, než prostory původní. V následujících letech se výkon služby ubíral obdobným směrem jako u srovnatelných okresních útvarů. Dochází k postupnému vybavování moderní technikou, výstrojí, výzbrojí a pozvolnému zvyšování početního stavu příslušníků. V těchto letech profesionální hasiči vyjížděli v průměru na 200 zásahů ročně.

Rok	Následky požárů a povodní
1886	Požár budovy J. Krippnera, kdy byly zachráněny dvě děti před uhořením.
1892	Březohorská důlní katastrofa – požár na nárazišti 29. patra dolu Marie. V podzemí zemřelo 319 horníků a záchranářů, většinou otrávených kouřovými zplodinami.
1913	Požár sklárny u Dolejší Obory. Poprvé použita parní stříkačka značky Smekal.
1943	Požár na pile F. Kubáta.
1978	27.04. požár poutního místa Svatá Hora. Oheň zničil střechu kláštera, probošství a severní části ambitů, včetně věže s hodinami a nástropních maleb kaplí. Příčinou požáru byla hra 4 nezletilých dětí s ohněm. Nasazeno 46 JPO (330 hasičů) s 31 CAS a 21 PPS. Přitrávilo se 7 hasičů, zásah trval do 02.05.
	<i>Pozn. Město Příbram nebylo za dobu své historie (800 let) zasázeno žádnou významnou povodní.</i>

Hra čtyř nezletilých dětí s ohněm dne **27. dubna 1978** se v okamžiku změnila v největší požár poutního místa Svata Hora v moderních dějinách. K požáru se postupně dostavilo, i se zálohami a střídáním, 46 požárních jednotek (16 profesionálních, 28 dobrovolných a 2 vojenské) o celkovém počtu 330 hasičů. K likvidaci požáru bylo použito 31 požárních cisteren, 21 přívěsných motorových stříkaček a další výšková, protiplynová a jiná speciální technika. Zasažovala i báňská záchranná služba, vojáci, zdravotníci záchranáři a příslušníci tehdejší veřejné bezpečnosti. Pomáhaly i stovky obyvatel města. Neštěstí se obešlo bez obětí na životech, pouze 7 hasičů se přiotrávilo. Na místě hasiči zasahovali až do **2. května 1978**.

V listopadu **1990** se okresní veřejný požární útvar stěhuje do nově postavené a na svou dobu moderní **požární stanice** situované v části města Příbram s největším počtem výškových budov. Devadesátá léta se do života profesionálních hasičů promítla velice výrazně. V areálu stanice HZS Příbram byly dostavěny dvě budovy (včetně výcvikového polygonu) a tělocvična s cvičnou věží. Nové poměry si vynutily i řadu legislativních změn v zákoně o požární ochraně. Tato novela se výrazně promítla do nově vzniklé organizace Hasičského záchranného sboru okresu Příbram, která byla zřízena dnem **1. ledna 1995** přednostou okresního úřadu v Příbrami. V tomto období výrazně stoupla prestiž a vybavení profesionálních hasičů. Přijetím zákona o Hasičském záchranném sboru České republiky dnem **1. ledna 2001** vznikly Hasičské záchranné sbory krajů a pracovní poměr příslušníků se změnil na služební poměr. Areál stanice HZS Příbram vyhovuje potřebám příslušníků výjezdové jednotky.

Velitelé stanice	Od	Do
Josef Vávra	1970	1973
Josef Zemek	1973	1979
Antonín Štverák	1979	1979
Jiří Kratochvíl	1979	1984
Ladislav Šenkýř	1984	1991
František Polák	1991	1998
<i>neobsazena</i>	1998	2000
Ing. Jarmil Soukup	2000	dosud

Na stanici je zřízena lezecká skupina HZS Středočeského kraje. Na stanici je dislokována tato mobilní hasičská zásahová technika: CAS 15/2200/135 M2Z MB Atego, CAS 24/3500/250 S2T MB Atego, CAS 30 9000/540 S3VH T 815-7, CAS 32/8200/800 S3R T 815, VEA L2 Ford Ranger, TA Iveco Daily, AP 37 S1Z Volvo Bronto, PPLA MB Atego, VYA 14 S2Z T 815, NA Iveco Cargo, VA UL1 Škoda Yeti, VEA UL1 Škoda Yeti a přívěsy na sorbenty a dekontaminační. Pro práci na vodě je jednotka stanice Příbram vybavena čluny BWM 670 a YAM 380.

V zásahovém obvodu stanice HZS Příbram je větší část 26. chráněné krajinné oblasti Brdy, vzniklé k 1. 1. 2016 na území bývalého vojenského újezdu Brdy a rekreační oblasti řeky Vltavy (přehradní vodní nádrž Orlík), které v sezoně navyšují počet obyvatel v Povltaví o cca 15 tisíc rekreatantů. Zásahový obvod stanice Příbram protíná dálnice D4, která na křižovatce Skalka přechází do silnice 1. třídy č. 4 a železniční trať Zdice Protivín. Mezi průmyslové provozy z hlediska požárního nebezpečí patří zejména areál RWE Gas Storage, s.r.o. – Podzemní zásobník plynu Háje a areál firmy Primagra a.s. Milín - výroba metylesteru řepkového oleje. Ve městě Příbram je řada výškových budov (celkem 774 č.p.), průmyslových objektů (např. DISA, RAVAK), zdravotních, sportovních a kulturně společenských zařízení. Vyhledávaným turistickým objektem je národní kulturní památka areálu Svaté Hory a Hornické muzeum Příbram. V působnosti stanice se nachází také 2 prvky kritické infrastruktury Středočeského kraje a to Úřad práce ČR - krajská pobočka v Příbrami a Státní Úřad pro jadernou bezpečnost v obci Milín. Jako další např. 156 objektů s vypracovanou dokumentací zdolávání požárů. Jen v Příbrami je 74 objektů se zvýšeným PN.

Zásahový obvod stanice Příbram.

Stanice Rakovník

Stanice Rakovník je organizační součástí Územního odboru Kladno HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Dukelských hrdinů 2502, 269 01 Rakovník a evidenční číslo její jednotky je 21C010.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Rakovník							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P3-C,E-S	33	33	100	62	41.909	682 km ²	2	11	0	43	3
Požáry	74		4%								
Dopravní nehody	119										
Plané poplachy	18										
Technické havárie	209										
Zásahy celkem	420										
Průměrný počet zásahů stanice Rakovník za roky 2013 až 2017.											

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Břežany	145	22	Krušovice	618	43	Pustověty	139
2	Čistá	873	23	Křivoklát	681	44	Rakovník	16.081
3	Děkov	215	24	Lašovice	121	45	Roztoky	1.059
4	Drahouš	87	25	Lišany	664	46	Řeřichy	87
5	Hořesedly	447	26	Lubná	1.033	47	Senec	245
6	Hořovičky	474	27	Lužná	1.914	48	Senomaty	1.203
7	Hracholusky	69	28	Malinová	89	49	Skryje	168
8	Hřebečnický	231	29	Městečko	437	50	Slabce	737
9	Hředle	592	30	Milostín	294	51	Svojetín	341
10	Hvozd	171	31	Mutějovice	781	52	Šanov	536
11	Chrástřany	658	32	Nesuchyně	422	53	Šípy	160
12	Janov	118	33	Nezabudice	76	54	Švihov	49
13	Jesenice	1.694	34	Nový Dům	164	55	Třeboc	137
14	Kněževes	1.015	35	Olešná	578	56	Václavy	68
15	Kolešov	156	36	Oráčov	394	57	Velká Buková	257
16	Kolešovice	815	37	Panoší Újezd	289	58	Velká Chmelištná	66
17	Kounov	586	38	Pavlíkov	1.063	59	Všesulov	143
18	Krakov	131	39	Petrovice	271	60	Všetaty	313
19	Krakovec	80	40	Příčina	194	61	Zavidov	312
20	Krty	109	41	Přílepy	192	62	Žďár	103
21	Krupá	452	42	Pšovlky	312			

Královské město Rakovník leží 50 km západně od Prahy a 47 km na severovýchod od Plzně, má 16.081 obyvatel a zaujímá rozlohu 18,5 km². Město leží v nadmořské výšce 387 m n. m. a má statut ORP. Nachází se v členité krajině na dně kdysi mokřinatého údolí, kterým protéká Rakovnický po-

tok. Město tvoří dvě místní části, a to historické jádro Rakovník I a zbytek města Rakovník II. Historické jádro města je od r. 1992 městskou památkovou zónou. Rakovník je průmyslovým a kulturním centrem této oblasti.

Původní trhová osada, zmiňovaná již r. 1257, náležela k panství křivoklátskému. Nejprve se nazývala Rokytk a to podle říčky, která osadu protékala. Svě dnešní jméno dostal údajně podle báje o velikém hladomoru, který zasáhl kraj. Tehdy pomřelo mnoho lidu a neštěstí by zřejmě pokračovalo dál, kdyby jednu moudrou ženu nenapadlo uvařit svým dětem k jídlu raka. V té době se totiž myslelo, že rak, který získá po uvaření rudou barvu, je jedovatý. Děti však nepomřely, Rokytk žila z raků a znova se postavila na nohy. Pravděpodobnější však je, že Rakovník dostal své jméno podle porostu, který kdysi rostl v tamních mokřinách. Král Václav II. ji v r. 1286 povýšil na město, královským městem jej učinil císař Rudolf II. listinou ze dne 27.07.1588. Základ současné podoby město získalo až někdy kolem r. 1300. Majestátem

českého krále Jana Lucemburského bylo městu potvrzeno právo milové a tržní právo, město mělo již ve 13. st. statut komorního města, které však více než na vůli královské komory bylo závislé na momentálním postavení nedalekého královského hradu Křivoklátu. Jiří z Poděbrad povolil v r. 1471 městu výstavbu zděných hradeb a Vladislav Jagellonský mu r. 1482 udělil erb, v němž se objevil i rak. Těživé dopady pro město měly důsledky přechodů různých vojsk (Sasové, Švédové, císařští), které se pravidelně opakovaly až do konce 30. leté války v r. 1648. Ve městě zbyla sotva polovina domů a mnoho z nich bylo neobydlených. Ve druhé polovině 17. st. město po sto letech postihl mor a na jeho sklonku také velká ničivá povodeň. Rakovník byl od r. 1865 okresním městem, kde se rozvíjel i průmysl. V r. 1875 vznikla Ottova mydlárna, dále byl uveden do provozu cukrovar a další nové závody. Po těžbě černého uhlí se pozornost soustředila na šamot a jeho zpracování. V r. 1883 vznikl keramický závod. Město ovšem nejprve minul moderní dopravní prostředek, kterým byla železnice. Až dodatečně zde vznikl železniční uzel, který Rakovník připojil na nedalekou Lužnou, kde procházela hlavní trať z Prahy do Karlových Varů. Dále okresní město získalo přímé spojení s Berounem, Blatnem, Mladoticemi a Louny. Profesionální požární ochrana na okrese Rakovník má své počátky od r. 1945, a to v oblasti prevence a předcházení požárů.

Vznik SDH nastal v Rakovníku dne 01.01.1873. Sbor sídlil ve dvoře městské radnice. V roce 1880 byla zakoupena stříkačka Hydrofor, r. 1898 zakoupení staré dřevěné stříkačky „CUKROVKA“. Roku 1900 došlo k pořízení vozu na náčiní od kováře Náměstka, sbor čítal na 80 členů, r. 1923 zmotorizování stříkačky. V r. 1932 byla zakoupena automobilová stříkačka od firmy Ebert Praha. Dne 18.03.1941 nový hotový hasičský automobil s podvozkem Praga RN a chassis na zakázku, dále v červnu 1941 byla rakovnickému sboru darována přenosná stříkačka od firmy Ligmund z Olomouce. Od r. 1941 chybí záznamy o činnosti sboru dobrovolných hasičů v Rakovníku. Zřízením profesionálního útvaru v r. 1970, který převzal veškerou techniku a zázemí končí činnost SDH v Rakovníku.

Vlastní hašení zůstávalo až do r. 1970 na jednotkách DHS jednotlivých měst a obcí. Dne 18.02. 1970 došlo ke zřízení OVPÚ v okrese Rakovník. Po rekonstrukci objektu DHS města, zahájil útvar svoji činnost 01.01.1971. Z počátku sloužilo celkem 12 příslušníků a sídlo bylo ve dvoře radnice. Postupně docházelo k doplnění techniky o CAS 25 RTHP, ZIL 130, CAS 32 T 148 a AZ 30 IFA, dopravní vozidlo IFA DVS 16 a další pomocná vozidla. Do r. 1985 byl navýšen početní stav na 10 příslušníků na směnu. Po modernizaci vozového parku pořízením CAS 32 Tatra 815 a CAS K 25 Liaz, nastal

Rok	Následky požárů a povodní
1352	Vyhořel kostel sv. Mikuláše.
1872	Ničivá povodeň, následně přesunuto koryto řeky o 100 m od hradeb města jižním směrem.
1884	Velký požár v truhlárně na náměstí.
1921	Požár v Šamotce.
1929	Požár továrny Keram.
1932	Noční požár v Šamotové továrně.
1939	Blesková povodeň v ulici Pražská a Pivovarská – vytopení bytů.
1961	Požár skladů v Rakoně.
1964	Velký požár v pivovaru Krušovice.
1972	Vyhořel cukrovar Rakovník
1985	Výbuch plynu a destrukce Dělnického domu.
1993	Požár cihelny Rakovník – Huřviny.
2002	Povodně a rozlitií Rakovnického potoka.
2004	Požár bytu v 5. patře panelového domu.
2006	Požár školy Paraplíčko.
2007	Požár haly ve firmě Valeo.
2012	Exploze vagonu v Rakoně.
2012	Blesková povodeň a zalití ulic v Rakovníku.
2015	Blesková povodeň a zalití ulic v Rakovníku.

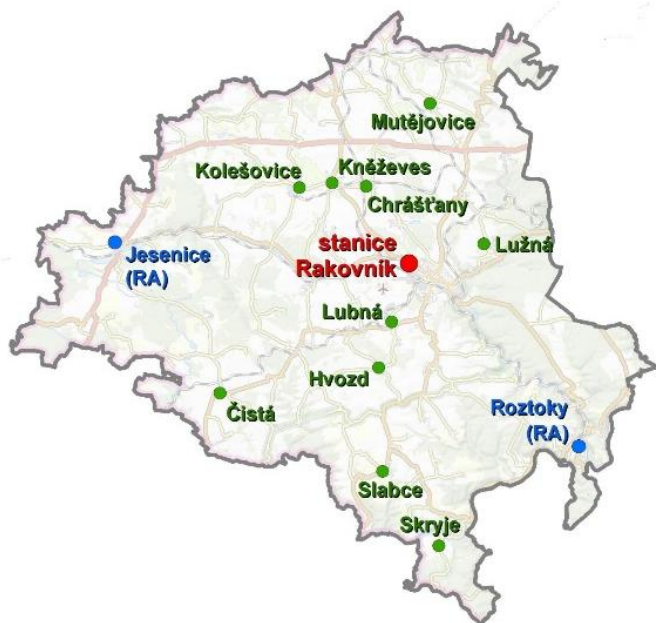
problém s garážováním vozidel a výjezdem techniky. V r. **1990** se podařilo získat bezplatným převodem část rakovnických kasáren a po přestavbě s kolaudací dne 07.11.1997, se celá profesionální PO přestěhovala do nové CPS HZS okresu Rakovník. Vybavení se rozšířilo o speciální vozidla Tatra 815 8x8 vojenský tahač a jeřáb AD-28 T 815, sloužící především pro likvidaci dopravních nehod. Rozšířením ÚO Kladno od 01.01.2003 na sedm stanic, byl zrušen územní odbor v Rakovníku a centrální stanice v Rakovníku se stává pobočnou stanicí. V r. **2005** byla podepsána smlouva o zřízení společné jednotky, na jejímž základě poskytuje město Rakovník finanční prostředky. V současné době je PS vybavena technikou: CAS 24 Scania, CAS 30 T 815-7, AV 20 T 815, KA Scania s tankovacím kontejnerem, kontejnerem týlového zabezpečení, kontejnerem pro nouzové přežití atd. Na stanici je zřízen sklad odřadu a stanice plní funkci týlového zabezpečení odřadů HZS v rámci ČR.

Velitelé stanice	Od	Do
Karel Hošek	1971	1989
Ing. Vladimír Mašek	1990	1992
Miroslav Ambrůžek	1992	2000
Bc. Josef Havlíček	2000	2002
Ing. Karel Jelínek	2002	dosud

V zásahovém obvodu stanice je vodní nádrž na pitnou vodu Klíčava, zásobující město Kladno. Přes území okresu protéká v délce 42 km řeka Berounka a Rakovnický potok. Nachází se zde významné železniční uzly v Rakovníku a Lužné a to Trať 174 Rakovník – Beroun, Trať 120 Rakovník – Kladno – Praha, Trať 126 Rakovník – Louny – Most, Trať 120 Lužná u Rakovníka – Chomutov. Ze silničních sítí jsou to I/6 Praha – Karlovy Vary (v celém úseku od Nového Strašecí až po Jesenickou křižovatku, konec okresu Rakovník), silnice I/27 Most – Plzeň (křižovatka Jesenická X) a silnice II/237 Rakovník – Praha (úsek Rakovník – Ruda). Nachází se zde také 6 tunelů o délce od 35 m do 560 m. Nejdelší je na trati Rakovník – Praha a to mezi železniční stanicí Nové Strašecí a zastávkou Rynholec, konkrétně mezi kilometry 45,460 – 44,920 a v provozu je od roku 1871. Dále okres protíná 42 km ropovodu Ingolstadt a plynovodu, jehož provozovatelem je společnost MERO, a. s., ten je mimo jiné součástí prvků kritické infrastruktury nacházejících se na území Středočeského kraje. V sezóně se navyšuje počet obyvatel na Křivoklátsku a ve Skryjích o cca 5.000 rekreatantů. Ve čtyřpodlažním objektu Pečovatelského domu u MOA je umístěno 85 pacientů a klientů. V blízkosti je také Domov pro seniory a Masarykova nemocnice. V Rakovníku jsou 3 výškové budovy s 10 NP, 1 budova s 9 NP a 16 budov s 8 NP. Součástí zásahového obvodu jsou 2 velká shromaždiště

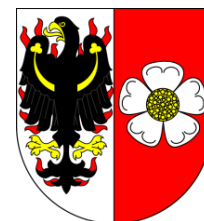

osob, a to Husovo náměstí v Rakovníku a Komenského náměstí v Novém Strašecí, dále 2 nemocnice v Rakovníku a Novém Strašecí a také 5 domovů pro seniory a 2 domy sociální péče. Nutno zmínit také LDN, jež je součástí Masarykovy nemocnice v Rakovníku. Dalšími důležitými objekty jsou např. 3 stadiony (zimní, městský a sportovní hala) a 8 nákupních center. V působnosti stanice je dále 55 objektů se zpracovanou dokumentací zdolávání požárů a 2 objekty, jež patří do vnějších havarijních plánů zpracovaných pro zóny havarijního plánování provozovatelů objektů a zařízení zařazených do skupiny „B“ podle zákona o PZH na území Středočeského kraje. Těmito objekty jsou distribuční sklad výbušnin v Lužné a objekt firmy Procter & Gamble – Rakona, s.r.o. v Rakovníku.

Zásahový obvod stanice Rakovník.

Stanice Roztoky

Stanice Roztoky je organizační součástí Územního odboru Kladno HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Máchova 449, 252 63 Roztoky u Prahy a evidenční číslo její jednotky je 21A011.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Roztoky							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-C-Z	15	15	100	16	28.567	104 km ²	0	3	0	5	0
Požáry	42										
Dopravní nehody	53										
Plané poplachy	19										
Ostatní zásahy	100										
Zásahy celkem	214										
Průměrný počet zásahů stanice Roztoky za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Roztoky v České republice.							
	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Číčovice	284		7	Okoř	105		13	Tursko	805	
2	Holubice	1.788		8	Roztoky	8.208		14	Úholičky	772	
3	Horoměřice	3.928		9	Statenice	1.441		15	Únětice	706	
4	Kněževés	591		10	Středokluky	1.081		16	Velké Přílepy	3.358	
5	Libčice nad Vlt.	3.335		11	Svrkyně	293					
6	Lichoceves	385		12	Tuchoměřice	1.487					

Roztoky mají 8.208 obyvatel a zaujímají plochu 8,44 km². Nachází se 3 km severně od Prahy na levém břehu Vltavy v nadmořské výšce 237 m n. m. Město v současnosti zažívá masivní bytovou výstavbu a proto i počet obyvatel je ve skutečnosti cca o 2 tisíce větší, než uvádějí oficiální statistiky. Součástí Roztok je místní část Žalov, kde se nachází národní kulturní památka Levý Hradec, kterou lze označit jako první ohnisko křesťanství v Čechách a také jako první mocenské centrum přemyslovského státu.

První písemná zmínka o Roztokách je z r. 1233. Zmínku o hradišti zvaném Hradec či Levý Hradec v dnešní místní části Žalov najdeme, ale již v kronice Kosmově. Osídlení tohoto území sahá až do doby kamenné. Ve 13. st. zde stávala vodní tvrz a doložen je opatský dům s poplužním dvorem. V následujících dobách se měnili majitelé, mezi kterými byli pražští měšťané i různé šlechtické rody. Ve druhé 1/2 19. st. se Roztoky mění ve výletní místo a se stavbou železniční trati si zde zámožní Pražané staví honosné vily. Město v té době začíná žít bohatým společenským životem. V období mezi světovými válkami se v Roztokách staví především rodinné domy a řeší se urbanizace širšího území. V období po 2. sv. válce byla vedle roztockého zámku vybudována továrna na výrobu penicilinu. V r. 1960 se Roztoky spojily s obcí Žalov a v r. 1968 byly povýšeny na město. S provozem „Penicilinky“ byla spojena výstavba panelových domů nejen pro zaměstnance továrny. Narušil se tím tak vzhled jinak residenčního bydlení v rodinných domcích. V posledním desetiletí se v Roztokách postavilo mnoho nových domů

a bytů. Jejich obyvatelé dojíždějí především za prací do hlavního města a tak přes den je ve městě větší klid. Svoji polohou u Vltavy nabízejí Roztoky příjemné procházky v okolí a oblast Tichého údolí podél Únětického potoka je chráněným územím a přírodní rezervací.

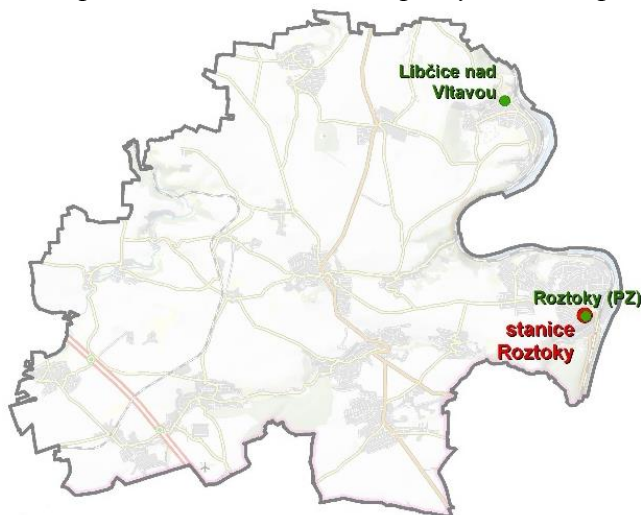
DHS v Roztokách byl založen v r. 1881 na návrh tehdejšího správce místní „Dynamitky“, která stávala na pravém břehu Vltavy. Začátky byly skromné a zázemí měli hasiči v hospodářském dvoře zámku. Prvního velkého hašení, kterého se zúčastnili, byl požár Národního divadla v Praze. V té době byla ve vybavení sboru **čtyřkolová stříkačka**. V následujících letech hasičská jednotka pomáhala nejen při požárech a povodních, ale také asistovala při mnoha kulturních a společenských akcích. V současnosti je jednotka vybavena technikou CAS 32 T 815, CAS 8 Avia a vozidlem Ford Ranger. Město Roztoky vybavuje JSDH především prostředky pro práci na vodě a k ochraně před povodněmi. V této oblasti jsou dobrovolní hasiči na vysoké odborné úrovni, což prokázali při mimořádných událostech v r. 2002 a 2013, kdy značnou část území města ohrožovala rozvodněná Vltava. V roce 2017 je plánována výstavba nové budovy požární zbrojnice, která bude novým zázemím nejen pro dobrovolné hasiče, ale také bude sloužit jako výjezdové stanoviště pro Zdravotnickou záchrannou službu.

Rok	Následky požárů a povodní
1890	Stoletá povodeň. Poškozeno mnoho domů u řeky Vltavy.
1894	Požár rozlehlého hospodářství a okolních domů.
1895	Požár velkostatku.
1937	Požár po zásahu bleskem - vyhořela restaurace a kabiny Okrašlovacího spolku.
2002	Velká tisíciletá povodeň. Poškozeno mnoho domů u řeky Vltavy a v Tichém údolí.
2013	Povodeň - zaplaveno několik domů.

Původní malou zbrojnici, která sloužila DHS od r. 1903, převzali v r. 1971 **profesionální hasiči** a po zásadní přestavbě začali budovu o rok později užívat. Začátky činnosti měli komplikované již samotným faktem, že jejich zásahový obvod sahal až k Sázavě na území „Jílovska“ a dojezdové časy byly více jak hodinové. Tehdy se sloužilo ve třech příslušnicích na směnu. V r. 1998 došlo k další rekonstrukci, prostory se zvětšily o místnosti v 1. patře, tím přibýlo dost místa pro společné užívání PS profesionální i dobrovolnou jednotkou. Tento stav je zachován do dnešních dnů. V roce 2016 byla do tří stání automobilových garáží nainstalovaná lamelová automatická vrata, což přispělo k výraznému urychlení procesu výjezdu jednotky k ohlášené události. V tuto chvíli prostory požární stanice vyhovují potřebám k užívání jednotkou HZS, i když v budoucnu bude třeba řešit stav v severní části objektu tzv. starých garáží, které slouží k uložení technických prostředků.

Velitelé stanice	Od	Do
Josef Horálek	01.07.1972	31.12.2002
Bc. Milan Strádal	01.01.2003	dosud

V zásahovém obvodu stanice je areál firmy VUAB Roztoky, skládka komunálního odpadu v Úholičkách, důležitá rychlostní komunikace D7 spojující Prahu a Chomutov, železniční koridor Praha - Drážďany, dále jsou zde velké skladovací objekty a v neposlední řadě zde protéká řeka Vltava. Co je charakteristické pro tuto severozápadní oblast od Prahy, je velký rozvoj výstavby v obcích zásahového obvodu stanice. Typově jde především o rodinné domy a objekty pro bydlení. Tento rozvoj s sebou především nese nárůst dopravy a obecně přetěžování stávající infrastruktury. S tím jsou spojené i typy událostí, které se za poslední léta změnily z ryze zemědělského zaměření na výjezdy charakteristické spíše pro městské aglomerace. Výškové budovy určené pro bydlení, jsou v zásahovém obvodu stanice pouze ve městě Libčice nad Vltavou. V Roztokách je provozovaná soukromá nemocnice, LDN a domov pro seniory. Za zmínku stojí frekventovaná silnice č. 240 vedoucí z Prahy do Kralup nad Vltavou, kde velmi často dochází k dopravním nehodám. V roce 2007 se zde stala velká ekologická havárie, kdy po dopravní nehodě cisterny došlo k vylití cca 30 tis. litrů nafty do půdy a do Únětického potoka.

Zásahový obvod stanice Roztoky.

Stanice Řevnice

Stanice Řevnice je organizační součástí Územního odboru Kladno HZS Středočeského kraje a je v majetku města Řevnice. Stanice je dislokována v ulici Havlíčkova 174, 252 30 Řevnice a evidenční číslo její jednotky je 21A010.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Řevnice							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P3-B-Z	30	33	91	40	44.368	260 km ²	0	9	0	20	0
Požáry	101										
Dopravní nehody	126										
Plané poplachy	27										
Ostatní zásahy	221										
Zásahy celkem	474										
Průměrný počet zásahů stanice Řevnice za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Řevnice v České republice.							

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bratřínov	179	15	Kosoř	899	29	Svinaře	704
2	Černolice	414	16	Lety	1.491	30	Tachlovice	912
3	Černošice	6.914	17	Líšnice	682	31	Trnová	378
4	Čisovice	1.034	18	Liteň	1.123	32	Třebotov	1.431
5	Dobříč	314	19	Mníšek pod Brdy	5.415	33	Vinařice	102
6	Dobřichovice	3.488	20	Mořina	814	34	Vižina	259
7	Hlásná Třebáň	981	21	Mořinka	149	35	Vonoklasy	524
8	Choteč	384	22	Nesvačily	152	36	Všenory	1.615
9	Chýnice	383	23	Ořech	959	37	Všeradice	457
10	Jíloviště	633	24	Podbrdy	209	38	Zadní Třebáň	809
11	Jinočany	1.795	25	Roblín	222	39	Zahořany	287
12	Karlík	547	26	Řevnice	3.306	40	Zbuzany	1.296
13	Karlštejn	807	27	Řitka	1.149			
14	Klíneč	653	28	Skuhrov	498			

Město Řevnice má 3.306 obyvatel a zaujímá plochu 10,14 km². Rozkládá po obou březích řeky Berounky v nadmořské výšce 218 m n. m. a spadá pod ORP Černošice. Řevnice jsou město v okrese Praha-západ. Leží asi 10 km jihozápadně od Prahy v kopcovité krajině na západním okraji brdského lesního masivu.

První zmínka o Řevnicích pochází z r. 1253, kdy král Václav I. nadal špitál sv. Františka u pražského mostu, spravovaný řádem křižovníků, mj. vesnicí Jeneč a kostelem v Řevnicích (villam Jens et eccl. in Reueniz). Od r. 1292 se Řevnice jmenují městečkem (Hrzeunicz civitas) a byly poddány zbraslavskému klášteru. Vyjma období husitských válek v 15. století náleželo městečko ke zbraslavskému panství až do zrušení poddanství. Přes Řevnice vedla Zlatá stezka. Roku 1862 byla otevřena železniční trať z Prahy do Plzně a Řevnice se proměnily v oblíbené letovisko Pražanů. Jižně od Řevnic jsou pozůstatky pásu opevnění z 30. let. Na město byly Řevnice povýšeny v r. 1968. Pro blízký a pohodlný vstup do lesů brdských Hřebenů, bývají nazývány branou Brd. Leží také na okraji **Chráněné krajinné oblasti Český Kras**.

Sbor dobrovolných hasičů byl založen v roce 1896. První stříkačku za 1300 zlatých zakoupila obec. V r. 1932 bylo velkou událostí zakoupení motorové stříkačky a dopravního automobilu PRAGA GRAND, za tehdejších 8.240,- Kč, který ve sboru sloužil až do r. 1957. Pořízením této techniky podstatně stoupla akceschopnost. Pro první techniku byla na Marešově náměstí postavena dřevěná bouda. V r. 1950 byl pro požární účely přidělen obecní dům č. p. 174, bývalý chudobinec. Z původního objektu, ve kterém byla jedna garáž se služebními místnostmi, vyrostla v průběhu let služebna požární ochrany. První rozsáhlejší úprava byla zahájena výstavbou tří garáží. Původní garáž byla přestavěna na klubovnu a služební místnost. Přestavba byla provedena v letech 1957 – 1960. V r. 1973 byla zahájena nástavba prvního patra požární zbrojnice. Celá rozsáhlá akce byla prováděna svépomocí.

Stanice Řevnice vznikla v roce 1975. Její původní umístění bylo v Radotíně. Z důvodu rozrůstání hlavního města se ale musela přestěhovat. Nové místo bylo vybráno v prostorách hasičské zbrojnice SDH Řevnice. Až do roku 2003 fungovala jako centrální stanice okresu Praha-západ. Po zrušení okresních úřadů a vytvoření HZS Středočeského kraje došlo ke snížení kategorie jednotky na „P2“ a postupnému snižování početních stavů. Nějakou dobu se dokonce uvažovalo o přestěhování stanice mimo Řevnice.

Obrat nastal v r. 2014, kdy došlo k další úpravě kategorie jednotky – tentokrát na vyšší typ „P3“. Stanice tak dostala zpět velitele čtyři a statut stanice s dislokací v místě ORP. V současné době zde slouží 10 hasičů ve směně a denní velitel stanice. Na stanici je ustavena lezecká skupina.

V r. 2015 prošla stanice částečnou rekonstrukcí. Z prostředků EU bylo provedeno kompletní zateplení objektu včetně nových oken, garážových vrat a fasády. Objekt stanice je v majetku města Řevnice a je v něm dislokováno několik subjektů: jednotka HZS Středočeského kraje, jednotka SDH

Rok	Následky požárů a povodní
1872	První zmínky o povodni v Řevnicích.
1941	Povodeň při odchodu ledu zasáhla část města. Led byl silný až 75 cm. Bylo zatopeno 102 domů.
1942	Velký požár Hotelu Grand.
1947	Jarní povodeň zasáhla město. Bylo zatopeno 144 domů.
1967	V nejhůře přístupném místě Řevnice hořel dům.
1981	Povodeň zasáhla chatové osady na okraji města a několik domů.
2002	Povodeň zasáhla velkou část města – bylo evakuováno 155 domů.

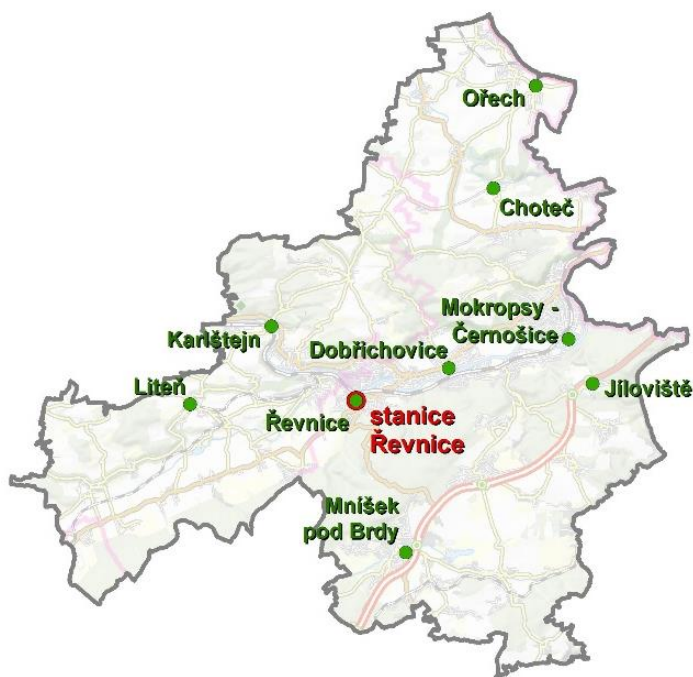
Velitelé stanice	Od	Do
Zdeněk Duchoslav	nedohledáno	1972
Stanislav Typolt	1972	1975
Bohumil Kavka	1975	1989
Jiří Tesař	1989	1992
Zdeněk Zmatlík	1992	1996
Ing. Marek Stolinský	1996	2000
Bc. Milan Strádal (p.ř.)	2001	2002
Ing. Marek Stolinský	01.01.2003	18.07.2008
Petr Jeřábek	01.08.2009	30.11.2013
Bc. Miroslav Český	01.05.2014	dosud

obce a Sbor dobrovolných hasičů Řevnice. Jsou zde také pracoviště ochrany obyvatel, krizového řízení a státního požárního dozoru pro okres Praha-západ. Současný objekt již pro potřeby fungování stanice typu P3 není zcela vyhovující. Největším problémem je nedostatek místa pro moderní techniku, pracoviště speciálních služeb a nedostačující zázemí pro příslušníky. Zejména chybí odpovídající toalety a umývárna. Je připraven projekt na změnu tohoto neutěšeného stavu, ale vzhledem k velkému objemu prací se hledají další zdroje financování projektu.

V současné době je stanice vybavena technikou CAS 20/4000/240 S2T T 815, CAS 32/8200/800 S3R T 815, AZ 30 M1Z MB Atego, VYA 14 S2Z T 815, RZA L2 MB Sprinter, VEA L2 Ford Ranger, DA L1 VW Transporter, pevný člun Carolina Skiff s přívěsným motorem na podvozku, raft Robfin a dekontaminační přívěs. Některá vozidla jsou již na hranici životnosti a jejich údržba si vyžaduje mnoho času a šikovné ruce.

Zásahový obvod stanice Řevnice se nachází v členitém terénu okolo řeky Berounky. Je využíván zejména pro rekreaci v letních měsících. Nachází se v jihozápadní části bývalého okresu Praha – západ a zasahuje také na území okresu Beroun. Jde především o rekreační oblast dolního toku Berounky s téměř 4 tisíci rekreačních objektů, což znamená značné navýšení obyvatel v prázdninovém a víkendovém režimu. Součástí zásahového obvodu jsou krasové oblasti a jeskyně Českého krasu (Lomy Mořina – Malá a Velká Amerika). V katastru obce Mořina je v provozu lom Holý Vrch, kde se v šesti patrech těží vápenec používaný jako stavební kamenivo. Těžba je spojena s intenzivním provozem těžkých nákladních automobilů po místních komunikacích. Obvod protíná elektrifikovaný železniční koridor Praha-Plzeň-SRN a dálnice D4 (strakonická km 5 až 21). Nelze opomenout také historické

památky v čele se státním hradem Karlštejn, dále zámky Mníšek pod Brdy, Liteň, Trnová a Dobřichovice, klášter Skalka, hradiště Choteč a tvrz Třebotov. V zásahovém obvodu je průmysl zastoupen pouze menšími firmami, které v některých případech využívají objekty v areálech bývalých velkých firem (Kovohutě Mníšek pod Brdy). Větší měrou jsou zde zastoupeny zemědělské farmy se zaměřením na chov koní, nebo agroturistiku. Výškové budovy v obvodu nejsou. Mezi další specifické objekty lze zařadit vysílač „Cukrák“ u Jiloviště. V celém zásahovém obvodu se nevyskytují plnohodnotné výškové budovy. V působnosti stanice je dále 38 objektů se zpracovanou dokumentací zdolávání požárů a 8 objektů s elektronickou požární signalizací napojenou na PCO.

Zásahový obvod stanice Řevnice.

Stanice Říčany

Stanice Říčany je organizační součástí Územního odboru Kolín HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Černokostelecká 447, 251 01 Říčany a evidenční číslo její jednotky je 219010.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Říčany							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P3-A, E-S	36	39	92	45	58.340	293 km ²	1	11	0	27	0
Požáry	149										
Dopravní nehody	282										
Plané poplachy	47										
Ostatní zásahy	281										
Zásahy celkem	759										
Průměrný počet zásahů stanice Říčany za roky 2013 až 2017.							Dislokace stanice Říčany v České republice.				

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Babice	1.034	16	Kunice	1.397	31	Sibřina	827
2	Břeží	505	17	Květnice	1.465	32	Sluštice	429
3	Černé Voděradky	354	18	Louňovice	1.052	33	Strančice	2.251
4	Čestlice	630	19	Mirošovice	1.249	34	Struhařov	744
5	Dobročovice	255	20	Mnichovice	3.524	35	Světlá	1.144
6	Dobřejovice	1.110	21	Modletice	581	36	Svojetice	971
7	Doubek	409	22	Mukařov	2.348	37	Škvorec	1.623
8	Herink	550	23	Nupaky	1.572	38	Štíhlá	169
9	Hrusice	801	24	Ondřejov	1.592	39	Tehov	879
10	Jevany	725	25	Petřikov	540	40	Tehovec	551
11	Kaliště	269	26	Popovičky	342	41	Velké Popovice	2.778
12	Klokočná	254	27	Průhonice	2.781	42	Všestary	806
13	Kozojedy	843	28	Radějovice	392	43	Vyžlovka	643
14	Křenice	700	29	Říčany	15.027	44	Zlatá	297
15	Křížkový Újezdec	215	30	Senohraby	1.191	45	Zvánovice	521

Město Říčany se nachází v okrese Praha - východ, kraj Středočeský, při hranici hlavního města Prahy zhruba 20 km jihovýchodně od jejího centra. Počet obyvatel města byl k 1. 1. 2016 v počtu 15.027 s rozlohou 25,8 km², v nadmořské výšce 341 m n. m. Součástí města Říčany jsou i místní části Jažlovice, Kuří, Pacov, Radošovice, Strašín a Voděrádky.

Podle Hájkovy kroniky se první zmínka o Říčanech vztahuje k r. 748, kdy byla svedena bitva o říčanský dvůr. První písemná zmínka o obci pochází z r. 1289. Mezi nepřehlédnutelné architektonické památky patří zřícenina kdysi honosného hradu z doby posledních Přemyslovců, později obsazeného

husity. V r. **1890** byla manželi Olivovými založena Olivovna, která sloužila jako vychovatelna pro zanedbané a opuštěné děti. Dnes slouží jako dětská léčebna respiračních chorob. Město poznamenal úpadek po třicetileté válce a naopak rozkvět po vybudování c.k. dráhy Praha - Vídeň v r. **1869**. V té době se zde začaly stavět luxusní vily a Říčany se staly vyhledávanou rekreační lokalitou. V současnosti město zabezpečuje státní správu pro rozsáhlé území. Velmi příznivé životní prostředí a výhodné dopravní spojení s Prahou podporuje jeho dnešní dynamický rozvoj a zájem investorů.

SDH ve městě Říčany byl **založen** dne 13.06. **1874**, kdy se městská rada o tomto kroku usnesla třinácti hlasy, proti byly pouze dva. Zástupci města byli sboru dobrovolných hasičů příznivě nakloněni. Projevilo se to především v ochotě tento spolek materiálně a technicky vybavovat. Již v prvním roce působení měl hasičský sbor ve svém vybavení dvě stříkačky vozni, jednu přenosnou, voznici na vodu a 450 metrů hadic. V r. **1879** zakoupila obec novou stříkačku jednoproudovou v ceně 800 zlatých a v r. **1895** dvouproudovou stříkačku v ceně 1250 zlatých. S postupujícím časem docházelo ke změnám v náplni práce – od čistě **záchrannářské činnosti, k její kombinaci s činností preventivní**, kdy kromě záchranných prací pečoval sbor o bezpečnost svých spoluobčanů, též v rámci preventivního působení, kdy například v době sucha organizoval pravidelné pětičlenné noční hlídky. Důležitým prvkem činnosti sboru bylo rozvíjení její kulturně společenské složky. V r. **1927** byla sboru předána první motorová stříkačka typu Ebrt-Delahaye v ceně 48 tisíc Kč. V r. **1933** si sbor s přispěním města vybudoval novou zbrojnici v ceně 20 tisíc Kč. Menší hasiči prostředky jako koše, háky a žebříky, byly opatřovány vždy podle potřeby. V období 2. sv. války došlo k zásadní změně činnosti sboru zejména v r. **1940**. Tehdy byl SDH Říčany se svým vozidlem a výbavou povolán k odvodní komisi do Jílového. Odvodní komise po prohlídce uznala auto za dobré a následně byl zde sbor ustaven jako opěrný požární bod. Byla vytvořena **4 družstva o síle 36 mužů a členové zproštěni povinnosti práce v Říši**. Výjezdový okruh byl stanoven do vzdálenosti 40 km. V případě vyhlášení poplachu museli členové do 15 minut nastoupit a být připraveni k výjezdu. K tomu účelu mělo 14 členů k dispozici zvonkové poplašné zařízení a byt velitele byl vybaven telefonem a požárním automatem. V poválečném období začala usilovná práce s budováním materiální a technické základny sboru opět od základů. V r. **1947** byla zakoupena druhá závěsná stříkačka v hodnotě 100 tisíc Kč, která byla zaplácena z pokladny sboru. V r. **1950** přidělil tehdejší národní výbor hasičům polorozpadlý dům na Masarykově náměstí, který dříve býval židovskou modlitebnou. V tomto domě započala **novodobá historie říčanských hasičů**. Následně byl v rámci možností vlastními silami hasičů přebudován na požární dům. Požární technika byla postupně obměňována a doplňována, takto byly pořízeny technické prostředky AS 16 Praga RN, CAS 16 Praga V3S, CAS 16 ZIL 130. S vývojem vědy a techniky vzrůstaly nároky i na výcvik hasičů.

V r. **1970** byl ustaven OVPÚ Praha východ se sídlem v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi. Při určování sídla se vycházelo z tehdejších ekonomických a stavebně technických podmínek požárních zbrojnic SDH – staroboleslavská zbrojnice byla jednou z největších v okrese a její využití k tomuto účelu nevyžadovalo téměř žádné finanční náklady. Kromě hlavní stanice měl mít tento útvar tři detašovaná pracoviště, a to v **Čelákovících, Říčanech a v Horních Počernicích**. O rok později, tj. v r. **1971**, byla ustavena další pobočná stanice požárního útvaru ve městě Říčany. Postupem času pak zůstaly z původně

Rok	Následky požárů, povodní a jiných MU
2006	Požár bývalého cukrovaru v Úvalech, škoda cca 8 mil. Kč.
2007	Pád a zřícení stavebního jeřábu při výstavbě aquaparku v Čestlicích u Prahy, 2 osoby zemřely, 1 těžce zraněná.
2008	Požár se škodou 10 mil. Kč vznikl v restauraci Mc Donald's v obchodní zóně Čestlice-Průhonice a likvidovaly jej jednotky PO ze StČK i hl. m. Prahy.
2009	Požár dvoupodlažního RD a přilehlé truhlárny v Mukařově, škoda cca 3. mil. Kč.
2010	Požár hořlavých kapalin v areálu firmy na recyklaci odpadu ve Stránčicích
2011	Požár lesního porostu v Říčanech na ploše 3 ha.
2012	Požár FVE na ploché střešní konstrukci skladové haly ve Všechromech, škoda cca 2 mil. Kč.
2013	Po extrémních přivalových srážkách se rozvodnily menší vodní toky Rokytky, Botič a Říčanský potok. Bylo zatopeno několik desítek objektů v Říčanech.
2014	Požár šaten na ragbyovém hřišti v Říčanech.
2015	Požár střechy rodinného domu ve Zvánovicích.
	Velmi suché období na celém území ČR zapříčinilo několik desítek požárů lesních porostů i na Říčansku.

Velitelé stanice	Od	Do
Jiří Vomáčka	1971	1983
Karel Chaloupecký	01.09.1983	1987
Miloslav Šmíd	1987	31.08.2001
Mgr. Zdeňka Vrzalová	01.01.2003	30.09.2007
Mgr. Dalibor Zeman	01.10.2007	30.06.2012
Mgr. Jan Schreiner	01.10.2012	31.08.2015
Ing. Lukáš Popp	01.10.2015	31.01.2016
Ing. Roman Hejzlar	01.03.2016	dosud

Říčany. Postupem času pak zůstaly z původně

uvažovaných čtyř stanic pouze dvě (Říčany a Stará Boleslav), ale současně došlo k delimitaci části obcí k Praze a tím ke zmenšení okresu, tudíž tyto dvě stanice byly považovány za vyhovující. Rozvoj průmyslové oblasti města vyvolal potřebu změny v organizaci činnosti požární bezpečnosti. Tuto situaci především ovlivňovala dokončující výstavba n. p. Interiér a podniku Zdravotnické zásobování. V areálu obou podniků měl být zřízen závodní požární útvar. V r. **1975** došlo rozhodnutím tehdejší Krajské inspekce požární ochrany KNV Středočeského kraje k novému koncepčnímu řešení v městě Říčany, a to ke sloučení stávající požární stanice OVPÚ Praha-východ s požadovaným závodním požárním útvarem. Sídlo mělo být v návaznosti na výjezdové trasy pro město a okolí na pozemku průmyslového areálu. Koncepce byla, objekt byl rozestavěn, avšak nedokončen. Když se schylovalo k zahájení provozu v průmyslovém areálu, nebyla požární bezpečnost zajištěna hasičskou jednotkou tak, jak bylo požadováno. Z tohoto důvodu došlo politickým rozhodnutím k přestěhování požární stanice Říčany do provizorních prostor v průmyslovém areálu. Technika byla přemístěna do stávajících garáží technického útvaru n. p. Interiér a výkon služby probíhal ve sto metrů vzdáleném skladu éteru. Protože tyto prostory nevyhovovaly podmínkám provozu požární stanice, byly přistavěny dřevěné buňky, do kterých bylo umístěno sociální zařízení, šatny a kancelář.

Početní stavy směn stanice byly postupně navýšeny až na sedm příslušníků, požární technika doplněna o automobilový požární žebřík 30 m na podvozku IFA a CAS 32 T 148. Příslušníci se nové požární stanice Říčany **dočkali počátkem r. 1990**, kdy se z prostor v areálu n. p. Interiér přestěhovali do nového objektu. Ten již umožňoval doplnění nové požární techniky (cisternové, dopravní, výškové i speciální). V první polovině devadesátých let, zároveň s rozvojem výpočetní techniky, se podařilo na stanici vybudovat špičkové pracoviště okresního operačního střediska a funkce stanic okresu Praha-východ se vyměnily. Centrální stanicí se staly Říčany a pobočnou stanice ve Staré Boleslavi. Došlo i k dalším změnám – k rozšíření garážových prostor, výstavbě kompresorové stanice, přístavbě myčky aut, bylo vybudováno nové oplocení, celá budova stanice byla zateplena. Postupně došlo k dalším úpravám, nutnost změn vyvolal i zvyšující se počet denních příslušníků, kdy na stanici přišli také pracovníci požární prevence a ochrany obyvatel. V současné době je na stanici zařazeno do výkonu služby celkem **36 příslušníků ve třech směnách a tři denní příslušníci – velitel stanice a dva příslušníci oddělení prevence.**

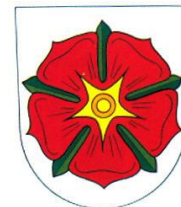
Stanice je nově vybavena mobilní požární technikou CAS 20 Tatra Terno, CAS 30 T 815-7, VEA L2 Ford Ranger a přívěsem s plavidlem a lodním motorem. Dále je na stanici dislokován RZA L2Z VW, VYA 14 T 815 a výšková technika AZ 30 bez koše a AP 27-2 T 815. Ze speciální techniky je na stanici připraven k výjezdu 2x požární nosič kontejnerů střední hmotnostní třídy s kontejnery na chemické a ropné havárie, S 540 CO₂ a dále kontejner odtahový a pracovní (vana). Na stanici je umístěna i záložní technika pro HZS Středočeského kraje – CAS 15 MB a CAS 32 T 815. V současné době je stanice vyhovující pro umístění zásahové techniky, určité rezervy jsou ve vybavení zázemí pro příslušníky směny (denní místnost, šatny, kanceláře).

Zásahový obvod stanice Říčany.

V zásahovém obvodu stanice Říčany je frekventovaná dálniční komunikace D1 a D0, dále železniční trať tranzitního koridoru č. 221, velké množství skladových prostor, hypermarketů a nevýrobních objektů podél dálnice D1, chatové osady v Posázaví, několik desítek objektů a budov pro školky a školy a v neposlední řadě rozlehlá plocha lesního porostu, často v těžko přístupném terénu. V Říčanech jsou 2 výškové budovy s 9 NP (27m) a jedna s 13 NP (39m). V působnosti stanice se vyskytuje 9 nákupních center, ze zdravotnických zařízení nemocnice Říčany, Olivova dětská léčebna, LDN Vojkov, Dětské centrum Stránčice, Domov pro seniory Světice, Mukařov, Průhonice, dále 2 zimní stadiony a cca 20 skladů a výrobních objektů.

Stanice Sedlčany

Stanice Sedlčany je organizační součástí Územního odboru Příbram HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Kňovická č. p. 330, 264 01 Sedlčany a evidenční číslo její jednotky je 21B012.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Sedlčany							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-C-Z	15	15	100	31	27.075	596 km ²	1	13	0	36	0
Požáry	42										
Dopravní nehody	51										
Plané poplachy	7										
Ostatní zásahy	100										
Zásahy celkem	199										
Průměrný počet zásahů stanice Sedlčany za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Sedlčany v České republice							
	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Červený Újezd	318	12	Křečovice	781	23	Příčovy	300			
2	Dublovice	1.095	13	Křepenice	189	24	Radíč	212			
3	Heřmaničky	724	14	Milešov	312	25	Sedlčany	7.282			
4	Hříměždice	411	15	Nalžovice	593	26	Sedlec-Prčice	2.820			
5	Jesenice	523	16	Nedrahovice	450	27	Svatý Jan	651			
6	Ješetice	120	17	Nechvalice	648	28	Štětkovice	325			
7	Kamýk n/V	904	18	Obory	269	29	Vojkov	514			
8	Klučenice	458	19	Osečany	255	30	Vrchotovy Janovice	984			
9	Kňovice	336	20	Petrovice	1.336	31	Vysoký Chlumeč	845			
10	Kosova Hora	1.303	21	Počepice	530						
11	Krásná Hora n/V	1.085	22	Prosenická Lhota	502						

Sedlčany mají celkem 7.282 obyvatel a zaujímá plochu 36,47 km². Město leží v údolí v nadmořské výšce 321 m n. m. Součástí města jsou místní části Červený Hrádek, Vítěž, Sestrouň, Solopysky, Třebnice, Štíleček, Oříkov, Doubravice a Libiň. Město spadá pod ORP Sedlčany, které je především v letních měsících známou turistickou oblastí. Město Sedlčany je v současnosti třetí největší město okresu Příbram. Leží v jeho jihovýchodní části a je sídlem obecního úřadu, který vykonává přenesenou působnost i pro další obce. Město leží v tzv. Sedlčanské kotlině na soutoku Mastníka a Sedleckého potoka.

První písemná zmínka pochází z r. 1057. Již ve 12. st. byly střediskem Středního Povltaví. V 15. st. získalo město mnoho privilegií a do městského znaku rožmberskou pětilistou růží. V r. 1580 město získal známý stavitel rybníků - regent Jakub Krčín z Jelčan. K dalšímu rozvoji města došlo až v r. 1894, kdy byla do města přivedena železniční trať Olbramovice - Sedlčany. Za 2. sv. války, při okupaci republiky německou armádou, zde došlo ke zřízení nacistického vojenského výcvikového prostoru a vystěhování lidí. České obyvatelstvo se mohlo vrátit až po osvobození v r. 1945. Poté také začal rozvoj průmyslu, kdy vznikly nové výrobní objekty - Sedlčanské strojírny, Povltavské mlékárny, později také BIOS a KDS.

Rok	Následky požárů a povodní
1828	21.04. požár v Sedlčanech pohltil celkem 185 domů, včetně radnice, děkanství, školy i špitálu.
2013	Při povodních byl stržen most v Sedlčanech.
2015	Požár veteránů v Dublovicích.

DHS v Sedlčanech byl založen v r. 1869. Založení sboru nebylo bez obtíží, stanovy upravené dle sboru města Velvary musely být několikrát upraveny, než byly c. k. místodržitelstvím schváleny. Stalo se tak dne 05.07.1869, krátce poté svolal purkmistr ustavující schůzi a již 01.08.1869 se konala první valná hromada sboru, které se zúčastnilo 43 členů sboru. Postupem let si SDH pořizoval modernější techniku i výstroj, např. v r. 1906 parní stříkačku a začátkem třicátých let hasičský automobil s výkonnou motorovou stříkačkou. Škoda, že se nám do dnešních dnů tato technika nedochovala.

Na sklonku 20. století docházelo k dynamickému vývoji technologií, nových investičních celků i infrastruktury, nárůst motorizace atd. Již tehdy vznikly snahy o zřízení profesionální stanice. Díky Usnesení vlády č. 646/1994 o plošném rozmístění sil a prostředků požární ochrany, byly dány nové předpoklady k prosazení této myšlenky. Díky pochopení a podpoře jak přednosty OkÚ, tehdejšího a stále úřadujícího starosty města Sedlčany a generálního ředitele HZS ČR, se podařilo zajistit požadovaný objem finančních prostředků a pozemku pro výstavbu PS Sedlčany. Výstavba objektu probíhala na přelomu let 1999 a 2000. Slavnostní otevření PS proběhlo v rámci oslav 30. výročí založení příbramského sboru (26.10.2000). Obsazení PS bylo od počátku r. 2001 v počtu pěti příslušníků, což trvá dodnes. PS je bezobslužná a z hlavní techniky je vybavena CAS 20 MB Atego, CAS 32 T 815 a AVP-27. Pro zásahy na vodní hladině (v délce 57 km) byl v r. 2014 pořízen z Evropských fondů zásahový člun GRANT s proudovým motorem EVINRUDE.

Velitelé stanice	Od	Do
Josef Hůša	01.01.2000	31.12.2002
Ing. Petr Hron	01.01.2003	dosud

požární ochrany, byly dány nové předpoklady

V zásahovém obvodu stanice je retenční vodní nádrž v Sedlčanech a v blízkosti protéká meandrující řeka Vltava a Mastník, nejdůležitějším objektem je zde vodní dílo Slapy, které je jedním z prvků kritické infrastruktury, nacházejících se na území Středočeského kraje. V sezóně se navyšuje počet obyvatel o cca 8.000 rekreatantů. V působnosti stanice se nachází 18 výškových budov, kulturní dům v Sedlčanech, nemocnice s poliklinikou, Domov seniorů, 2 léčebny dlouhodobě nemocných v obcích Sedlec a Vojkov, 1 zimní stadion, 2 sportovní zařízení, dále 11 objektů s vypracovanou dokumentací zdlouvání požárů a v samotných Sedlčanech se nachází 18 objektů se zvýšeným požárním nebezpečím. Důležitým prvkem dopravní komunikace je zde průjezdní páteřní komunikace třídy I/18 Příbram – Votice.

Zásahový obvod stanice Sedlčany.

Stanice Slaný

Stanice Slaný je organizační součástí Územního odboru Kladno HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Lázeňská 286, 274 01 Slaný a evidenční číslo její jednotky je 213002.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Slaný							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P2-C-Z	24	24	100	50	35.834	341 km ²	0	7	0	11	0
Požáry	82										
Dopravní nehody	107										
Plané poplachy	17										
Ostatní zásahy	171										
Zásahy celkem	378										
Průměrný počet zásahů stanice Slaný za roky 2013 až 2017.											

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bdín	65	18	Kutrovice	111	35	Slaný	15.515
2	Beřovice	346	19	Kvílice	81	36	Smečno	1.965
3	Bílíchov	188	20	Ledce	474	37	Srbeč	306
4	Dřínov	323	21	Libovice	368	38	Stradonice	118
5	Hobšovice	360	22	Líský	87	39	Studeněves	487
6	Hořešovice	250	23	Malíkovice	371	40	Šlapanice	192
7	Hořešovičky	126	24	Milý	180	41	Třebichovice	578
8	Hospozín	528	25	Mšec	911	42	Třebíz	231
9	Hrdlív	505	26	Neprobylice	165	43	Tuřany	571
10	Jarpice	281	27	Páleč	205	44	Vraný	755
11	Jedomělice	407	28	Plchov	187	45	Vrbičany	218
12	Jemníky	283	29	Podlešín	316	46	Zichovec	124
13	Kalivody	102	30	Poštovice	214	47	Zlonice	2.262
14	Klobuky	1.063	31	Pozdeň	457	48	Zvoleněves	865
15	Kmetiněves	283	32	Přelíc	387	49	Želenice	188
16	Knovíz	569	33	Přerubnice	71	50	Žižice	647
17	Královice	205	34	Řisuty	343			

Královské město Slaný má 15.515 obyvatel a zaujímá plochu 35,1 km² v nadmořské výšce od 277 do 330 m n. m. Od jihozápadu po severovýchod městem protéká Červený potok a jeho dominantou je Slánská hora, společně s Vinařickou horou vůbec nejjihnější výběžek sopečné činnosti Českého středohoří a od r. 1998 také přírodní památka.

Trhová osada Slaný vznikla nejspíše již v 11. st., při důležité obchodní stezce vedoucí z Prahy do Saska, kterou zde protínají další vnitrozemské cesty. Na královské město byl povýšen Václavem II v ob-

dobí let **1295 - 1305**. Nedlouho po založení bylo nové město opevněno. Krátce po vypuknutí husitských bouří r. **1419** opouští město ostrovští benediktini a přichází reformní kněží strany podobojí. Slané r. **1452** podpořilo volbu Jiřího z Poděbrad zemským správcem. Král **Jiří z Poděbrad** pak městu věnoval mnoho výsad. V zásahovém obvodu PS Slaný je dislokován nejstarší SDH v ČR, a to ve Velvarech, založený r. **1864**. Po r. **1990** se stalo město Slaný srdcem dopravy, těžkého průmyslu a zemědělství.

Ve Slaném se začalo s organizací dobrovolného sboru hasičů v r. **1878**. V průběhu r. **1937** je přetřásána myšlenka na přestavění staré hasičské zbrojnice. Množství vznikajících požárů v té době přiměly členy hasičského sboru zřídit pravidelnou strážní službu z několika ochotných bratří tak, aby stačili na posádku automobilové stříkačky a byli schopni vyjet k požáru. Na návrh dr. Hakena, který přišel s návrhem přestavby městských lázní v současné ulici Lázeňská. Koncem r. **1938** byla zahájena výstavba nové hasičské zbrojnice. V letech 1938 - 1945 v rámci města zajišťovali rychlou likvidaci požáru 3 sbory (Slaný, Kvíc a Otruby).

Požární stanice OVPÚ byla zřízena v r. **1970** v reakci na zrušení podnikových hasičů ČKD a Kamenouhelných dolů. Objekt PS dříve sloužil SDH. Výstavba byla rozvržena do tří etap, které na sebe vzájemně navazovaly. V první etapě bylo započato s **výstavbou** garáží pro požární techniku. Začalo se stavět v r. **1985** svépomocí s rozpočtem 300 tisíc Kč. Druhá etapa byla zahájena r. **1986** nákladem 5 mil. Kč. Nově postavená budova garáží na 7 metrových pilotech měla 5 výjezdových vrat. Realizovat poslední etapu výstavby pomohla Česká státní pojišťovna příspěvkem 2 mil. Kč z FZŠ. Vznikla zde nově strojní dílna, umývárna, šatna a sociální zařízení. Na výstavbě bylo odpracováno 117 tisíc hodin. V r. **1995** byly tísňové linky převedeny na OPIS středisko v Kladně. Stanice se stala **bezobslužnou** a příkazy k výjezdu byly ohlašovány telefonem. Na PS Slaný je dislokována malá technická CAS, CAS pro hašení lesních požárů, výšková technika, povodňový kontejner, evakuační autobus a přívěs na ropné látky.

Zásahový obvod PS protíná dálnice D7 Praha - Chomutov, silnice I/16 Mělník - Řevničov, II/118

Zásahový obvod stanice Slaný.

Rok	Následky požárů a povodní
1371	Ničivý požár zachvátil většinu domů.
1974	Požár přádelny Benar.
1990	Zřícení zemědělského objektu.
1994	Požár výroby autobaterií a článků Bateria.
1997	Požár objektu mlékárny.
2000	Požár statku a sena.
2000	Požár výrobní haly a tlakových lahví Besta.
1998	Požár restaurace a ubytovny.
2002	Ničivá povodeň - stoletá voda.
2010	Požár komorové sušárny chmele.
2007	Povodně.
2013	Požár seníku a zemědělské techniky.

Velitelé stanice	Od	Do
Václav Ušák	01.01.1970	31.12.1979
Jindřich Hubáček	01.01.1980	31.05.1989
Libor Šulc	01.06.1989	01.05.2003
Miroslav Havlín	01.06.2003	31.12.2004
Miroslav Hendrich	01.01.2005	31.12.2010
David Kolář , DiS.	01.01.2011	31.05.2014
Ing. Martin Vondra	01.06.2014	dosud

Budyně - Beroun a II/236 Slaný - Křivoklát. Ve městě sídlí firma Bateria, Linet, ČKD, Meiller, MCE, Demag a podobně. V zásahovém obvodu stanice je ropovod IKL, plynovod a centrální tankoviště ropy v Nelahozevsi. V objektu nemocnice Slaný na oddělení LDN je umístěno 50 pacientů, z nichž je část imobilních. Na území města se nachází další 2 centra pro osoby s podobným zdravotním stavem. V působnosti stanice se vyskytuje 10 rybníků s plochou nad 6 ha, 33 výškových budov, 4 obchodní centra, 3 železniční tratě, plavecký a zimní stadion.

Stanice Stará Boleslav

Stanice Stará Boleslav je organizační součástí Územního odboru Mladá Boleslav HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Svatopluka Čecha 960, 250 02 Brandýs nad Labem – Stará Boleslav a evidenční číslo její jednotky je 211011.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Stará Boleslav							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P2-A-Z	27	30	90	33	60.002	248 km ²	1	8	1	16	0
Požáry	120										
Dopravní nehody	172										
Plané poplachy	39										
Ostatní zásahy	196										
Zásahy celkem	528										
Průměrný počet zásahů stanice Stará Boleslav za roky 2013 až 2017.				<p>Dislokace stanice Stará Boleslav v ČR.</p>							

	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Borek	291	12	Kostelní Hlavno	472	23	Radonice	931
2	Brandýs n/L - St.Bol.	18.249	13	Křenek	254	24	Skorkov	574
3	Brázdim	655	14	Lázně Toušeň	1.363	25	Sluhý	678
4	Čelákovice	12.029	15	Lhota	469	26	Sojovice	527
5	Dřevčice	767	16	Nedomice	306	27	Sudovo Hlavno	479
6	Dřísy	947	17	Nehvizdy	2.602	28	Svěmyslice	435
7	Hlavenec	386	18	Nový Vestec	417	29	Šestajovice	3.491
8	Jenštejn	1.147	19	Ovčáry	494	30	Veleň	1.258
9	Jirny	2.681	20	Podolanka	532	31	Zápy	832
10	Káraný	752	21	Polerady	211	32	Záryby	923
11	Konětopy	303	22	Přezletice	1.406	33	Zeleneč	3.141

ORP Brandýs nad Labem – Stará Boleslav má 18.249 obyvatel a zaujímá plochu 22,6 km². Město se rozkládá po obou březích řeky Labe v nadmořské výšce 185 m n. m. Součástí města jsou místní části Stará Boleslav a Popovice. Město je souměstím dvou dříve samostatných měst, z nichž každé má svou bohatou historii. Proto v r. 1960, kdy byla obě města sloučena v jedno, nebyly akceptovány návrhy na nový název a zůstaly zachovány oba původní historické názvy obou měst. Vznikl tak nejdelší název českého města.

Ve městě nebo jeho blízkém okolí se nacházejí pozůstatky osídlení z doby kamenné i doby bronzové, nejstarší pochází z období 5.500 – 4.300 př. n. l. Na ochranu labského brodu vzniklo na přelomu 9. a 10. st. staroboleslavské hradiště. Stará Boleslav byla významnou lokalitou z počátků českého přemyslovského státu, zejména v souvislosti s expanzí kmene Čechů do zlického a charvátského území.

Ve Staré Boleslavi byl v r. 935 zavražděn kníže Václav Přemyslovec, světec a hlavní patron českého národa. Významnou událostí v dějinách města byl vznik staroboleslavské kapituly v r. 1052, která je nejstarší v Čechách. Do historie se zapsal r. 1813, kdy se na brandýském zámku sešli tři panovníci (císař František I., pruský král Vilém III. a ruský car Alexandr I.) s vrchním velitelem armád knížetem Karlem Schwarzenbergem, aby tu připravili úder proti Napoleonovi I.

Prvním DHS v tehdejším okrese Brandýs n/L se stal r. 1876 DHS ve Staré Boleslavi. Od pana Smékala byla zakoupena čtyřkolová stříkačka s příslušenstvím za 849 zlatých. Sbor byl od r. 1878 vybavován další požární technikou, žebříky, hadicemi, voznicemi, kabáty a další výzbrojí a výstrojí. Od r. 1878 až do r. 1931 se pohyboval počet činných členů od 25 do 35. Dle záznamů se sbor od r. 1880 do r. 1935 zúčastnil 78 požárů. V r. 1932 byl sbor vybaven motorovou stříkačkou a v r. 1945 byly získány 2 hasičské vozy Opel Blitz, 1 x CAS a 1 x DA. Dne 20.05.1951 byla slavnostně předána nová hasičská zbrojnice. V r. 1956 byla sboru přidělena AS Praga RN, kterou v r. 1976 nahradila Avia s požárním čerpadlem PS 12. Sbor v té době disponoval tímto vozidlem a CAS 24.

Profesionální hasiči začínali v r. 1970 ve staroboleslavské zbrojnici ve dvou místnostech a malé spojovací místnosti s nedostatečným sociálním zázemím, skladové a dílenské hospodářství zcela chybělo. Tyto nedostatky řešili začátkem 80. let prozatímní nástavbou TESCO nad garážemi, na které se podíleli všichni příslušníci PS. Při vzniku PS zde sloužili celkem 4 hasiči. Technika, se kterou začínali, byla zčásti trofejní ZIL, V3S atd. Následně byl budován kontejnerový program, pro zásahy na havárie ropných produktů, byl pořízen RZA na DN a motorový člun pro zásahy na blízkých vodních tocích. Nárůst početního stavu a rozšiřující se spektrum činnosti, vyvolávaly zvýšenou potřebu zázemí pro organizační činnost jednotky. Už koncem 80. let byly připravovány studie na přestavbu PS, její rozšíření a zejména možnost vrátit dobrovolným hasičům ve Staré Boleslavi část dříve zabaveného objektu. V r. 2000 proběhla kolaudace nové stanice postavené v místě bývalých garáží a dílen. Původní část stanice byla upravena pro potřeby pracoviště prevence, zázemí služeb, sklady a garáže SDH. V současné době je stanice vybavena CAS 15 MB, CAS 32 T 815, AP 27 T 815, RZA Opel Campo, dvěma KN MB, tankovacím kontejnerem, kontejnerem týlového zabezpečení, kontejnerem pro olejové havárie, technickým kontejnerem MERO a člunem Marine.

Zásahový obvod stanice Stará Boleslav.

Rok	Následky požárů a povodní
1640	Odcházejícím švédským vojskem vypálen kostel sv. Václava do základů.
1827	Pravděpodobně největší požár města Brandýs nad Labem – vyhořela čtvrtina města.
1939	Požár lakovny a skladiště firmy Melichar – Umrath a spol. – podle fotografií zničující.
1971	Synthesia Uhřetěves - požár výroby modré skalice - škoda 14 mil.
1973	Montážní podnik spojů Úvaly- požár skladové haly - škoda 7 mil.
1975	Požár skladu Tesla ve Větrušicích – škoda 1 mil.
1981	Požár okresního podniku služeb – kamenodílna Svojetice – škoda 600 tis.
1982	Velká série požárů chat a rodin. domů - škoda 130 tis.
1984	Požár tranzitního plynovodu u Kojetic – škoda 2,2 mil.
1970 - 2006	Opakující se povodně v oblasti Stará Boleslav, Káraný a Čelákovice.
2001	Výrobní hala firmy VDO Mannesmann v Brandýse nad Labem – škoda 226 mil.
2003	Tovární hala firmy Ciur zabývající se výrobou tepelné izolace v Brandýse nad Labem – škoda 90 mil.

Velitelé stanice	Od	Do
Vladimír Mareš	01.07.1970	11.01.1986
Zdeněk Valeš	01.02.1986	31.07.2002
Jan Vrzal	01.01.2003	31.12.2007
Mgr. Zdeňka Vrzalová	01.01.2008	dosud

V zásahovém obvodu PS jsou významné vodní toky Labe a Jizera, dále vodní plochy Proboštských jezer, Lhota, Ovčáry, Malvíny. Také je zde cca 17 km ropovodu Družba, 21 km plynovodu Transgas a velký sklad pohonných hmot ČEPRO, a.s. V sezóně se navyšuje počet obyvatel v Polabí o cca 1.000 chatařů. V dvoupodlažním objektu DS Jenštejn je umístěno 150 osob (část z nich je imobilních). Podél dálnice D11 jsou velkokapacitní skladové haly a rozvodna ČEZ Čechy - střed.

Stanice Stochov

Stanice Stochov je organizační součástí Územního odboru Kladno HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici U Stadionu 527, 273 03 Stochov a evidenční číslo její jednotky je 213003.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Stochov							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-C-Z	14	15	93	22	25.877	266 km ²	0	7	0	9	0
Požáry	51										
Dopravní nehody	71										
Plané poplachy	11										
Ostatní zásahy	105										
Zásahy celkem	238										
Průměrný počet zásahů stanice Stochov za roky 2013 až 2017.				Dislokace stanice Stochov v České republice.							
	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Běleč	306	9	Lhota	647	17	Stochov	5.534	18	Sýkořice	518
2	Bratronice	905	10	Mšecké Žehrovice	598	19	Třtice	480	20	Tuchlovice	2.482
3	Drnek	172	11	Nové Strašecí	5.372	21	Zbečno	507	22	Žilina	796
4	Hradečno	491	12	Pochvalov	263						
5	Kačice	1.278	13	Ruda	765						
6	Kozojedy	94	14	Rynholec	949						
7	Kroučová	259	15	Řevničov	1.344						
8	Lány	2.053	16	Smilovice	64						

Stochov má 5.372 obyvatel a zaujímá plochu 9,47 km². Město se rozkládá v nadmořské výšce 448 m n. m. a součástí města jsou čtyři místní části Stochov, Slovanka, Honice a Čelechovice, spadající pod ORP Kladno. Stochov je díky své historii znám zejména Svatováclavským dubem a Masarykovým nádražím.

Ve své nejstarší historii je obec spjata s panovnickým rodem Přemyslovců. Podle pověsti se zde měl narodit kníže sv. Václav, a to r. 903. Pověst dále uvádí, že na místě sídla, v němž se sv. Václav narodil, zasadila v den jeho narození jeho babička sv. Ludmila dubovou ratolest, z níž vzrostl mohutný strom, který stále stojí na stochovské návsi. Václav Hájek z Libočan uvádí ve své Kronice české stochovský hrad jako sídlo Neklanovo již k r. 870. Skutečně nejstarší písemná zmínka o Stochově pochází ale až z r. 1316. Osídlení místa je však mnohem staršího data, jak dokazují archeologické nálezy z doby keltské. V držení Stochova se ve středověku vystřídala celá řada drobných šlechtických a církevních

majitelů. V r. **1591** koupil Stochov Jaroslav Bořita z Martinic a v martinickém majetku (panství Smečno) zůstala obec až do r. **1848**. V 50. letech minulého století začala západně od původní obce výstavba nového sídliště pro pracovníky nedalekého dolu Tuchlovice a po jejím dokončení na přelomu 60. a 70. let dosáhl Stochov nejvyššího počtu obyvatel ve své historii – 6.500. Obec byla v r. **1967** povýšena na město.

Historie požární ochrany města Stochov se prolíná s historií sousední (dnes městské části) obce Honice. Zde založili dobrovolný hasičský sbor v r. **1899** a stochovští byli jeho členy také. V Čelechovicích připojených v r. 1986 ke Stochovu, působil hasičský sbor od r. **1895**. Myšlenka založení stochovského hasičského sboru se zrodila v období protektorátu. Oficiálně existoval

Rok	Následky požárů a povodní
1895	Požár zemědělské usedlosti Čelechovice.
1975	Požár starého kina ve Stochově.
1982	Požár skladů Bateria Slaný.
2004	Požár skladu důl Nosek.
2012	Požár peletkárky Lhota.
2016	Požár skládky Ekologie Lány.

od 05.08.**1940**. Ustavující schůze sboru se konala 05.05.**1942**. V témže roce byla zakoupena dvoukolová motorová stříkačka vysokomýtké firmy Stratílek. V r. **1955** se sbor přeměnil na místní jednotu Československého Svazu požární ochrany. Po připojení obce Honice ke Stochovu došlo v r. **1961** i ke sloučení požárních jednotek. Dne 25.10.**1964** u příležitosti oslav 100. výročí založení prvního českého hasičského sboru se stochovští hasiči dočkali nové požární zbrojnice. Technické vybavení tvořil speciální vůz se stříkačkou, 2 závěsné stříkačky, 1440 metrů hadic, 30 cvičných stejnokrojů, 19 zimních stejnokrojů. **Základním** impulsem pro zřízení stanice profesionálních hasičů ve Stochově bylo přijetí Usnesení vlády č. 246 ze dne 19.5.**1993** k problematice integrovaného záchranného systému.

PS Stochov vznikla z původní zbrojnice. Stavba proběhla svépomocí, obdobně jako předchozí rekonstrukce stanic Kladno a Slaný v 80. letech. V případě Stochova si pak navíc - z důvodu úspor státních prostředků - příslušníci vlastnoručně vyrobili několik stovek škvárových tvárnic. Zvýšeným společným úsilím všech účastněných se podařilo zvládnout období prvních šesti měsíců roku 1994. Od 01.07.**1994** již provizorně fungovala stanice (byť o sníženém počtu osob v jedné směně – zpravidla to byli denně 2 hasiči) se vším všudy, tedy včetně vedení Strážní knihy o výkonu služby. Od 15.03.**1995** došlo k trvalému umístění dvou kusů zásahové techniky CAS K 25 Liaz a AV 14 na podvozku T 815. Od 01.04.**1995** započala služba v cílovém počtu pěti osob na směnu. V květnu **1999** byla CAS K 25 Liaz nahrazena novou CAS 27 Scania 4x2. V lednu **2005** byla CAS 27 Scania předána do Mladé Boleslavi a nahrazena novou CAS 27 Scania s pohonem 4x4. V témže roce byl AV 14 převeden do

Velitelé stanice	Od	Do
Jan Šilhán	01.04.1995	30.11.2010
Jan Horák	01.12.2010	dosud

Mělníka. Roku 2011 přibyla do garáží druhá CAS, a to převodem velkoobjemové CAS 32 T 815 z Berouna. CAS 32 T 815 je rovněž využívána jako záložní CAS pro ÚO Kladno.

Zásahový obvod stanice Stochov.

Zásahový obvod stanice je velmi různorodý. Od městské zástavby po členitý terén křivoklátských lesů. V okolí řeky Berounky, jsou rozsáhlé chatové kolonie, dále je zde oficiální letní sídlo prezidentů České republiky - zámek Lány s přílehlou lánskou oborou, která je prameništěm vodní nádrže na pitnou vodu Klíčava (71,4 ha). Mimo jiné také 3 výškové budovy, rychlostní komunikace D6 Praha – Karlovy Vary v úseku 16km - 32km a navazující silnice 1/6 do 39,5km (obec Řevničov). Železniční trať č. 120 v úseku Kamenné Žehrovice – Řevničov. Na trati za obcí Rynholec je železniční tunel dlouhý 0,5km a povrchový důl ČLUZ. Ve Stochově, Tuchlovicích a Novém Strašecí jsou domy s pečovatelskou službou. U obcí Tuchlovice a Rynholec nalezneme pozůstatky hlubinných uhelných dolů Nosek a Armáda.

Stanice Uhlířské Janovice

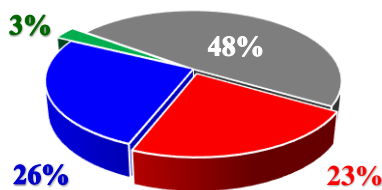

Stanice Uhlířské Janovice je organizační součástí Územního odboru Kutná Hora HZS Středočeského kraje. Budova je v majetku města. Stanice je dislokována v ulici Hasičská 778, 285 04 Uhlířské Janovice a evidenční číslo jednotky je 215013.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Uhlířské Janovice							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-C-Z	15	15	100	31	17.865	260 km ²	0	6	0	25	0

Požáry	40
Dopravní nehody	46
Plané poplachy	5
Ostatní zásahy	85
Zásahy celkem	176

Průměrný počet zásahů stanice Uhlířské Janovice za roky 2013 až 2017.

Dislokace stanice Uhlířské Janovice v ČR.

Obec	Obyvatel	Obec	Obyvatel	Obec	Obyvatel
1 Barchovice	209	12 Petrovice II	103	23 Toušice	328
2 Církvice	155	13 Podveky	208	24 Uhlířské Janovice	3.044
3 Drahodobudice	251	14 Rašovice	383	25 Úžice	646
4 Horní Kruty	518	15 Rataje n/Sázavou	537	26 Vavřinec	517
5 Kácov	780	16 Samopše	147	27 Vidice	233
6 Košice	56	17 Sázava	3.753	28 Vlkančice	180
7 Leděčko	171	18 Skvrňov	200	29 Zásmyky	1.904
8 Malotice	315	19 Soběšín	143	30 Zbizuby	446
9 Nepoměřice	205	20 Staňkovice	280	31 Ždánice	351
10 Onomyšl	305	21 Stříbrná Skalice	1.313		
11 Oplany	99	22 Sudějov	85		

Uhlířské Janovice leží 17 km jihozápadně od Kutné Hory. V současné době má město 3.044 obyvatel, rozlohu 25,4 km² a průměrnou nadmořskou výšku 423 m n. m. Do okolí města zasahují poslední výběžky Českomoravské vrchoviny a Středočeské pahorkatiny. Nejvyšší bod okolí je vrch Březina (555 m) mezi obcemi Sudějov a Žandov. V janovickém okolí je hojnost rybníků, z nichž největší je Vavřínecký s plochou přes 71 ha, založený již v r. 1472.

V okolních lesích pálili uhlíři v milířích dřevěné uhlí. Ještě před založením zdejší osady byla v 11. st. postavena uprostřed slovanského hradiště prostá románská kaplička. Ve 12. st. byl ke kapličce přistavěn románsko-gotický kostelík sv. Jiljí. Zdejší krajinu drželi asi od r. 1167 páni z Divišova (později ze Šternberka), kteří založili r. 1242 svůj hrad nad řekou Sázavou - Český Šternberk. Zakladatelem

Uhlířských Janovic byl Jan ze Šternberka. První písemná zmínka o městě je z r. 1352. Přívlastek ve svém názvu Uhlířské (někdy také Uhelné) je znám již někdy ve 14. st. a připomíná místní uhlíře.

DHS byl v Uhlířských Janovicích založen 18.12.1873. V r. 1874 zakoupila obec novou stříkačku a r. 1890 byla zakoupena nová čtyřkolová stříkačka za 1.000 zlatých. V r. 1899 byl zakoupen vysunovací žebřík a berlovky. V r. 1923 byla zakoupena motorová stříkačka za 44.000 Kč a opravena zbrojnice. R. 1926 byla zakoupena protikouřová ochranná maska a gumové rukavice pro potřeby členů sboru. V r. 1935 byla zakoupena siréna, jako poplašné zařízení při požárech a umístěna na obecní budově. V r. 1936 byla utvořena protiletectká civilní obrana. V září byl ustanoven při sboru odbor žen, který čítal 15 členek. V r. 1950 byl zakoupen starší Ford pro hasičské účely a byla realizována stavba nové zbrojnice na „Šauráku“. V r. 1960 byla provedena úprava terénu před zbrojnicí a osvětlení nutné při nočních výjezdech. V r. 1966 přibyl k požárnímu vozidlu Tatra 805 s přenosnou stříkačkou PS 8, starší cisternový vůz Praga V3S. V r. 1978 byla zahájena přestavba a přístavba hasičárny svépomocí. R. 1981 sbor předává vozidlo CAS 16 Praga V3S obci Rataje n/S, náhradou byla pořízena CAS 16 Škoda 706 RTH. V r. 1984 byla zahájena výstavba nové hasičské zbrojnice v lokalitě „Na Vejfuku“, která byla slavnostně otevřena 26.10.1987. Ve své době se zařadila na první místo v krajském měřítku, jako největší a nejmodernější zbrojnice HZS. V r. 1991 byla zahájena jednání o přesunutí profesionálních hasičů ze Sázavy do této budovy.

PS byla založena 27.11.1975, původně ve městě Sázava. Technikou určenou pro výjezd a zásahy jednotky byla CAS 16 ZIL a CAS 25 Š 706 RTHP. V r. 1989 byla pořízena nová CAS 32 T 815, která byla v r. 2000 repasována a slouží dodnes. Z důvodu vhodnější dislokace a kratších dojezdových časů, byla PS dne 01.04.1992 přesunuta ze Sázavy do města Uhlířské Janovice. Následně bylo nutné rozšířit základní početní stavy sloužících příslušníků. Základní výjezdovou technikou byla CAS 32 T 815. V r. 2004 přibyla CAS 24 Liaz, která byla v r. 2009 nahrazena novou CAS 15 MB. V r. 2008 byl pořízen velitelský automobil Peugeot Partner. Budova již ne zcela vyhovuje potřebám jednotky HZS a do budoucna se plánuje výstavba nové stanice.

Zásahový obvod stanice Uhlířské Janovice.

Rok	Následky požárů a povodní
1889	Požár zničil 7 obytných domů.
1895	Velký požár obytného stavení a sýpky Ber. Federera. Poničen i kostel sv. Jiljí.
1904	Požár 8 obytných stavení a 14 hospodářských budov.
1913	Požárem zničeno 15 obytných budov, židovská synagoga a mnoho hospodářských budov.
1940	Velký požár sokolovny.
1947	Vlivem sucha vznikly dva velké lesní požáry iniciované od jisker parních lokomotiv.
1992	Série desítek úmyslně založených požárů.
2002	Odstraňování následků povodní.
2006	Odstraňování následků povodní.
2013	Odstraňování následků povodní.
2015	Série lesních požárů vlivem sucha a tropických teplot.

Velitelé stanice	Od	Do
Antonín Keltner	27.11.1975	31.12.2000
Antonín Havelka	01.01.2001	30.06.2008
Ing. Pavel Karda	01.09.2008	dosud

Zásahový obvod stanice tvoří asi 300 km², protéká jím řeka Sázava v délce 40 km, nachází se zde 50 km regionální železniční sítě, silniční přivaděče dálnice D1, lesní porosty v terénu se značným převýšením a chatové oblasti. Větší část zásahového obvodu tvoří lokalita „Posázaví“, proto se v letních měsících několikanásobně navyšuje počet obyvatel tohoto regionu. Dále se zde nachází jeden domov pro seniory a tři sociální zařízení se speciální péčí. V působnosti stanice se nachází 11 objektů s vypracovanou dokumentací zdolávání požárů, 2 objekty s elektronickou požární signalizací připojenou na PCO.

Stanice Vlašim

Stanice Vlašim je organizační součástí Územního odboru Benešov HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Blanická 468, 258 01 Vlašim a evidenční číslo její jednotky je 211011.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Vlašim							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-B-Z	15	15	100	44	25.914	487 km ²	2	6	1	33	0
Požáry	59										
Dopravní nehody	97										
Plané poplachy	14										
Ostatní zásahy	115										
Zásahy celkem	286										
Průměrný počet zásahů stanice Vlašim za roky 2013 až 2017.											

Obec	Obyvatel	Obec	Obyvatel	Obec	Obyvatel
1 Bílkovice	209	16 Kladruby	253	31 Ratměřice	328
2 Borovnice	80	17 Kondrac	500	32 Řimovice	216
3 Ctiboř	128	18 Křivsoudov	441	33 Slověnice	42
4 Čechtice	1.378	19 Kuňovice	91	34 Strojetic	127
5 Český Šternberk	120	20 Libež	187	35 Studený	96
6 Děkanovice	66	21 Louňovice p. Bl.	656	36 Tehov	341
7 Divišov	1.616	22 Miřetice	158	37 Tichonice	136
8 Drahňovice	62	23 Mnichovice	219	38 Trhový Štěpánov	1.366
9 Hradiště	64	24 Načeradec	1.029	39 Velíš	344
10 Chlum	130	25 Ostrov	49	40 Vlašim	11.704
11 Chmelná	144	26 Pavlovice	212	41 Vracovice	310
12 Chotýšany	471	27 Pravonín	561	42 Všechlapy	111
13 Javorník	118	28 Psáře	124	43 Zdislavice	539
14 Kamberk	136	29 Radošovice	345	44 Zvěstov	355
15 Keblov	180	30 Rataje	172		

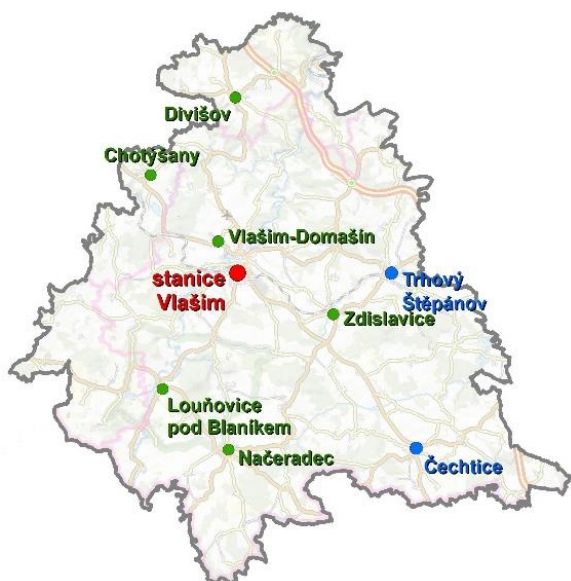
Vlašim má 11.704 obyvatel a zaujímá plochu 41,43 km². Město se rozkládá u řeky Blanice v nadmořské výšce 365 m n. m. Vlašim je město ORP v okrese Benešov a často bývá nazývána srdcem Podblanicka. Místní části: Bolina, Domašín, Hrazená Lhota, Nesperská Lhota, Polánka a Znosim.

První písemná zmínka o městě Vlašimi je z r. 1318, kdy na místě někdejšího hradiště vystavěl Hynek z rodu Janoviců hrad nad řekou Blanici. Do 20. st. se na zámku vystřídal 14 šlechtických rodů. Reprezentativní šlechtické sídlo ze zámku vybudovali Trčkové z Lípy. V r. 1744 získala panství knížata z Auerspergu, která jej vlastnila až do r. 1945, kdy byl zestátněn. Nyní je v majetku města Vlašimi.

V r. 1895 bylo město napojeno na železniční síť. V r. 1914 byla spuštěna turbínová elektrárna a v r. 1935 se zde usídlila zbrojovka Sellier & Bellot.

Popud k založení DHS ve Vlašimi dal až 8. požár plných panských stodol 24.08.1874. Za devět dní na to 3. září vznikl v Domašíně požár, který zničil 12 usedlostí úplně a 6 z části. DHS byl založen dne 10.11.1877. Město vystavělo hasičům na školním dvorku v Komenské ulici kůlnu na nářadí a dvoupatrové ležiště. Vybavení sboru bylo: stará stříkačka, voznice, žebříky, háky a vědra na vodu. Až v r. 1883 byla zakoupena čtyřkolová stříkačka. R. 1930 byla zakoupena motorová stříkačka a dopravní auto Praga Grand se dvěma závěsnými stříkačkami. Z německého útvaru civilní obrany byla v r. 1945 přivezena AS Glockner - Deutz. Další přidělená technika byla v r. 1955 dopravní vůz T 805 a autocisterna ZIL v r. 1965.

PS byla zřízena v r. 1970, zpočátku zde sloužilo celkem 6 hasičů a výjezdy byly zajišťovány ve spolupráci s místní jednotkou SDH. Profesionální jednotka byla umístěna ve zbrojnici SDH Vlašim, která byla v 60. letech svépomocí upravena z bývalých koníren na garáž pro tři vozidla a byt správce. K dispozici byla tehdy technika CAS 25 Š 706 RTHP, upravená kropicčka Škoda 706 a dopravní automobil DVS 8 Tatra 805. V r. 1997 se podařilo získat bezúplatným převodem majetku od MěÚ Vlašim k HZS vhodný objekt, kde již od r. 1919 sídlili cestáři a později Technické služby Vlašim. Při přestavbě se muselo vycházet z půdorysných prostor staré budovy. Přestavba v hodnotě 7,6 mil. Kč byla kolaudována 21.10.1999. V r. 2002 došlo k obměně požární techniky, kdy PS obdržela novou CAS 24 T 815 Termo 4X4 a vyřadila RZA Jeep Cherokee 4X4 a CAS 25 Liaz 101. V r. 2008 byl uveden do provozu modernizovaný AZ 30 IFA W50 na podvozku MB Atego. V r. 2009 byla provedena přestavba CAS 32 T 815 za více než 3 miliony Kč. PS vyhovuje s výhradami vzhledem k tomu, že se jedná pouze o přestavbu.

Zásahový obvod stanice Vlašim

Rok	Následky požárů a povodní
1645	Během 30. války město dobyli, vypálili a zanechali v troskách Švédové.
1885	Požár ve Lhotě Hrazené - vyhořelo 19 domů.
1886	Požár v Domašíně - vyhořelo 23 domů.
1888	Velká povodeň, mnoho domů zatopeno až po střechy a jeden člověk přišel o život.
1889	V Ratajích vyhořelo 11 obytných stavení a 15 stodol.
1904	Požár v Otročicích - shořelo 21 usedlostí, byl odůvodněn nedostatkem vody k hašení.
1942	Požár na vlašimské pile za krutého mrazu, promrzlé stříkačky nebylo možno nastartovat. Velitel německé posádky ohrožoval zbrojmistra sboru pistolí, neboť nezdár pokládal za sabotáž.
1945	Požár vojenského skladiště benzínu v Domašíně - Bruku, kde ohnivá záře hořícího benzínu byla vidět ve 20 km vzdáleném Benešově.
1982	Požár Lidového truhlářského družstva Vlašim.
1992	Požár zámku Vlašim zničil střechu a stropy nad středním a částí levého křídla zámku. Zasaženo 14 CAS, 3 plošiny, 12 SDH, 3 jednotky HZS.
2007	Požár 2 bytů v panelovém domě ul. Zámecká Vlašim, žhářský čin.
2013	Povodeň - z části zatopena ulice Radnická, Žižkovo náměstí, zimní stadion, dům dětí a čistírna odpadních vod.

Velitelé stanice	Od	Do
Miroslav Moudrý	01.11.1971	01.01.1989
Ing. Rudolf Vlach	01.02.1989	30.11.2010
Vratislav Hrubant	01.12.2010	30.06.2014
Ing. Zdeněk Svoboda	01.07.2014	dosud

Zásahový obvod PS převážně tvoří zemědělské oblasti s velkou plochou lesů. Ve městě je rozsáhlá výstavba 12. podlažních panelových domů, dále 8 výškových budov s 6 NP a 12 nad 6 NP, dva domovy důchodců, tři střední školy a dvě ZŠ. Dále je zde objekt podniku Sellier & Bellot a.s., s výrobou střeliva se SN „B“. V obci Trhový Štěpánov je plnirna PB lahví a zásobník skladu OPTIMA GAZ s.r.o. se SN „B“ s max. kapacitou 350 tun plynu. Vodní nádrž na pitnou vodu Švihov (1.600 ha) zásobuje 872.500 obyvatel. Dále je v zásahovém obvodu část dálnice D1 (Psáře x Šternov = 8 km; Psáře x Soutice = 7 km). V 5. podlažním objektu RÚ Kladruby je umístěno 250 pacientů a klientů (většinou imobilních). V zásahovém obvodu se nachází rozsáhlé fotovoltaické elektrárny (T. Štěpánov, Bruk, Znosim, Ovčiny, Předbořice). Je zde 2. největší obilní silo v ČR (Zdislavice) o kapacitě 69.000 tun obilí.

Stanice Zruč nad Sázavou

Stanice Zruč n/S je organizační součástí Územního odboru Kutná Hora HZS Středočeského kraje a je v majetku České republiky. Stanice je dislokována v ulici Jiřícká 77, 285 22 Zruč n/S a evidenční číslo její jednotky je 215012.

Typ a předurčení	Početní stav (1.1.2018)			Zásahový obvod stanice Zruč n/S							
	skutečný	plánovaný	%	obcí	obyvatel	plocha	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
P1-B-Z	15	15	100	21	11.641	202 km ²	0	4	0	23	0
Požáry	27										
Dopravní nehody	61										
Plané poplachy	4										
Ostatní zásahy	76										
Zásahy celkem	168										
Průměrný počet zásahů stanice Zruč n/S za roky 2013 až 2017.											
	Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel		Obec	Obyvatel
1	Bernartice	221		8	Dunice	64	15	Snět		102	
2	Blažejovice	113		9	Horka II	385	16	Soutice		257	
3	Bohdaneč	419		10	Hulice	299	17	Šetějovice		59	
4	Chabeřice	240		11	Loket	561	18	Tomice		138	
5	Čestín	437		12	Pertoltice	143	19	Vlastějovice		467	
6	Dolní Kralovice	886		13	Řendějov	249	20	Zbraslavice		1.385	
7	Dolní pohled'	85		14	Slavošov	149	21	Zruč nad Sázavou		4.719	

Zruč n/S má 4.719 obyvatel a zaujímá plochu 16,41 km². Město se rozkládá po obou březích řeky Sázavy v nadmořské výšce 330 až 380 m n. m. Součástí města jsou místní části Domahoř, Dubina, Nesměřice, Zruč nad Sázavou a Želivec. Město spadá pod ORP Kutná Hora. Zručsko se pyšní svou krásnou přírodou, historií a je známou turistickou oblastí.

První dochovaná písemná zmínka o obci pochází z r. 1328, kdy Heřman z rodu Chvalovských z Ledce daroval podací kostelní právo ve Zručí pražskému Klášteru na Zderaze. V r. 1355 se jako patron zdejšího kostela uvádí Petr z Orlika, jenž se o dvacet let později zval z Kolovrat. Za vlády Kaleniců byla Zruč v r. 1561 povýšena na město. V r. 1939 zde firma Baťa postavila závod na dětskou obuv (Sázavan). Díky tomuto závodu se Zruč velmi rozrostla, ale po příchodu Němců v r. 1939 se plány na růst města nemohly uskutečnit a postupně znárodnění po r. 1945 tuto myšlenku absolutně zamítlo. Nyní je Zruč rozdělena místním neoficiálním názvem nová Zruč a stará Zruč.

Založení DHS ve Zručí n/S 10.05.1885. Prvním předsedou byl zvolen Josef Soudný, starosta obce Zruč. Sbor byl rozdělen na čtyři odbory, a to „lezce“, „bourače“, „čerpače vody“ a „stráže bezpečnosti“, které měly v případě požáru plnit specifické úkoly. Do užívání hasiči dostali čtyřkolovou stříkačku z r.

1826, kterou zakoupila obec společně s tehdejším majitelem zručného panství knížetem Windischgrätzem. Dne 14.11.1885 se sbor přihlásil za člena župy č. 35 - Dolnokralovická. Výcvik i vybavení hasičů se vyplatily hned rok po založení. Nejdříve požár ve Všebořicích a poté počátkem září r. 1885 povodně. V r. 1887 zakoupilo panství novou ruční čtyřkolovou stříkačku a „půjčilo“ ji do užívání sboru. V r. 1892 získal sbor vlastní novou ruční čtyřkolovou stříkačku za 800 zlatých, která byla slavnostně „vysvěcena“ v r. 1893. V r. 1910 zakoupil sbor další ruční čtyřkolovou stříkačku, dále r. 1927 dvoukolovou motorovou stříkačku. V r. 1958 dostává sbor automobil Tatra 805. V březnu 1972 ONV založil Útvar požární ochrany.

Činnost PS ve Zruči n/S byla zahájena 01.03.1972. Nově vzniklá PS byla umístěna do objektu DHS v ulici 1. Máje. V době svého vzniku disponovala jednotka PS technikou CAS ZIL 131; CAS 25 Š RTHP, dále dopravní automobily T 805 a DVS 12 A31 k přepravě požárního družstva a PS 12. Se zvyšujícími nároky na činnost jednotek PO stoupal počet příslušníků, techniky i věcného vybavení. Stanice v ulici 1. Máje přestala vyhovovat. V r. 1994 byl zakoupen objekt bývalé traktorové stanice v ulici Jiřická a v r. 1995 začala přestavba tohoto objektu na moderní požární stanici. Rekonstrukce objektu byla dokončena v r. 1997. Poslední etapa dokončení objektu stanice proběhla v r. 2005 - 2007, kdy zde byla postavena budova technického zázemí, skladů, pracoviště chemické služby a posilovna. Náklady na pořízení a zvelebení stanice byly ve výši 5 milionů korun.

Žádoucí změny nastaly i v oblasti techniky, formou obnovy a modernizace. Nejprve byl nahrazen CAS ZIL 131 novou CAS 25 Š RTHP s prodlouženou kabinou. V r. 1994 byl doplněn RZA Opel Frontera, dále v r. 1998 CAS K 24 T 815 4x4 a zároveň AZ 30 na podvozku IFA, který byl později modernizován podvozkem MB Atego. V r. 2000 přibyla CAS 32 T 148, jako speciální automobil na lesní požáry, který v roce 2012 nahradila CAS 32 T 815. V roce 2014 nový motorový člun Marine 16Y s motorem Evinrude 60 TEC. V r. 2016 byl pořízen čtyři roky starý automobil RZA L3Z Ford Ranger 4x4 a CAS 20 T 815 Terno.

Zásahový obvod stanice Zruč n/S.

Zásahový obvod stanice, zahrnuje území zhruba 13 km okolo Zruče n/S (vesměs v kopcovitém terénu Posázaví). V zásahovém obvodu stanice je vodní nádrž na pitnou vodu Švihov (1.600 ha), zásobující 872.500 obyvatel, kde se skladuje a používá velké množství chlóru. V působnosti stanice je 13 devítipodlažních domů, 2 ZŠ, dětský domov a dvě MŠ. Obchody Penny a Tesco. V sezóně se navyšuje počet obyvatel o cca 3.000 rekreatantů a řeku Sázavu lemují chatové oblasti, dětské tábory a kempy. V desetipodlažní budově ve Zruči n/S CENTRIN CZ s.r.o. „Domov pro seniory“ je 130 pacientů a klientů (část z nich je imobilních) a 80 zaměstnanců. Stanice zajišťuje D-1 Praha – Brno od 49 km směr Praha, až po 66 km směr Brno v obou jízdních pružích.

Rok	Následky požárů, povodní a jiných MU
1714	Zruč byla postižena velikou povodní, při níž zahynulo mnoho lidí. Příčinou bylo protržení hrází 60 rybníků na Žďársku.
1714	Téhož roku zachvátil Zruč první katastrofální požár. Vypukl prý u kováře a zničil postupně celé městečko, školu, farní kostel i panský dvůr. Zahynuly 4 osoby.
1781	Požár zachvátil zámek, který zničil zámecký archiv a převážnou část výzdoby interiérů, též shořela škola.
1826	Další katastrofický požár, který postihl Zruč.
1885	Poprvé sbor zasahoval při požáru panské stodoly ve Všebořicích.
1885	Počátkem září došlo k zatopení náměstí až ke křížku.
1976	Požár kolem železniční tratě ze Zruče do Kácova.
1997	Nečekané povodně v červenci, první velká voda po více než 100 letech.
2002	Povodně v srpnu po velkých deštích zatopení několika domů a podniků.
2006	Velké povodně, Sázava ve Zruči 4,96 m, voda na náměstí Dr. Svobody.
2008	Větrná smršť, popadané stromy v zámeckém parku.

Velitelé stanice	Od	Do
Pavel Jelínek	1. 3. 1972	1993
Pavel Jelínek ml.	1993	1994
František Leopold	1994	2009
Milan Tvrdík	2009	dosud